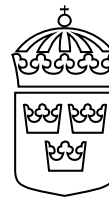

Regeringens proposition

2018/19:7

Prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering och volatilitetsjustering för försäkringsföretag

Prop. 2018/19:7

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 11 oktober 2018

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 syftar till att fastställa de grundläggande beståndsdelarna i ett övergripande ramverk för värdepapperisering med kriterier för att definiera enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar, s.k. STS-värdepapperiseringar. I förordningen finns dessutom en rad gemensamma krav när det gäller behållande av risk, s.k. due diligence (legal, finansiell och affärsmässig granskning av en verksamhet), informationsskyldighet och försäljning av värdepapperiseringar till icke-professionella kunder. Genom förordningen införs även en ordning för tillsyn över att de krav som förordningen ålägger originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare, institutionella investerare och specialföretag för värdepapperisering är uppfyllda. Förordningen innehåller även villkor och förfaranden för ett värdepapperiseringsregister samt förbud mot återvärdepapperisering.

I propositionen föreslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering. I den nya lagen finns de bestämmelser som krävs för att förordningen ska kunna tillämpas i Sverige fr.o.m. den 1 januari 2019. I lagen anges att Finansinspektionen är behörig myndighet och att inspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar. I lagen finns även en bestämmelse om att Finansinspektionen får bestämma att vissa beslut enligt förordningen ska gälla omedelbart.

I propositionen föreslås även en ny bestämmelse i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som krävs för att i svensk rätt fullt ut genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II). Den nya bestämmelsen innehåller, som sin motsvarighet i Solvens II-direktivet, en begränsning när det gäller försäkringsföretags användning av en s.k. volatilitetsjustering vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av Solvens II-direktivet och denna gäller för försäkringsföretagen, får ett företag för volatilitetsjusteringen endast använda de tekniska uppgifter som anges i den rättsakten.

Slutligen föreslås att lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning ändras på så vis att det av lagen framgår att de kommunala koncernföretagens pensionsförmåner i de sammanställda räkenskaperna inte ska redovisas enligt de bestämmelser som gäller för kommuner och landsting.

Den nya lagen och lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2019.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering	6
2.2	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning	8
3	Ärendet och dess beredning	9
4	En ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering	10
4.1	EU:s förordning om värdepapperisering	10
4.1.1	Bakgrund	10
4.1.2	Förordningens innehåll	12
4.1.3	Det fortsatta arbetet inom EU	15
4.2	Allmänna utgångspunkter	17
4.2.1	En ny lag	17
4.2.2	Hänvisningar till EU:s förordning om värdepapperisering	17
4.3	Behörig myndighet	18
4.4	Avgifter till Finansinspektionen	19
4.5	Överklagande	20
5	Ändrade regler för försäkringsföretags användning av volatilitetsjustering	21
5.1	Bakgrund	21
5.1.1	Solvens II-direktivet	21
5.1.2	Omnibus II-direktivet	21
5.1.3	Gällande rätt	22
5.2	Tydligare regler om volatilitetsjustering vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar	23
6	Ändrad hänvisning i lagen om kommunal bokföring och redovisning	24
7	Ikraftträdande	25
7.1	Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering	25
7.2	Ändrade regler för försäkringsföretags användning av volatilitetsjustering	26
7.3	Ändrad hänvisning i lagen om kommunal bokföring och redovisning	26
8	Förslagets konsekvenser	26
8.1	Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering	26
8.2	Ändrade regler för försäkringsföretags användning av volatilitetsjustering	28

Prop. 2018/19:7	8.3	Ändrad hänvisning i lagen om kommunal bokföring och redovisning	29
	9	Författningskommentar	29
	9.1	Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering	29
	9.2	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).....	30
	9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning.....	31
	Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.....	32
	Bilaga 2	Lagförslag i promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering	78
	Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering	79
	Bilaga 4	Utdrag ur Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)	80
	Bilaga 5	Förslag till ändring i försäkringsrörelselagen i promemorian Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av det andra tjänstepensionsdirektivet	86
	Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av det andra tjänstepensionsdirektivet	87
	Bilaga 7	Lagrådsremissens lagförslag	88
	Bilaga 8	Lagrådets yttrande avseende lagrådsremissen Prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering och volatilitetsjustering för försäkringsföretag.....	90
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 oktober 2018	92

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2018/19:7

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, i denna lag kallad EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Vissa beslut

4 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 28.1 andra stycket i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

2.2 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Prop. 2018/19:7

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

9 §²

Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av Solvens II-direktivet och denna gäller för försäkringsföretaget, får företaget för volatilitetsjusteringen endast använda de tekniska uppgifter som anges i den rättsakten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

² Senaste lydelse 2015:700.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 6 § lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2018:597

Föreslagen lydelse

12 kap.

6 §

I fråga om upprättandet av den sammanställda resultaträkningen och den sammanställda balansräkningen ska 5 kap. om resultaträkning och 6 kap. om balansräkning tillämpas.

I fråga om upprättandet av den sammanställda resultaträkningen och den sammanställda balansräkningen ska 5 kap. om resultaträkning och 6 kap. om balansräkning tillämpas. *Bestämmelserna i 5 kap. 4 § och 6 kap. 4 § ska dock inte tillämpas för de kommunala koncernföretagen.*

I fråga om posterna i den sammanställda balansräkningen ska 4 kap. 6 § om specifikation till balansräkningspost tillämpas.

Europaparlamentet och rådet utfärdade i december 2017 förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, i det följande benämnd EU:s förordning om värdepapperisering. Förordningen trädde i kraft den 17 januari 2018 och merparten av bestämmelserna i förordningen ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2019. I förordningen finns övergångsbestämmelser för värdepapperiseringar där värdepapper har emitterats före den 1 januari 2019. Förordningen finns i *bilaga 1*.

Under förhandlingarna om förordningen har en faktapromemoria upprättats inom Regeringskansliet och överlämnats till riksdagen (2015/16:FPM11).

Förordningen förutsätter att vissa nationella åtgärder vidtas. I promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering, som har tagits fram inom Finansdepartementet, föreslogs, som ett första steg, en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen. I den nya lagen finns bestämmelser som är nödvändiga för att förordningen ska kunna tillämpas i Sverige fr.o.m. den 1 januari 2019. Bestämmelserna syftar främst till att Finansinspektionen som behörig myndighet enligt förordningen ska kunna pröva ansökningar enligt förordningen. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2018/02116/V). I propositionen behandlas promemorians förslag.

Förordningen förutsätter även att vissa ytterligare nationella åtgärder vidtas. Det åligger t.ex. medlemsstaterna att införa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förordningen. Förslag till dessa ytterligare lagändringar kommer att lämnas i ett annat sammanhang.

I promemorian Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av det andra tjänstepensionsdirektivet föreslogs en ny bestämmelse i försäkringsrörelselagen (2010:2043) för att fullt ut genomföra reglerna i Solvens II-direktivet om användning av en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna (artikel 77e.3 andra stycket). Utdrag ur det s.k. omnibus II-direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), som införde denna regel i Solvens II-direktivet, finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2018/01129/FPM). I propositionen behandlas promemorians förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen. Övriga förslag i promemorian behandlas i ett annat sammanhang.

Regeringen beslutade i mars 2018 propositionen En ändamålsenlig kommunal bokföring och redovisning (prop. 2017/18:149). Riksdagen beslutade under våren 2018, i enlighet med förslagen i regeringens proposition, om införandet av en ny lag om kommunal bokföring och redovisning (bet. 2017/18:FiU42, rskr. 2017/18:285). Lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning träder i kraft den 1 januari 2019. Hänvisningen i 12 kap. 6 § lagen om kommunal bokföring och redovisning är felaktig när det gäller redovisningen av de kommunala koncernföretagens pensionsförpliktelser i de sammanställda räkenskaperna. Ett förslag till lag om ändring i lagen om kommunal bokföring och redovisning har därför tagits fram inom Regeringskansliet (Finansdepartementet). Under beredningen av denna proposition har synpunkter inhämtats från Sveriges Kommuner och Landsting och Rådet för kommunal redovisning, som inte haft några invändningar.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 6 september 2018 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 7*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*.

Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 4.5. I förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering har, mot bakgrund av vad Lagrådet har anfört i sitt yttrande, en överklagandebestämmelse bedömts som överflödiga och tagits bort. I förhållande till lagrådsremissen har även vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts i förslaget.

Förslaget till lag om ändring i lagen om kommunal bokföring och redovisning faller inom det lagstiftningsområde som bör granskas av Lagrådet eftersom lagen innebär åligganden för kommuner och landsting. Eftersom lagförslaget endast syftar till att rätta hänvisningen i 12 kap. 6 § lagen om kommunal bokföring och redovisning är det dock enligt regeringens mening författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats i denna del.

4 En ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

4.1 EU:s förordning om värdepapperisering

4.1.1 Bakgrund

Brister på värdepapperiseringsmarknaden, såsom alltför stor skuldsättningsgrad, icke-transparenta och komplexa strukturer och en automatisk tillit till externa kreditvärderingar, utgjorde under finanskrisen 2007 ett betydande hot mot det finansiella systemets integritet. Utebliven eller

undermåligt genomförd s.k. due diligence var en av flera brister som föranledde finansskrisen och medförde att värdepapperiseringsmarknaden stannade av (skälen 1 och 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag). Efter finansskrisen togs flera initiativ, bl.a. av Europeiska kommissionen, Europeiska Bankmyndigheten (Eba), Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (IOSCO), för att stärka förtroendet för värdepapperiseringsmarknaden.

Värdepapperisering var bl.a. en central del i kommissionens grönbok 2012 om skuggbanksektorn (se faktapromemoria 2011/12:FPM136), kommissionens grönbok 2013 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (se faktapromemoria 2012/13:FPM93) samt kommissionens grönbok 2015 om bildandet av en kapitalmarknadsunion (se faktapromemoria 2014/15:FPM21). Även i kommissionens meddelande 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (COM (2014)168) samt i meddelandet samma år om en investeringsplan för Europa (se faktapromemoria 2014/15:FPM13) anges att värdepapperisering som används på rätt sätt kan avlasta banker, förbättra den europeiska finansmarknadens effektivitet och bidra till realekonomin. Mot denna bakgrund genomförde kommissionen i februari 2015 en offentlig konsultation om enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering).

M mycket arbete har gjorts på internationell nivå och på unionsnivå för att identifiera STS-värdepapperisering. I kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut anges kriterier för STS-värdepapperisering för särskilda ändamål som omfattas av en mer riskkänslig tillsyn.

I december 2014 offentliggjorde BCBS ett dokument om ändringar av ramverket för värdepapperisering (Revisions to the securitisation framework), det s.k. Baselramverket, där olika ändringar av de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringar fastställdes i syfte att specifikt komma till rätta med de brister som blev uppenbara under finansskrisen. BCBS och IOSCO antog i juli 2015 kriterier för identifiering av enkel, transparent och jämförbar värdepapperisering inom ramen för kapitalkrav för värdepapperiseringar. I juli 2016 offentliggjorde BCBS en uppdaterad standard för kapitalkrav för värdepapperiserings exponeringar, inbegripet kapitalkrav för ”enkla, transparenta och jämförbara” värdepapperiseringar. Med utgångspunkt i dessa kriterier och ett yttrande från Eba i juli 2015 om ett europeiskt ramverk för kvalificerade värdepapperiseringar (Opinion on a European framework for Qualifying securitisation) har det varit nödvändigt att fastställa en allmän och sektorsövergripande definition av STS-värdepapperisering (se skälen 17 och 19 i förordningen om värdepapperisering).

Europeiska rådet konstaterade i slutsatser den 25 och 26 juni 2015 att värdepapperisering kan utgöra en effektiv mekanism för att överföra risk från kreditinstitut till andra aktörer, vilket ökar de förras utlåningskapacitet och de senares möjlighet att kanalisera medel till företags rörelsekapital.

Europeiska rådet uppmanade också kommissionen att, som en prioriterad åtgärd senast i slutet av 2015, föreslå ett ramverk för STS-värdepapperisering på grundval av de många pågående initiativen på europeisk och internationell nivå.

Kommissionen presenterade i september 2015 ett förslag till en förordning om värdepapperisering, som utgick från det arbete som i huvudsak utförts av Eba, BCBS och IOSCO i dessa frågor. Europaparlamentet och rådet antog i slutet av december 2017 förordningen om värdepapperisering. Förordningen trädde i kraft den 17 januari 2018 och ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2019. Vid samma tidpunkt antog Europaparlamentet och rådet även en annan förordning: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag. Den förordningen innebär bl.a. att STS-värdepapperiseringar kan omfattas av lägre kapitalkrav än andra värdepapperiseringar.

4.1.2 Förordningens innehåll

Syfte och tillämpningsområde

I förordningen om värdepapperisering anges att värdepapperisering innefattar transaktioner som gör det möjligt för en långgivare eller en borgenär, oftast ett kreditinstitut eller ett bolag, att refinansiera en uppsättning lån, exponeringar eller fordringar som t.ex. bostadslån, konsumentlån eller kundfordringar, genom att omvandla dem till överlåtbara värdepapper (skäl 1). Värdepapperiseringen sker genom att långgivaren väljer ut en portfölj av sin utlåning, ompaketerar och sammanför lånen i olika riskkategorier (s.k. trancher) riktade till olika typer av investerare. Investerarna får därmed tillgång till placeringar i lån och andra exponeringar som de normalt inte skulle ha direkt tillgång till. Avkastningen till investerarna kommer från de kassaflöden som genereras av de underliggande lånen.

Syftet med förordningen är att fastställa ett allmänt ramverk för värdepapperisering och att skapa ett särskilt ramverk för STS-värdepapperisering (skäl 46 och artikel 1). Förordningen är tillämplig på aktörer som på olika sätt deltar i värdepapperisering och tillämpningsområdet omfattar institutionella investerare, originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering (artikel 1). I förordningen finns även bestämmelser om tredje parts kontroll av att STS-kriterierna är uppfyllda (artikel 28).

Termer och uttryck i förordningen

Förordningen om värdepapperisering innehåller flera definitioner av termer och uttryck som används i förordningen (artikel 2). Nedan beskrivs några av de mest centrala definitionerna.

Värdepapperisering, återvärdepapperisering och trancher

Värdepapperisering definieras i förordningen (artikel 2.1) som en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp av exponeringar delas upp i trancher som har samtliga följande egenskaper:

a) Betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar.

b) Prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår.

c) Transaktionen eller programmet skapar inte exponeringar som har alla de egenskaper som förtecknas i artikel 147.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

Med syntetisk värdepapperisering avses enligt förordningen en värdepapperisering vid vilken risköverföringen uppnås genom användning av kreditderivat eller garantier och de exponeringar som värdepapperiseras förblir exponeringar för originatorn (artikel 2.10).

Med återvärdepapperisering avses en värdepapperisering där minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition (artikel 2.4).

Med trancher avses ett genom avtal fastställt segment av den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp av exponeringar där en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i ett annat segment, utan beaktande av kreditriskskydd som tredje parter ger direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment (artikel 2.6).

Originator, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering

Originator definieras i förordningen som en enhet som själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären eller den potentiella gäldenären som ligger till grund för de exponeringar som värdepapperiserats (artikel 2.3). Originator kan även vara en enhet som förvärvar tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem.

Medverkande institut eller sponsor är enligt definitionen i förordningen (artikel 2.5) ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, som inte är en originator, som

a) upprättar och förvaltar ett program för tillgångsbaserade certifikat eller annan värdepapperisering som förvärvar exponeringar från tredje part, eller

b) upprättar ett program för tillgångsbaserade certifikat eller annan värdepapperisering som förvärvar exponeringar från tredje part och delegerar den löpande aktiva portföljförvaltning som omfattas av värdepapperiseringen till en enhet som är auktoriserad att bedriva sådan verksamhet.

Specialföretag för värdepapperisering definieras i förordningen som ett bolag, en trust eller en annan enhet, som inte är en originator eller ett medverkande institut och som inrättats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringar vars verksamhet inte går utöver vad som är lämpligt för att uppnå detta mål och vars struktur är utformad för att avskilja dess förpliktelser från originatorns förpliktelser (artikel 2.2).

Ursprunglig långgivare definieras i förordningen som en enhet som, själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt ingick det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ger upphov till de exponeringar som värdepapperiserats (artikel 2.20).

En investerare definieras i förordningen som en fysisk eller juridisk person som innehar en värdepapperiseringsposition (artikel 2.11). I förordningen finns även en definition av institutionell investerare som omfattar en rad olika subjekt som omfattas av EU-rättsliga harmoniseringsåtgärder, närmare bestämt försäkringsföretag och återförsäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut, förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare), förvaltningsbolag för ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), kreditinstitut och värdepappersföretag (artikel 2.12).

Allmänna krav för värdepapperisering

Förordningen innehåller vissa bestämmelser som är tillämpliga på alla värdepapperiseringar. Dessa omfattar begränsningar i försäljning av värdepapperiseringar till icke-professionella kunder (artikel 3) samt regler om att specialföretag för värdepapperisering inte får vara etablerade i vissa tredjeländer (artikel 4). Förordningen ställer upp krav på att institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare, före innehav av en värdepapperiseringsposition, dvs. en exponering mot en värdepapperisering (artikel 2.19), ska genomföra en due diligence för att kunna bedöma kreditvärdighet (artikel 5). Mot bakgrund av de krav på due diligence som ställs upp i förordningen ska ett värdepapperiseringsregister, dvs. en juridisk person som centralt samlar in och registerför uppgifter om värdepapperiseringar (artikel 2.23), registreras hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma). Esma ska även samarbeta med behöriga myndigheter före registrering och utvidgning av registrering av värdepapperiseringsregister (artiklarna 10–17). Förordningen ålägger vidare originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering viss informationskyldighet (artikel 7).

I förordningen finns vidare krav på att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren ska behålla ett betydande intresse i värdepapperiseringens underliggande exponeringar (artikel 6). Förordningen ställer upp vissa kriterier för kreditgivning som originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare ska tillämpa på exponeringar som ska värdepapperiseras (artikel 9). I förordningen finns även ett förbud mot återvärdepapperisering (artikel 8).

STS-värdepapperisering

Förordningen anger vissa krav som originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering ska uppfylla för att få använda beteckningen ”STS” (artiklarna 18–26). Originatorer och medverkande institut ska gemensamt underrätta Esma om de uppfyller kraven för att få använda beteckningen STS (artikel 27).

Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering får även anlita en tredje part som har tillstånd av behörig myndighet för att bedöma om värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna (artikel 28).

Den behöriga myndigheten och dess befogenheter

Den behöriga myndigheten ska pröva ansökningar enligt förordningen om värdepapperisering om undantag från förbudet mot återvärdepapperisering (artikel 8.2). Den behöriga myndigheten ska även pröva ansökningar från tredje part att bedöma om värdepapperiseringen uppfyller de STS-kriterier som ställs upp i förordningen (artikel 28.1).

Utöver de prövningar av ansökningar som den behöriga myndigheten ska göra har myndigheten ett omfattande ansvar för tillsyn över de subjekt som deltar i värdepapperisering (artikel 30.2–30.5).

För övervakning av de krav avseende due diligence, behållande av risk, transparens, kriterier för kreditgivning samt förbudet mot återvärdepapperisering som ställs upp i förordningen (artiklarna 5–9) ska de behöriga myndigheterna vara de som har utsetts i enlighet med vissa EU-rättsakter (artikel 29.1–29.3). För svensk del är det Finansinspektionen som är behörig myndighet i samtliga fall.

Varje medlemsstat ska dessutom utse en behörig myndighet som ansvarar för att utöva tillsyn över att de originatorer, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering som är etablerade i unionen, men som inte omfattas av de unionsakter som räknas upp i förordningen, fullgör sina skyldigheter (artikel 29.4).

Varje medlemsstat ska också utse en behörig myndighet som ska utöva tillsyn dels över att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering uppfyller kraven för att få använda beteckningen ”STS” (artiklarna 18–27), dels över att tredje parter uppfyller kraven för tillstånd för att bedöma att värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna (artikel 28).

Varje medlemsstat ska säkerställa att den behöriga myndigheten har de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordningen (artikel 30.1). Den behöriga myndigheten ska ha möjlighet att besluta om administrativa sanktioner, såsom sanktionsavgifter, vid överträdelse av förordningen (artikel 32). I förordningen fastslås också skyldigheter för de behöriga myndigheterna att samarbeta och utbyta information sinsemellan och med Esma (artikel 36).

4.1.3 Det fortsatta arbetet inom EU

Enligt förordningen om värdepapperisering ska Eba, Esma och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), i vissa fall i nära samarbete med varandra, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande på ett antal områden och överlämna dessa förslag till kommissionen. Förslag till sådana tekniska standarder publiceras på myndigheternas webbplatser. Kommissionen har enligt förordningen befogenhet att anta sådana tekniska standarder (artiklarna 6–8, 10, 17, 20,

24, 27, 36, 39 och 42) men några tekniska standarder har ännu inte antagits. Vidare ska Eba, i nära samarbete med Esma och Eiopa, anta riktlinjer och rekommendationer om harmoniserad tolkning och tillämpning av flera krav enligt förordningen (artiklarna 19.2 och 23.3).

Kommissionen har enligt förordningen befogenhet att anta en delegerad akt för att komplettera förordningens bestämmelse om att Esma har rätt att ta ut en ansökningsavgift av värdepapperiseringsregister som ansöker om att bli registrerade (artikel 47). Kommissionen ska ytterligare specificera avgifternas art, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas (artikel 16.2).

Enligt förordningen ska Europeiska systemrisnkämnden (ESRB) inom gränserna för sitt uppdrag ansvara för makrotillsyn av unionens värdepapperiseringsmarknad. ESRB ska, när nämnden anser det nödvändigt, dock senast vart tredje år, offentliggöra en rapport i samarbete med Eba om hur den finansiella stabiliteten påverkas av värdepapperiseringsmarknaden. Om väsentliga risker upptäcks ska ESRB utfärda varningar till kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna och vid behov utfärda rekommendationer om korrigerande åtgärder med anledning av dessa risker (artikel 31.1).

Enligt förordningen ska det även inrättas en särskild värdepapperiseringskommitté inom ramen för den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Inom denna kommitté ska de behöriga myndigheterna bedriva ett nära samarbete för att uppfylla sina skyldigheter (artiklarna 30–34 och 36.3). Kommittén ska senast den 1 januari 2021, och därefter vart tredje år, offentliggöra en rapport om bl.a. genomförandet av STS-kraven. Rapporten ska innehålla en bedömning av de åtgärder som de behöriga myndigheterna har vidtagit, av väsentliga risker och nya sårbarheter som kan ha uppstått och av marknadsaktörernas åtgärder för att ytterligare standardisera värdepapperiseringsdokumentationen (artikel 44).

Eba ska senast den 2 juli 2019, i nära samarbete med Esma och Eiopa, offentliggöra en rapport om möjligheten att inrätta ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad syntetisk värdepapperisering, begränsad till syntetisk värdepapperisering i balansräkningen. Kommissionen ska sedan på grundval av den rapport som Eba publicerat senast den 2 januari 2020 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering, begränsad till syntetisk värdepapperisering i balansräkningen, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag (artikel 45).

Kommissionen ska senast den 1 januari 2022 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur förordningen om värdepapperisering fungerar, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag (artikel 46).

4.2.1 En ny lag

Regeringens förslag: En ny lag med de bestämmelser som är nödvändiga för att komplettera EU:s förordning om värdepapperisering ska införas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt ska inte och får inte genomföras i nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva förordningen om värdepapperisering med svensk rätt ska därför inte vidtas. Förordningen förutsätter dock att vissa nationella bestämmelser införs (se avsnitten 4.3–4.5).

I Sverige finns det i dag inte någon lagstiftning som rör förfarandet vid värdepapperisering. Bestämmelserna i förordningen kommer alltså att träffa subjekt och verksamheter som i dag inte står under tillsyn.

För att Finansinspektionen ska kunna utöva sina befogenheter gentemot subjekt som deltar i värdepapperisering krävs att särskilda bestämmelser införs i svensk rätt (se avsnitt 4.3). Eftersom det rör sig om en ny typ av reglering bör den tas in i en ny lag.

4.2.2 Hänvisningar till EU:s förordning om värdepapperisering

Regeringens förslag: Hänvisningar till EU:s förordning om värdepapperisering ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Förslaget att Finansinspektionen ska få bestämma att ett beslut om återkallelse av tillstånd enligt förordningen om värdepapperisering ska gälla omedelbart (se avsnitt 4.5) kräver en hänvisning till förordningen i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen. Om hänvisningen vore statisk skulle det, vid en ändring av förordningen, kunna uppstå oklarheter i fråga om myndigheternas möjlighet att återkalla tillstånd med den skyndsamhet som i vissa fall kan krävas. Hänvisningarna i den nya lagen till förordningen bör därför vara dynamiska, vilket medför att en ändring av förordningen får omedelbart genomslag i bestämmelserna. Det är också den hänvisningsteknik som har använts i senare tids

4.3 Behörig myndighet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt EU:s förordning om värdepapperisering.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt förordningen om värdepapperisering ska de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med vissa angivna EU-rättsakter utöva tillsyn över att institutionella investerare, institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare, originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare samt specialföretag för värdepapperisering fullgör sina olika skyldigheter enligt förordningen när det gäller due diligence, bibehållande av risk, transparens, kriterier för kreditgivning och förbudet mot återvärdepapperisering (artiklarna 5–9 och 29.1–29.3). För svensk del är det Finansinspektionen som är behörig myndighet i samtliga dessa fall. Det följer därmed redan av förordningen vilken myndighet som ska vara behörig och det krävs därför inte någon lagstiftningsåtgärd i denna del.

Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ansvarar för att utöva tillsyn över att de originatorer, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering som är etablerade i unionen, men som inte omfattas av de unionsakter som räknas upp i förordningen, fullgör sina skyldigheter enligt förordningen (artiklarna 6–9 och 29.4). Varje medlemsstat ska också utse en behörig myndighet som ska ansvara för att utöva tillsyn över att originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och tredje parter som har tillstånd av behörig myndighet för att bedöma om värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna uppfyller kraven i förordningen som är kopplade till STS-värdepapperisering (artiklarna 18–27 och 29.5).

Vilka uppgifter som den behöriga myndigheten ska ansvara för regleras i förordningen. Den behöriga myndigheten ska bl.a. pröva ansökan om tillstånd för tredje part att kontrollera att STS-kriterierna är uppfyllda (artikel 28).

I Sverige ansvarar Finansinspektionen för tillsynen över företagen på finansmarknaden. Mot bakgrund av det anförda bör Finansinspektionen vara behörig myndighet enligt förordningen om värdepapperisering. Det innebär att Finansinspektionen får de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt med stöd av förordningen, t.ex. när det gäller tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda.

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU:s förordning om värdepapperisering. Regeringen ska få meddela föreskrifter om avgifterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statsbudgeten, dels via avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. De företag som står under tillsyn betalar årliga avgifter till inspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. De årliga avgifterna ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen haft för tillsynen och övrig verksamhet som inte finansieras på annat sätt (1 och 2 §§ samma förordning). Dessa avgifter får inspektionen inte behålla utan de ska redovisas mot inkomsttitel på statsbudgeten.

De avgifter som tas ut med stöd av förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen ska täcka inspektionens kostnader för prövning av ansökningar och anmälningar inom inspektionens ansvarsområde (1 § andra stycket). De avgifter som tas ut med stöd av den förordningen får inspektionen behålla.

Den verksamhet som Finansinspektionen kommer att bedriva till följd av förordningen om värdepapperisering kommer – såvitt är av intresse i detta sammanhang – att bestå i prövning av ansökningar.

De ansökningar som Finansinspektionen kan komma att pröva gäller undantag från förbudet mot värdepapperisering och tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda (artiklarna 8.2 och 28.1).

När det gäller tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda anges i förordningen om värdepapperisering att den behöriga myndigheten får ta ut kostnadsbaserade avgifter av en tredje part för att täcka nödvändiga utgifter i samband med bedömning av ansökningar (artikel 28.3). I förordningen anges det inte något om avgifter för prövning av ansökningar om undantag från förbudet mot återvärdepapperisering. Det som anges i förordningen om att behöriga myndigheter får ta ut ansökningsavgifter när det gäller STS-kriterierna bör emellertid inte tolkas motsatsvis och innebär därför inte något hinder mot att i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen reglera Finansinspektionens rätt att ta ut avgifter för alla slags ansökningar enligt förordningen.

Prövningen av de ansökningar som är aktuella enligt förordningen innebär nya arbetsuppgifter för Finansinspektionen som bör finansieras genom uttag av avgifter för prövning av ansökningarna.

Regeringen bör få meddela föreskrifter om avgifterna.

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få bestämma att ett beslut om återkallelse av tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda ska gälla omedelbart.

Regeringens bedömning: Det behöver inte tas in någon bestämmelse om överklagande av beslut i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Promemorians förslag avviker från regeringens förslag genom att i promemorian föreslås att det i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen ska tas in en bestämmelse om överklagande av Finansinspektionens beslut enligt den lagen.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: När det gäller återkallelse av tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda (artikel 28 i förordningen om värdepapperisering), bör Finansinspektionen få bestämma att ett sådant beslut ska gälla omedelbart. *Lagrådet* ifrågasätter behovet och lämpligheten av att ange detta i en paragraf i den nya lagen. *Lagrådet* påpekar att det mot bakgrund av att bedömning av verkställighetsfrågan förutsätts ske enligt 35 § förvaltningslagen (2017:900) inte är självklart hur paragrafen i den nya lagen ska uppfattas med avseende på de nämnda besluten och på andra överklagbara beslut och inte heller vilken betydelse det har att avvikande bestämmelser i lag eller förordning enligt 4 § förvaltningslagen har företräde framför den lagen. *Lagrådet* anser att den aktuella paragrafen inte torde uttrycka något som inte redan följer av 35 § förvaltningslagen. Sedan förvaltningslagen trädde i kraft den 1 juli 2018 finns det således allmänna bestämmelser om möjligheten för en myndighet att verkställa ett beslut omedelbart (35 §). Flera lagar på finansmarknadsområdet innehåller också bestämmelser om att Finansinspektionen får besluta att vissa typer av beslut ska gälla omedelbart (se t.ex. 17 kap. 1 § femte stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse och 26 kap. 1 § fjärde stycket lagen om värdepappersmarknaden). Det är inte sällan som Finansinspektionen använder sig av möjligheten att bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart, t.ex. i fråga om beslut om återkallelse av tillstånd eller förelägganden av olika slag. Allmänintresset av omedelbar verkställighet är särskilt stort i vissa fall som avser återkallelse av tillstånd när ett företag annars kan fortsätta driva verksamhet som Finansinspektionen bedömt strider mot gällande näringsrättsliga regler. Det faktum att möjligheten nämns i speciallagstiftningen signalerar dock att allmänintresset av omedelbar verkställighet kan vara mycket högt i de aktuella fallen. Regeringen bedömer mot den bakgrunden att en bestämmelse om att Finansinspektionen får bestämma att beslut om återkallelse av tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda ska gälla omedelbart bör tas in i den nya lagen.

I lagrådsremissens lagförslag fanns en bestämmelse om att beslut enligt den nya lagen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Lagrådet anser att det är oklart vilka beslut som ska kunna överklagas med stöd av den nya lagen. Finansinspektionen ska enligt förslaget i avsnitt 4.4 få rätt att ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt förordningen om värdepapperisering. Som *Lagrådet* påpekar regleras däremot inte innehållet i ett avgiftsbeslut i ett enskilt fall i bestämmelsen i den nya lagen (jfr förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen). När det gäller förslaget om att Finansinspektionen ska få bestämma att en återkallelse av tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda ska gälla omedelbart, kommer ett sådant beslut att fattas med stöd av den nya lagen. Frågan om ett beslut ska gälla omedelbart kan prövas i avvaktan på att frågan om återkallelse av tillståndet prövas (begäran om inhibition). En begäran om inhibition kan förväntas ske i samband med att beslutet om återkallelse av tillstånd för tredje part – ett beslut som fattas med direkt stöd av förordningen om värdepapperisering – överklagas. Det innebär att det i praktiken inte kommer att bli aktuellt med överklagande av något beslut som grundar sig direkt på den nya lagen. Möjligheten att överklaga beslut enligt förordningen följer redan av förvaltningslagen (41 §). Det behöver därför inte anges i den nya lagen att beslut enligt förordningen om värdepapperisering får överklagas till allmän förvaltningsdomstol och att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 Ändrade regler för försäkringsföretags användning av volatilitetsjustering

5.1 Bakgrund

5.1.1 Solvens II-direktivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) antogs under hösten 2009. Tidsfristen för införlivande och tillämpning bestämdes slutligen till den 31 mars 2015 respektive den 1 januari 2016.

Solvens II-direktivet innebär en reformering av den grundläggande regleringen på EU-nivå för försäkringsföretag och är till stora delar ett s.k. fullharmoniseringsdirektiv. Direktivet innehåller bl.a. förändrade kapitalkrav för försäkringsföretagen, tydligare krav på företagsstyrning, ändrade regler för tillsynsprocesserna samt mer omfattande krav på försäkringsföretagens rapportering och offentliggörande av information.

5.1.2 Omnibus II-direktivet

I april 2014 beslutade Europaparlamentet och rådet om det s.k. omnibus II-direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr

1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)).

Omnibus II-direktivet preciserar de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter som ursprungligen fastställdes i de s.k. Esa-förordningarna (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG). Direktivet innehåller även en delegering av befogenheter till kommissionen om att anta genomförandeåtgärder och flera ändringar i Solvens II-direktivet. En av ändringarna är att det införs regler om volatilitetsjustering i Solvens II-direktivet.

5.1.3 Gällande rätt

Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt omnibus II-direktivet, har genomförts i svensk rätt genom ändringar i bl.a. försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL. Ändringarna trädde i kraft den 1 januari 2016 (prop. 2015/16:9).

För försäkringsföretag infördes flera nya bestämmelser om försäkrings- tekniska avsättningar och hur dessa ska beräknas (se SFS 2015:700). Av intresse för denna proposition infördes en bestämmelse om att försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna (5 kap. 9 § FRL). Bestämmelsen kompletteras med ett bemyndigande som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att meddela föreskrifter om hur volatilitetsjusteringen ska beräknas (5 kap. 16 § 3 FRL och 7 kap. 2 § försäkringsrörelseförordningen [2011:257]). Finansinspektionen har meddelat föreskrifter om hur volatilitetsjusteringen ska beräknas (4 kap. 22–28 §§ Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2015:8] om försäkringsrörelse).

5.2 Tydligare regler om volatilitetsjustering vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar

Prop. 2018/19:7

Regeringens förslag: Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av Solvens II-direktivet och denna gäller för ett försäkringsföretag, ska företaget för volatilitetsjusteringen endast få använda de tekniska uppgifter som anges i den rättsakten.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Promemorians förslag avviker från regeringens förslag på så sätt att det i promemorian inte görs någon begränsning utifrån att Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt som gäller för försäkringsföretagen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Försäkringsjuridiska föreningen* och *Svensk Försäkring* har inte någon invändning mot ändringen i sig men anser att det bör förtydligas att begränsningen av möjligheten att använda volatilitetsjustering endast gäller om kommissionen faktiskt har antagit en sådan genomförandeakt med de aktuella tekniska uppgifterna.

Bakgrund: Enligt artikel 77d i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt omnibus II-direktivet, får försäkringsföretag använda sig av en s.k. volatilitetsjustering vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Av skäl 32 i omnibus II-direktivet framgår att syftet med reglerna om volatilitetsjustering är att motverka s.k. procykliskt agerande i försäkringsföretagens investeringsprocesser. Genom volatilitetsjusteringen mildras effekterna av överdrivna eller mycket stora räntedifferenser eller spreadar för obligationer.

I svensk rätt har det införts en möjlighet i försäkringsrörelselagen för försäkringsföretag att använda sig av en volatilitetsjustering vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar (5 kap. 9 § FRL). I förarbetena till de lagändringar som gjordes i svensk rätt för att genomföra Solvens II-direktivet finns överväganden kring utformningen av de nationella svenska bestämmelserna om volatilitetsjustering (se prop. 2015/16:9 s. 246 f.).

I artikel 77e i Solvens II-direktivet finns regler om att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) ska tillhandahålla viss teknisk information samt att kommissionen på grundval av den informationen får anta vissa föreskrifter, i form av genomförandeakter. I artikel 77e.3 första stycket i Solvens II-direktivet anges att när kommissionen har antagit en genomförandeakt med tekniska uppgifter för volatilitetsjusteringen ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttja dessa uppgifter. Vidare anges i artikel 77e.3 andra stycket att ingen volatilitetsjustering får tillämpas när det gäller marknader och valutor som inte anges i de genomförandeakter som kommissionen antagit. Vid genomförandet i svensk rätt av Solvens II-direktivet gjordes bedömningen att artikel 77e inte krävde några lagstiftningsåtgärder (se samma prop. s. 247 f.).

Skälen för regeringens förslag: I Solvens II-direktivet (artikel 77e.3) finns en begränsning av användningsområdet för den volatilitetsjustering som regleras i direktivet (artikel 77d). Den begränsningen innebär att

volatilitetsjusteringen bara får tillämpas för marknader och valutor som anges i genomförandeakter som har antagits av kommissionen. Enligt gällande svensk rätt finns det inte någon motsvarande begränsning. För att fullt ut genomföra Solvens II-direktivet i svensk rätt bör det införas en sådan begränsning i försäkringsrörelselagen. Den nya bestämmelsen bör införas i anslutning till den befintliga bestämmelsen i försäkringsrörelselagen om volatilitetsjustering (5 kap. 9 §).

Den nu aktuella begränsningen i Solvens II-direktivet (artikel 77e.3) hänför sig endast till genomförandeakter som har antagits av kommissionen. Regler om hur volatilitetsjusteringen ska beräknas finns emellertid i en annan artikel i direktivet. Regeringen gör därför bedömningen att begränsningen endast avser de valutor och nationella marknader som inte anges i en genomförandeakt. Regeringen anser därför, i likhet med *Försäkringsjuridiska föreningen* och *Svensk Försäkring*, att direktivet bör förstås så att begränsningen endast gäller i de fall som kommissionen har antagit en genomförandeakt och denna gäller för försäkringsföretagen för den period som beräkningen avser. Detta bör enligt regeringens uppfattning framgå uttryckligen av den nya bestämmelsen i försäkringsrörelselagen.

6 Ändrad hänvisning i lagen om kommunal bokföring och redovisning

Regeringens förslag: Lagen om kommunal bokföring och redovisning ska ändras på så vis att de kommunala koncernföretagens pensionsförmåner i de sammanställda räkenskaperna inte ska redovisas enligt de bestämmelser som gäller för kommuner och landsting.

Skälen för regeringens förslag: Redovisningen av kommunernas och landstingens pensionsskuld sker i dag enligt den s.k. blandmodellen, jfr 5 kap. 4 § lagen (1997:614) om kommunal redovisning. Det innebär att det bara är pensionsförpliktelser intjänade efter 1998 som redovisas som avsättning i balansräkningen. Pensionsförpliktelser intjänade före 1998 redovisas i stället som en ansvarsförbindelse. I de kommunala koncernföretagen redovisas pensionsförpliktelser enligt den s.k. fullfonderingsmodellen, jfr 3 kap. 1 § årsredovisningslagen (1995:1554). Det innebär att hela pensionsåtagandet redovisas som avsättning eller skuld i balansräkningen, oavsett när pensionsförmånerna har intjänats.

Regeringen föreslog i propositionen En ändamålsenlig kommunal bokföring och redovisning (prop. 2017/18:149) en utökad reglering om de sammanställda räkenskaperna, dvs. en sammanställning av kommunens eller landstingets och de kommunala koncernföretagens resultaträkningar, balansräkningar och kassaflödesanalyser samt noter. I 12 kap. 6 § lagen om kommunal bokföring och redovisning anges att i fråga om upprättandet av den sammanställda resultaträkningen och den sammanställda balansräkningen ska 5 kap. om resultaträkning och 6 kap. om balansräkning tillämpas. I propositionen föreslog regeringen att bestämmelserna om hur

pensionsförmåner intjänade före 1998 ska redovisas skulle överföras till den nya lagen och de placerades i 5 kap. 4 § och 6 kap. 4 §. Hänvisningen i 12 kap. 6 § kom då felaktigt att omfatta även dessa bestämmelser.

I propositionen angavs bl.a. följande. De sammanställda räkenskaperna ska upprättas med enhetliga redovisningsregler och principer. De regler och principer som tillämpas av kommuner och landsting har företräde framför de kommunala koncernföretagens. Om de kommunala koncernföretagens regler och principer avviker från kommunens eller landstingets ska de justeras före konsolidering. Undantag från detta får göras för pensionsredovisningen. Pensionsåtaganden för de kommunala koncernföretagen ska i de sammanställda räkenskaperna redovisas enligt de regler och principer som gäller för dem, dvs. enligt fullfonderingsmodellen. Pensionsredovisningen i kommuner och landsting ska i de sammanställda räkenskaperna ske enligt blandmodellen (samma prop. s. 89). Det har alltså varit lagstiftarens avsikt att behålla den nuvarande ordningen, även om det inte kommit till uttryck i lagtexten. Om inte detta ändras kommer det innebära ett stort merarbete, dels för kommuner och landsting att kräva in uppgifterna, dels för företagen att ta fram uppgifterna.

Regeringen föreslår mot denna bakgrund att lagen om kommunal bokföring och redovisning ska ändras på så vis att de kommunala koncernföretagens pensionsförmåner i de sammanställda räkenskaperna inte ska redovisas enligt de bestämmelser som gäller för kommuner och landsting.

7 Ikraftträdande

7.1 Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

Regeringens förslag: Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering ska träda i kraft den 1 januari 2019.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Förordningen om värdepapperisering ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2019 (artikel 48). Vid samma tidpunkt kommer de olika aktörer som ägnar sig åt värdepapperisering att kunna ansöka om undantag från förbudet mot återvärdepapperisering (artikel 8.2). Vid samma tidpunkt blir det även möjligt att ansöka om tillstånd att i egenskap av tredje part kontrollera att STS-kriterierna är uppfyllda (artikel 28). Den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen bör därför träda i kraft den 1 januari 2019.

7.2 Ändrade regler för försäkringsföretags användning av volatilitetsjustering

Regeringens förslag: Ändringen i försäkringsrörelselagen ska träda i kraft den 1 januari 2019.

Promemorians förslag överensstämmer inte med regeringens förslag. I promemorian föreslås att ikraftträdandedatumet ska vara den 13 januari 2019.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I promemorian föreslås att ändringen i försäkringsrörelselagen ska träda i kraft vid samma tidpunkt som övriga lagändringar som föreslås i den, vilket är den 13 januari 2019. Övriga förslag i promemorian kommer emellertid att behandlas i ett annat sammanhang. Ändringen i försäkringsrörelselagen bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2019.

7.3 Ändrad hänvisning i lagen om kommunal bokföring och redovisning

Regeringens bedömning: Ändringen i lagen om kommunal bokföring och redovisning bör träda i kraft den 1 januari 2019.

Skälen för regeringens bedömning: Lagen om kommunal bokföring och redovisning träder i kraft den 1 januari 2019 och gäller från och med räkenskapsåret 2019. Det nu aktuella ändringsförslaget bör enligt regeringens uppfattning träda i kraft i samtidigt.

8 Förslagets konsekvenser

8.1 Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

Förordningen om värdepapperisering innebär ett nytt regelverk som ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2019 och det medför i sig olika konsekvenser för de aktörer som på olika sätt deltar i värdepapperisering. Eftersom konsekvenserna för dessa subjekt följer direkt av förordningen hänvisas i den delen till kommissionens konsekvensanalys beträffande sitt förslag till förordning (SWD (2015) 185 final).

Förslaget i denna proposition innebär att det, som ett första steg, ska införas de lagbestämmelser som bedöms nödvändiga för att förordningen om värdepapperisering ska kunna tillämpas i Sverige fr.o.m. den 1 januari 2019. Vidare innebär förslaget att de kostnader som uppstår för Finansinspektionen med anledning av förordningen om värdepapperisering inte ska belasta statsfinanserna. Förordningen förutsätter att vissa ytterligare

åtgärder vidtas i nationell rätt, t.ex. åligger det medlemsstaterna att införa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förordningen. Förslag till de ytterligare lagstiftningsåtgärder som krävs i svensk rätt med anledning av förordningen och konsekvenserna av de förslagen kommer att behandlas i ett annat sammanhang.

När det gäller alternativa lösningar begränsar sig förslagen i propositionen till det som är nödvändigt med hänsyn till att förordningen ska börja tillämpas i Sverige den 1 januari 2019. Det kan inte anses finnas några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller utformningen av förslagen.

Förordningen kan förväntas bidra till ökad kontroll av marknaden för värdepapperisering och de olika aktörer som är verksamma där. Detta kan i sin tur komma att höja kvaliteten på värdepapperisering och därmed bidra till ökad finansiell stabilitet. De potentiella vinsterna för samhället av ökad finansiell stabilitet är mycket stora. I Sverige finansieras emellertid den reala ekonomin framför allt genom banksektorn och bankerna har i dag god tillgång till billig finansiering genom framför allt säkerställda obligationer. Även om det finns aktörer som värdepapperiserar i finansieringssyfte, är det fortfarande en begränsad marknad i Sverige.

Förslaget att utse Finansinspektionen till behörig myndighet innebär att inspektionen måste pröva de ansökningar som enligt förordningen om värdepapperisering kan göras till behörig myndighet. Detta kommer att innebära en ökad arbetsbörda för Finansinspektionen. För att täcka den behöriga myndighetens kostnader för den verksamheten är det i visst fall reglerat direkt i förordningen att myndigheten får ta ut avgifter för prövning av sådana ärenden (artikel 28.3). I propositionen föreslås att Finansinspektionen ska få ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt förordningen. För de aktörer som lämnar in ansökningar som ska prövas av Finansinspektionen innebär förslaget således att de kommer få betala en avgift som ska motsvara de kostnader inspektionen har för prövning av ett genomsnittligt sådant ärende. Övriga merkostnader för Finansinspektionen med anledning av förordningen ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Finansinspektionen kommer, såvitt kan bedömas i nuläget, endast att fatta ett fåtal beslut med anledning av förordningen om värdepapperisering. *Förvaltningsrätten i Stockholm* framför att en prövning av ett överklagande enligt förordningen kan komma att bli tämligen komplext och även om förslaget inte leder till någon markant ökning av antalet mål vid domstolarna kan det ändå leda till resurskrävande handläggning. I detta avseende anför förvaltningsrätten att förslagens konsekvensanalys saknar en bedömning och analys av huruvida en materiell prövning enligt regelverket om värdepapperisering samt den föreslagna lagen och därtill hörande författningar är resurskrävande. Förvaltningsrätten hänvisar till att konsekvensbedömningarna i varje enskilt ärende som gäller föreskrifter på finansmarknadsområdet och som påverkar förvaltningsdomstolarna måste värderas samlat. Förvaltningsrätten förutsätter att resurstilldelningen görs med beaktande av den samlade påverkan diverse reformer på finansmarknadsområdet får för domstolarna. Regeringen konstaterar att de överklaganden som kan bli aktuella med anledning av förordningen i nuläget inte kan bedömas vara av den omfattningen att resurstilldelningen

till domstolarna bör justeras. Regeringen anser därför att eventuella merkostnader som kan uppkomma för de allmänna förvaltningsdomstolarna med anledning av förordningen om värdepapperisering ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget medför inte några ytterligare konsekvenser för det offentliga eller enskilda.

8.2 Ändrade regler för försäkringsföretags användning av volatilitetsjustering

Förslaget innebär att försäkringsföretag även i fortsättningen kommer att få använda sig av volatilitetsjustering vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna. Den begränsning som föreslås medför att om kommissionen har antagit en genomförandeakt och denna gäller för den aktuella perioden, får ett försäkringsföretag inte använda sig av andra tekniska uppgifter än de som anges i den rättsakten.

Syftet med förslaget är uteslutande att fullt ut genomföra Solvens II-direktivet i svensk rätt. Om Sverige väljer att inte komplettera den nu gällande bestämmelsen i försäkringsrörelselagen finns risk för att kommissionen väljer att inleda ett förfarande om fördragsbrott mot Sverige. Utifrån den lagstiftning som nu gäller för försäkringsföretagen och då det rör sig om ett fullharmoniseringsdirektiv som ska genomföras finns det inte någon alternativ lösning som är lämplig för att uppfylla direktivets krav. Den ändring som föreslås i försäkringsrörelselagen (se avsnitt 5.2) knyter endast samman den lagen med de genomförandeakter som kommissionen har antagit.

Finansinspektionen, som i dag har rätt att meddela föreskrifter om hur volatilitetsjusteringen ska beräknas, kan komma att behöva anpassa sina föreskrifter med anledning av förslaget. Detta arbete får dock anses vara av begränsad omfattning och eventuella merkostnader ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

För försäkringsföretagen innebär ändringen endast en begränsning av vilka uppgifter som de får använda i volatilitetsjusteringen när de beräknar de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa uppgifter meddelas i genomförandeakter och försäkringsföretagen kan därför inte antas få några kostnader för anskaffning av uppgifterna. Sammantaget kan förslaget inte antas medföra nämnvärda konsekvenser för försäkringsföretagen, och därmed inte heller för försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade till följd av försäkringsavtal.

Vidare bedöms förslaget inte medföra några konsekvenser för andra myndigheter än Finansinspektionen.

Förslaget innebär endast en reglering av vilka uppgifter som försäkringsföretag får använda vid volatilitetsjustering och medför därför inte några konsekvenser för sysselsättning, miljö, jämställdhet eller integration.

8.3 Ändrad hänvisning i lagen om kommunal bokföring och redovisning

Prop. 2018/19:7

Regeringen föreslår att lagen om kommunal bokföring och redovisning ska ändras på så vis att de kommunala koncernföretagens pensionsförmåner i de sammanställda räkenskaperna inte ska redovisas enligt de bestämmelser som gäller för kommuner och landsting. Förslaget innebär således att man behåller den i dag gällande ordningen och att lagförslaget träder i kraft samtidigt som den nya lagen om kommunal bokföring och redovisning. Förslaget bedöms mot denna bakgrund inte få några konsekvenser.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, i denna lag kallad EU-förordningen.

I paragrafen anges den EU-rättsakt som lagen kompletterar.

Hänvisningarna i lagen till EU-förordningen är utformade på så sätt att de avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen, för svenskt vidkommande, är den behöriga myndighet som avses i EU-förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sådana avgifter som Finansinspektionen får ta ut för prövning av ärenden enligt EU-förordningen.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen ta ut avgifter för prövning av sådana ansökningar som kan göras enligt förordningen. De ansökningar som kan komma att bli aktuella gäller undantag från förordningens förbud mot återvärdepapperisering (artikel 8) och om tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda (artikel 28).

Regeringen får enligt *andra stycket* meddela föreskrifter om avgifterna. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

Vissa beslut

4 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 28.1 andra stycket i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen får bestämma att beslut om återkallelse av tillstånd för tredje part att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda ska gälla omedelbart.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.

9.2 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

5 kap.

9 § Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av Solvens II-direktivet och denna gäller för försäkringsföretaget, får företaget för volatilitetsjusteringen endast använda de tekniska uppgifter som anges i den rättsakten.

Paragrafen genomför artiklarna 77d och 77e.3 i Solvens II-direktivet och innehåller bestämmelser om beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Den innebär att ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

I paragrafen införs ett nytt *andra stycke* för att genomföra artikel 77e.3 i Solvens II-direktivet. Det innebär ett förbud mot att använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur för valutor och marknader som inte anges i en genomförandeakt med tekniska uppgifter som kommissionen har antagit med stöd av artikel 77e.2 i Solvens II-direktivet.

Kommissionen har hittills antagit några sådana genomförandeakter, varav den senaste är kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1078 av den 30 juli 2018 om tekniska uppgifter för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalbasmedel för rapportering med referensdatum från och med den 30 juni 2018 till och med den 29 september 2018 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet. Det innebär att för sådan beräkning gäller de föreskrifter som anges i den rättsakten om tillåtna valutor och marknader för volatilitetsjustering.

Begränsningen i andra stycket av användningen av en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur gäller endast när kommissionen faktiskt har antagit en sådan genomförandeakt och den ska tillämpas för beräkningen för den aktuella perioden. Om det inte finns en genomförandeakt som gäller för den perioden, gäller det alltså inte någon begränsning i fråga om valutor och marknader vid tillämpning av volatilitetsjustering enligt första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:597) om kommunal bokföring och redovisning

12 kap.

6 § I fråga om upprättandet av den sammanställda resultaträkningen och den sammanställda balansräkningen ska 5 kap. om resultaträkning och 6 kap. om balansräkning tillämpas. *Bestämmelserna i 5 kap. 4 § och 6 kap. 4 § ska dock inte tillämpas för de kommunala koncernföretagen.*

I fråga om posterna i den sammanställda balansräkningen ska 4 kap. 6 § om specifikation till balansräkningspost tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättandet av och innehållet i de sammanställda räkenskaperna.

Första stycket ändras på så vis att 5 kap. 4 § och 6 kap. 4 § inte ska tillämpas för de kommunala koncernföretagen vid upprättandet av de sammanställda räkenskaperna. I de sammanställda räkenskaperna ska pensionsförmåner för de kommunala koncernföretagen i stället redovisas enligt de regler och principer som gäller för dem, dvs. enligt fullfonderingsmodellen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2402

av den 12 december 2017

om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Värdepapperisering innefattar transaktioner som gör det möjligt för en långgivare eller en borgenär – oftast ett kreditinstitut eller ett bolag – att refinansiera en uppsättning lån, exponeringar eller fordringar, såsom bostadslån, billån, billeasing, konsumentlån, kortkrediter eller kundfordringar, genom att omvandla dem till överlåtbara värdepapper. Långgivaren väljer ut en portfölj av sin utlåning, ompaketerar och sammanför lånen i olika riskkategorier riktade till olika typer av investerare, vilket ger investerarna tillgång till placeringar i lån och andra exponeringar som de normalt inte skulle ha direkt tillgång till. Avkastningen till investerarna kommer från de kassaflöden som genereras av de underliggande lånen.
- (2) I sitt meddelande av den 26 november 2014 om en investeringsplan för Europa tillkännagav kommissionen sin ambition att blåsa nytt liv i marknaderna för högkvalitativ värdepapperisering, utan att upprepa de misstag som gjordes före finanskrisen 2008. En marknad för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering är en viktig komponent i arbetet med att bygga en kapitalmarknadsunion, och bidrar också till kommissionens prioriterade mål att stödja jobbskapande och en återgång till hållbar tillväxt.
- (3) Unionen har som mål att förstärka den lagstiftningsram som genomfördes efter finanskrisen för att hantera de inboende riskerna med mycket komplex, otydlig och riskfylld värdepapperisering. Det är viktigt att säkerställa att regler antas för att bättre särskilja enkla, transparenta och standardiserade produkter från komplexa, otydliga och riskfyllda instrument och på så sätt få till stånd ett regelverk som tar större hänsyn till riskfaktorn.
- (4) Värdepapperisering är en viktig del av väl fungerande finansmarknader. Sunt utformad utgör den ett betydelsefullt verktyg för att diversifiera finansieringskällor och sprida risker i större utsträckning inom unionens finansiella system. Värdepapperisering möjliggör i sin tur en större spridning av riskerna inom finanssektorn, och kan också bidra till att minska trycket på originatorernas balansräkningar och därmed möjliggöra ytterligare utlåning till ekonomin. Sammantaget kan värdepapperisering skapa ett effektivare finansiellt system och ökade investeringsmöjligheter. Värdepapperisering kan skapa en bro mellan kreditinstitut och kapitalmarknader och därmed indirekt generera fördelar för företag och enskilda medborgare (genom t.ex. lägre kostnader för upplåning, företagsfinansiering och lån för förvärv av fast egendom och kortkrediter). I denna förordning erkänns emellertid de risker för ökad sammanflätning och för alltför hög skuldsättningsgrad som värdepapperiseringen medför och de behöriga myndigheternas mikrotillsyn över finansiella institutens deltagande på värdepapperiseringsmarknaden förstärks, liksom den makrotillsyn över denna marknad som utövas av Europeiska systemrisknämnden (ESRB) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽⁴⁾ och de nationella behöriga respektive utsedda myndigheterna för makrotillsynsinstrument.

⁽¹⁾ EUT C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 oktober 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2017.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (5) För att kunna skapa ett mer riskkänsligt tillsynsramverk för enkel, transparent och standardiserad (STS) värdepapperisering (nedan kallad *STS-värdepapperisering*) måste unionen tydligt definiera vad en STS-värdepapperisering är, eftersom den mer riskkänsliga tillsynen för kreditinstitut och försäkringsbolag annars skulle kunna tillämpas på olika typer av värdepapperisering i olika medlemsstater. Detta skulle i sin tur leda till ojämliga konkurrensvillkor och regelarbitrage, när det tvärtom är viktigt att säkerställa att unionen fungerar som en inre marknad för STS-värdepapperisering och att den underlättar gränsöverskridande transaktioner.
- (6) Nyckelbegreppen inom området för värdepapperisering bör definieras i linje med definitionerna i unionens sektorslagstiftning. Det behövs framför allt en tydlig och övergripande definition av värdepapperisering för att inbegripa alla transaktioner och program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i trancher. En exponering som skapar en direkt betalningsskyldighet för en transaktion eller ett program som används för att finansiera eller förvalta materiella tillgångar bör inte betraktas som en exponering mot en värdepapperisering, även om transaktionen eller programmet har betalningsskyldigheter av varierande prioritet.
- (7) Ett medverkande institut bör kunna delegera uppgifter till ett serviceföretag men bör fortsätta att bära ansvaret för riskhanteringen. Ett medverkande institut bör framför allt inte överföra kravet på bibehållande av risk till sitt serviceföretag. Serviceföretaget bör vara en reglerad kapitalförvaltare, t.ex. ett förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) eller en sådan enhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ (Mifidnet).
- (8) Genom denna förordning införs ett förbud mot återvärdepapperisering, med undantag för vissa fall av återvärdepapperisering som används för berättigade ändamål och med förbehåll för att det ska förtydligas huruvida program för tillgångsbaserade certifikat (nedan kallade *ABCP-program*) anses utgöra återvärdepapperisering. Återvärdepapperisering skulle kunna utgöra ett hinder för den nivå av transparens som det är tänkt att denna förordning ska inrätta. Återvärdepapperisering kan emellertid, under exceptionella omständigheter, vara användbar för att skydda investerarnas intressen. Därför bör återvärdepapperisering endast vara tillåten i de särskilda fall som anges i denna förordning. Det är dessutom viktigt för finansieringen av realekonomin att fullt ut stödda ABCP-program som inte medför någon återuppdelning i trancher utöver de transaktioner som finansieras genom programmet inte heller i fortsättningsområdet omfattas av tillämpningsområdet för förbudet mot återvärdepapperisering.
- (9) Investeringar i eller exponeringar för värdepapperiseringar utsätter investeraren inte bara för kreditrisker kopplade till de underliggande lånen eller exponeringarna; struktureringsprocessen för värdepapperiseringar kan också leda till andra risker, t.ex. agentrisk, modellrisk, rättslig och operativ risk, motpartsrisk, administrationsrisk, likviditetsrisk och koncentrationrisk. Det är därför viktigt att institutionella investerare omfattas av proportionerligt utformade krav avseende due diligence som säkerställer att de korrekt bedömer riskerna med alla typer av värdepapperisering och därmed bidrar till att skydda de icke-professionella investerarna. Due diligence kan således också öka tilltron till marknaden och förtroendet mellan enskilda originatorer, medverkande institut och investerare. Investerare måste även utöva lämplig due diligence när det gäller STS-värdepapperiseringar. De kan ta del av de uppgifter som lämnas ut av de parter som deltar i värdepapperiseringen, särskilt STS-anmälan och de övriga uppgifter som redovisas i det sammanhanget, som bör utformas så att investerarna får tillgång till alla relevanta uppgifter som hur STS-kriterierna uppfyllts. Institutionella investerare bör kunna sätta rimlig tillit till uppgifterna i STS-anmälan och till de uppgifter som läggs fram av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering, angående huruvida den aktuella värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna. De bör emellertid inte enbart och automatiskt förlita sig på sådana anmälningar och sådana uppgifter.
- (10) Det är viktigt att intressena hos originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare som deltar i en värdepapperisering och investerare sammanfaller. För att uppnå detta bör originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren bibehålla ett betydande intresse i värdepapperiseringen underliggande exponeringar. Det är därför viktigt att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren bibehåller en väsentlig ekonomisk nettoexponering mot de underliggande riskerna i fråga. Mer generellt bör värdepapperiseringstransaktioner inte utformas så att tillämpningen av bibehållandekravet kan kringgås. I stället bör detta krav vara tillämpligt i alla situationer där frågan om ekonomisk substans bakom en värdepapperisering är relevant, oavsett vilka rättsliga strukturer eller instrument som används. Bibehållandekravet behöver inte tillämpas mer än en gång.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

För en given värdepapperisering räcker det att antingen originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren omfattas av kravet. Om en värdepapperiseringstransaktion innebär en annan värdepapperiseringsposition som underliggande exponering, bör på motsvarande sätt bibehållandekravet tillämpas endast på den värdepapperisering som omfattas av investeringen. Av STS-anmälan bör det för investerarna framgå att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren bibehåller en väsentlig ekonomisk nettoexponering mot de underliggande riskerna. Vissa undantag bör göras för fall där de värdepapperiserade exponeringarna är helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade, i synnerhet om garanten är en offentlig myndighet. Om offentliga medel används för garantier eller i någon annan form påverkar denna förordning inte tillämpningen av reglerna för statligt stöd.

- (11) Originatorer eller medverkande institut bör inte dra nytta av det faktum att de kan ha mer information än investerare och potentiella investerare om de tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering och bör inte utan investerarnas eller de potentiella investerarnas kännedom överföra tillgångar med en kreditriskprofil som är högre än den för jämförbara tillgångar i originatorernas balansräkningar till specialföretaget för värdepapperisering. Varje åsidosättande av denna skyldighet bör leda till att sanktioner påförs av behöriga myndigheter, men endast när åsidosättandet är avsiktligt. Ren oaksamhet bör inte leda till sanktioner i detta avseende. Denna skyldighet bör emellertid inte på något sätt påverka originatorers eller medverkande instituts rätt att välja ut tillgångar som ska överföras till specialföretaget för värdepapperisering som på förhand har en högre kreditriskprofil än genomsnittet vid en jämförelse med den genomsnittliga kreditriskprofilen för jämförbara tillgångar som står kvar i originatorns balansräkning, så länge investerarna eller de potentiella investerarna tydligt informeras om att de tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering har den högre kreditriskprofilen. Behöriga myndigheter bör övervaka efterlevnaden av denna skyldighet genom att jämföra en värdepapperiserings underliggande tillgångar med jämförbara tillgångar i originatorns balansräkning.

Resultatjämförelsen bör avse tillgångar som på förhand förväntas ha liknande resultat; t.ex. bör nödlidande bostadslån som överförs till specialföretaget för värdepapperisering jämföras med nödlidande bostadslån i originatorns balansräkning.

Det kan inte förutsättas att resultaten för en värdepapperiserings underliggande tillgångar bör motsvara resultaten för de genomsnittliga tillgångarna i originatorns balansräkning.

- (12) För att investerare och potentiella investerare ska kunna utöva due diligence och därmed en välgrundad bedömning av kreditvärdigheten för ett givet värdepapperiseringsinstrument måste de ha tillgång till information om de aktuella instrumenten. Med utgångspunkt i det befintliga regelverket är det viktigt att skapa ett heltäckande system som ger investerare och potentiella investerare tillgång till all relevant information under transaktionernas hela löptid, begränsa rapporteringsarbetet för originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering och göra det lättare för investerare att få kontinuerlig, enkel och kostnadsfri tillgång till tillförlitlig information om värdepapperiseringar. I syfte att förbättra transparensen på marknaden bör det inrättas ett ramverk för värdepapperiseringsregister för att samla in relevanta rapporter, i första hand om underliggande exponeringar för värdepapperiseringar. Sådana värdepapperiseringsregister bör godkännas och övervakas av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾. När Esma närmare specificerar innehållet i sådan rapportering bör myndigheten säkerställa att den information som ska rapporteras till sådana register så exakt som möjligt återspeglar befintliga mallar för offentliggörande av sådan information.
- (13) Huvudsyftet med den allmänna skyldigheten för originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering att tillhandahålla information om värdepapperiseringar genom värdepapperiseringsregistret är att ge investerare tillgång till en samlad och övervakad källa till de uppgifter som de behöver för att kunna utföra due diligence. Privata värdepapperiseringar är ofta särskilt anpassade. De är betydelsefulla eftersom de ger parterna möjlighet att genomföra värdepapperiseringstransaktioner utan att avslöja känslig kommersiell information om transaktionen (t.ex. att ett visst företag behöver finansiering för att öka sin produktion eller att ett värdepappersföretag går in på en ny marknad som en del av en strategi) och/eller om de underliggande tillgångarna (t.ex. vilken typ av kundfördring som genereras av ett industriföretag) för marknaden och konkurrenterna. I dessa fall står investerarna i direktkontakt med originatorn och/eller det medverkande institutet och tar emot den information de behöver för att kunna utföra due diligence direkt från dem. Därför är det lämpligt att privata värdepapperiseringar undantas från kravet på att information om transaktionen ska anmälas till ett värdepapperiseringsregister.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (14) Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare bör tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning på exponeringar som ska värdepapperiseras som på icke-värdepapperiserade exponeringar. Några kreditgivningskriterier behöver dock inte uppfyllas med avseende på kundfordringar som inte har sitt ursprung i ett lån.
- (15) Värdepapperiseringsinstrument är i allmänhet inte lämpliga för icke-professionella kunder i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU.
- (16) Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering bör i investerarrapporten redovisa alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten och resultatutvecklingen för underliggande exponeringar, inklusive uppgifter som gör det möjligt för investerare att tydligt identifiera misskötsel och fallissemang från de underliggande gäldenärernas sida, omstrukturering av skulder, skuldeftergift, anstånd, återköp, betalningssuppskov, förlust, avskrivning, återvinning och andra korrigerande åtgärder avseende resultatutvecklingen för tillgångar i en grupp av underliggande exponeringar. Investerarrapporten bör, när det gäller värdepapperisering som inte är en ABCP-transaktion, innehålla uppgifter om de kassaflöden som genereras av underliggande exponeringar och genom skulderna i värdepapperiseringen, inbegripet särredovisning av de inkomster och utbetalningar som följer av värdepapperiseringspositionen, dvs. planerat kapitalbelopp, planerad ränta, forskottsbetalning av kapitalbelopp och förfallna räntor och avgifter och andra pålagor, samt eventuella uppgifter om att händelser har utlösts som medfört ändringar i prioriteringsordningen för betalningar eller utbyte av motparter och uppgifter om belopp och utformning av eventuell kreditförstärkning inom varje tranch. Även om en värdepapperisering som är enkel, transparent och standardiserad tidigare har fungerat väl betyder inte det faktum att STS-kraven är uppfyllda att en värdepapperiseringsposition är fri från risker, och det säger inte heller någonting om de underliggande krediternas kvalitet. Snarare bör det förstås som att en försiktig och aktsam investerare kommer att kunna analysera de risker som värdepapperiseringen medför.

För att ge utrymme för de olika strukturella dragen hos värdepapperiseringar med lång respektive kort löptid (nedan kallade *ABCP-program* och *ABCP-transaktioner*) bör det finnas två uppsättningar med STS-krav: en för värdepapperiseringar med lång löptid och en för värdepapperiseringar med kort löptid motsvarande dessa två marknadssegment som fungerar på olika sätt. ABCP-program bygger på ett antal ABCP-transaktioner med kortfristiga exponeringar som måste ersättas så snart löptiden har gått ut. I en ABCP-transaktion kan värdepapperisering uppnås bland annat genom att man enas om en variabel anskaffningsprisrabatt för gruppen av underliggande exponeringar eller genom att ett specialföretag för värdepapperisering emitterar prioriterade och mindre prioriterade värdepapper i en samfinansieringsstruktur där de prioriterade värdepappren därefter överförs till de anskaffande enheterna i ett eller flera ABCP-program. ABCP-transaktioner som kan betraktas som STS-värdepapperiseringar bör emellertid inte omfatta några återvärdepapperiseringar. STS-kriterierna bör också återspegla den särskilda rollen för det medverkande institut som bidrar med likviditetsstöd för ABCP-programmet, framför allt i fråga om fullt ut stödda ABCP-program.

- (17) Mycket arbete har redan gjorts både på internationell nivå och på unionsnivå för att identifiera STS-värdepapperisering. I kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/35⁽¹⁾ och (EU) 2015/61⁽²⁾ har det redan fastställts kriterier för STS-värdepapperisering för särskilda ändamål, som omfattas av en mer riskkänslig tillsyn.
- (18) Specialföretag för värdepapperisering bör endast vara etablerade i tredjeländer som inte har upptagits i förteckningen över högriskjurisdiktioner och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF). Om en särskild unionsförteckning över tredjelandsjurisdiktioner som vägrar att följa standarderna för god förvaltning i skattefrågor har antagits när denna förordning ses över bör unionsförteckningen tas i beaktande och skulle kunna utgöra en referensförteckning över tredjeländer där specialföretag för värdepapperisering inte får vara etablerade.
- (19) Det är nödvändigt att fastställa en allmän och sektorsövergripande definition av STS-värdepapperisering med utgångspunkt i de befintliga kriterierna och de kriterier som Baselkommittén för banktillsyn (Baselkommittén) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) antog den 23 juli 2015 för identifiering av enkel, transparent och jämförbar värdepapperisering inom ramen för kapitalkrav för värdepapperiseringar, och särskilt med utgångspunkt i det yttrande om ett europeiskt ramverk för kvalificerade värdepapperiseringar (*Opinion on a European framework for qualifying securitisation*) som offentliggjordes den 7 juli 2015 av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (20) Genomförandet av STS-kriterierna i hela unionen bör inte leda till olika metoder. Olika metoder skulle medföra potentiella hinder för gränsöverskridande investerare, eftersom de tvingar investerarna att noggrant sätta sig in i varje enskild medlemsstats regelverk, vilket skulle minska investerarnas tilltro till STS-kriterierna. EBA bör därför utarbeta riktlinjer för att säkerställa en gemensam och överensstämmande förståelse av STS-kraven i hela unionen, så att eventuella tolkningsproblem kan lösas. En sådan gemensam tolkningskälla skulle göra det lättare för originatorer, medverkande institut och investerare att anta STS-kriterier. Esma bör också spela en aktiv roll när det gäller att lösa eventuella tolkningsproblem.
- (21) För att hindra att olika metoder används vid genomförandet av STS-kriterierna bör de tre europeiska tillsynsmyndigheterna, inom ramen för arbetet i den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, samordna både sitt och de behöriga myndigheternas arbete för att säkerställa överensstämmelse mellan olika sektorer och bedöma praktiska problem som kan uppstå i samband med STS-värdepapperisering. Så långt det är möjligt bör det också begäras in och tas hänsyn till marknadsaktörernas synpunkter. Resultaten av sådana diskussioner bör offentliggöras på de europeiska tillsynsmyndigheternas webbplatser, så att det blir lättare för originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och investerare att bedöma STS-värdepapperiseringar innan de emitterar eller investerar i sådana positioner. En sådan samordningsmekanism skulle vara särskilt viktig under perioden fram till genomförandet av denna förordning.
- (22) Enligt denna förordning kan bara värdepapperiseringar som sker genom verklig försäljning (så kallad äkta värdepapperisering eller *true sale*) betecknas som STS-värdepapperiseringar. Vid en äkta värdepapperisering övergår äganderätten till de underliggande exponeringarna – antingen genom en överföring eller genom en faktisk överlåtelse – till en emittent som är ett specialföretag för värdepapperisering. Överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering bör inte omfattas av några clawback-bestämmelser för det fall säljaren skulle bli insolvent, om inte annat följer av bestämmelser i nationell insolvensrätt enligt vilka försäljningen av underliggande exponeringar som skett inom en viss period före säljarens insolvensförklaring enligt strikta villkor kan ogiltigförklaras.
- (23) Ett juridiskt utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare kan bekräfta att det har skett en verklig försäljning eller en överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan av de underliggande exponeringarna, och att denna verkliga försäljning, överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan är verkställbar enligt den rätt som är tillämplig.
- (24) Vid värdepapperiseringar som inte är äkta värdepapperiseringar överförs inte de underliggande exponeringarna till en emittent som är ett specialföretag för värdepapperisering, utan den kreditrisk som är kopplad till de underliggande exponeringarna överförs genom ett derivatkontrakt eller genom garantier. Ett sådant arrangemang medför en extra motpartskreditrisk och potentiell komplexitet, framför allt beroende på derivatkontraktets innehåll. Av dessa skäl bör STS-kriterierna inte tillåta syntetisk värdepapperisering.

De framsteg som EBA gjort i sin rapport från december 2015 när det gäller att identifiera en möjlig uppsättning STS-kriterier för syntetisk värdepapperisering och definiera *syntetisk värdepapperisering* i balansräkningen och *syntetisk arbitragevärdepapperisering* bör erkännas. När EBA tydligt har fastställt en uppsättning STS-kriterier som specifikt är tillämpliga på syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen, och i syfte att främja finansieringen av realkonomin och i synnerhet små och medelstora företag, som gynnas mest av sådana värdepapperiseringar, bör kommissionen utarbeta en rapport och vid behov anta ett lagstiftningsförslag för att utvidga STS-bestämmelserna till att omfatta sådana värdepapperiseringar. En sådan utvidgning bör emellertid inte föreslås av kommissionen när det gäller syntetiska arbitragevärdepapperiseringar.

- (25) De underliggande exponeringar som överförs från säljaren till specialföretaget för värdepapperisering bör uppfylla på förhand fastställda och klart definierade godtagbarhetskriterier, som utesluter aktiv, diskretionär portföljförvaltning av dessa exponeringar. Substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser och garantier bör i princip inte betraktas som aktiv portföljförvaltning.
- (26) Underliggande exponeringar bör inte omfatta fallerade exponeringar eller exponeringar mot gäldenärer eller garantigivare som, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långgivaren, befinner sig i särskilt angivna situationer med nedsatt kreditvärdighet (t.ex. gäldenärer som har förklarats insolventa).

Kännedomskravet bör betraktas som uppfyllt på grundval av information som erhållits från gäldenärer om exponeringarnas ursprung, information som erhållits från originatorn under dess förvaltning av exponeringarna, eller under dess riskhanteringsförbanden, eller information som meddelats originatorn av en tredje part.

Exponeringar som varit nödlidande och sedermera omstrukturerats bör hanteras med försiktighet. Möjligheten att inkludera de sistnämnda i gruppen av underliggande exponeringar bör dock inte uteslutas i fall då sådana exponeringar inte har gett upphov till nya utestående fordringar sedan dagen för omstruktureringen, som bör ha ägt rum minst ett år före dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering. I sådana fall ska fullständig transparens säkerställas genom att tillräckliga uppgifter redovisas.

- (27) För att säkerställa att investerare utför grundlig due diligence och för att underlätta bedömningen av underliggande risker är det viktigt att värdepapperiseringstransaktionerna bygger på grupper av exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, t.ex. grupper av bostadslån eller grupper av företagslån, företagsfastighetslån, leasing och kreditfaciliteter till företag inom en och samma kategori, eller grupper av billån och billeasing eller grupper av kreditfaciliteter som beviljats privatpersoner för konsumtion individuellt, inom familjen eller för hushållet. De underliggande exponeringarna bör inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU. För att tillgodose behoven i de medlemsstater där det är vanligt att kreditinstitut använder obligationer i stället för låneavtal för att tillhandahålla icke-finansiella företag krediter bör det vara möjligt att inkludera sådana obligationer, förutsatt att de inte är noterade på en handelsplats.
- (28) Det är viktigt att förhindra att *originate to distribute*-modeller återkommer. I sådana upplägg erbjuder långivare krediter som ofta tecknas på undermåliga eller osäkra grunder, eftersom de vet att riskerna ändå kommer att säljas till tredje part. De exponeringar som ska värdepapperiseras bör således ha sitt ursprung i originatorns eller den ursprungliga långivarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som originatorn eller den ursprungliga långivaren vid ursprungstidpunkten tillämpar på liknande exponeringar som inte blir föremål för värdepapperisering. Om kreditgivningsprinciperna ändras väsentligt bör ändringarna redovisas fullt ut för potentiella investerare eller, när det gäller fullt ut stödda ABCP-program, till det medverkande institutet och andra parter som är direkt exponerade mot ABCP-transaktionen. Originatorn eller den ursprungliga långivaren bör ha tillräcklig erfarenhet av att initiera exponeringar som till sin art liknar dem som har värdepapperiserats. När det gäller värdepapperiseringar där de underliggande exponeringarna är bostadslån bör gruppen av lån inte innefatta lån som saluförts och tecknats om lånesökanden, eller i tillämpliga fall intermedieärerna, fått kännedom om att de lämnade uppgifterna inte kan verifieras av långivaren. Bedömningen av låntagarens kreditvärdighet bör i tillämpliga fall också uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG⁽¹⁾ eller 2014/17/EU⁽²⁾, eller motsvarande krav som tillämpas i tredjeland.
- (29) Att låta återbetalning av värdepapperiseringspositioner vara starkt beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande tillgångarna skapar sårbarhet, något som illustreras av de dåliga resultaten för delar av marknaden för värdepapper med lån på kommersiella fastigheter som säkerhet (CMBS) under finanskrisen. Därför bör CMBS inte anses vara STS-värdepapperiseringar.
- (30) När uppgifter om miljökonsekvenser av värdepapperiseringars underliggande tillgångar är tillgängliga bör originatorn och det medverkande institutet för sådana värdepapperiseringar offentliggöra dem.

Därför bör originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering för en STS-värdepapperisering där de underliggande tillgångarna utgörs av bostadslån eller billån eller billeasing offentliggöra den information som är tillgänglig om miljöprestandan hos de tillgångar som finansieras genom dessa bostadslån eller billån eller denna billeasing.

- (31) Om originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering vill använda sig av STS-beteckningen för sina värdepapperiseringar bör investerare, behöriga myndigheter och Esma underrättas om att värdepapperiseringen uppfyller STS-kraven. Anmälan bör innehålla en redogörelse för hur vart och ett av STS-kriterierna har uppfyllts. Esma bör därefter offentliggöra den på en förteckning över anmälda STS-värdepapperiseringar som i informationssyfte görs tillgängliga på dess webbplats. Det faktum att en emitterad värdepapperisering tas upp på Esmas förteckning över anmälda STS-värdepapperiseringar bör dock inte uppfattas som att Esma eller andra behöriga myndigheter har intygat att den faktiskt uppfyller STS-kraven. Ansvaret för att STS-kraven är uppfyllda bör i stället vila helt och hållet på originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering. Detta bör säkerställa att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering tar ansvar för sitt påstående att värdepapperiseringen uppfyller STS-kraven och att det råder insyn på marknaden.
- (32) Om en värdepapperisering inte längre uppfyller STS-kraven bör originatorn och det medverkande institutet omedelbart underrätta Esma och relevant behörig myndighet om detta. Om den behöriga myndigheten har påfört administrativa sanktioner kopplade till en värdepapperisering som har anmälts som förenlig med STS-kraven, bör denna behöriga myndighet omedelbart underrätta Esma om detta, så att Esma kan inkludera dem på förteckningen över STS-anmälningar och på så sätt informera investerarna om sådana sanktioner och om STS-anmälningarnas tillförlitlighet. Det ligger därför i originatorers och medverkande instituts intresse att utforma sina anmälningar noggrant för att undvika negativa konsekvenser för deras anseende.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

- (33) Investorerare bör utföra egen due diligence vid investeringar som står i proportion till de faktiska riskerna, men de bör samtidigt kunna förlita sig på STS-anmälningarna och den information som läggs fram av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering huruvida den aktuella värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna. De bör emellertid inte enbart och automatiskt förlita sig på sådana anmälningar och uppgifter.
- (34) Såväl investerare som originatorer, medverkande institut och specialiserade värdepappersföretag kan ha nytta av att tredje part deltar i kontrollen av att värdepapperisering uppfyller STS-kraven, och det faktum att tredje part deltar kan också öka förtroendet för marknaden för STS-värdepapperiseringar. Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering kan också anlita en tredje part som beviljats tillstånd i enlighet med denna förordning för att bedöma huruvida en värdepapperisering följer STS-kriterierna. Dessa tredje parter bör vara underkastade behöriga myndigheters tillståndsgivning. I anmälan till Esma och det efterföljande offentliggörandet på Esmas webbplats bör det anges huruvida uppfyllandet av STS-kriterierna intygades av en tredje part som beviljats tillstånd. Det är dock viktigt att investerare gör sin egen bedömning, tar ansvar för sina investeringsbeslut och inte automatiskt förlitar sig på tredje parter. Det faktum att en tredje part deltar bör inte på något sätt innebära att det yttersta juridiska ansvaret för att anmäla och behandla en värdepapperisering som STS-värdepapperisering upphör att vila på originatorer, medverkande institut och institutionella investerare.
- (35) Medlemsstaterna bör utse behöriga myndigheter och förse dem med nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenhet att påföra sanktioner. Uppgifter om att administrativa sanktioner har påförts bör i princip offentliggöras. Eftersom investerare, originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering kan vara etablerade i olika medlemsstater och stå under tillsyn av olika behöriga sektorsmyndigheter är det viktigt med ett nära samarbete mellan relevanta behöriga myndigheter, inklusive Europeiska centralbanken (ECB) med avseende på de särskilda uppgifter den tilldelats genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽¹⁾, och de europeiska tillsynsmyndigheterna; detta samarbete bör säkerställas genom ömsesidigt utbyte av information och bistånd i tillsynsarbetet. De behöriga myndigheterna bör tillämpa sanktioner endast vid uppsåtliga eller oaksamma överträdelse. Tillämpningen av avhjälpan åtgärder bör inte vara beroende av att det föreligger bevis för uppsåt eller oaksamhet. Vid fastställandet av lämplig typ av och nivån för en sanktion eller avhjälpan åtgärd bör de behöriga myndigheterna, när de beaktar den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella styrka, särskilt ta hänsyn till den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- (36) De behöriga myndigheterna bör noga samordna tillsynen och säkerställa att de beslut som fattas är konsekventa, särskilt när det gäller överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Om en sådan överträdelse gäller en felaktig eller vilseläddande anmälan bör den behöriga myndighet som upptäckt överträdelsen också informera de europeiska tillsynsmyndigheterna och relevanta behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna. Om de behöriga myndigheterna är oeniga bör Esma och, i förekommande fall, den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna utöva sina befogenheter för bindande medling.
- (37) Kraven för att använda beteckningen "enkel, transparent och standardiserad" (STS) värdepapperisering är nya och kommer med tiden att specificeras ytterligare genom EBA:s riktlinjer och tillsynspraxis. För att undvika att marknadsaktörer blir avskräckta från att använda den beteckningen bör de behöriga myndigheterna kunna bevilja originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering en frist på tre månader för att rätta till eventuell felaktig användning av beteckningen som har skett i god tro. Det bör förutsättas att originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering varit i god tro om de inte kunde veta att en värdepapperisering inte uppfyllde alla de STS-kriterier som gäller för att en värdepapperisering ska kunna betecknas som STS. Under den fristen bör värdepapperiseringen i fråga fortsätta att betraktas som förenlig med STS-kriterierna och bör inte avföras från den förteckning som upprättats av Esma i enlighet med denna förordning.
- (38) Denna förordning bidrar till en harmonisering av ett antal viktiga aspekter på värdepapperiseringsmarknaden utan att det påverkar utvecklingen av ytterligare marknadsstyrd harmonisering av processer och praxis på marknaderna för värdepapperisering. Det är därför mycket viktigt att marknadsaktörer och deras branschorganisationer fortsätter att arbeta för ytterligare standardisering av marknadspraxis, särskilt standardisering av hur värdepapperiseringar ska dokumenteras. Kommissionen bör noggrant följa och rapportera om marknadsdeltagarnas insatser för standardisering.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (39) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹⁾, 2009/138/EG⁽²⁾ och 2011/61/EU⁽³⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1060/2009⁽⁴⁾ och (EU) nr 648/2012⁽⁵⁾ kommer att ändras på motsvarande sätt, i syfte att säkerställa att unionens rättsliga ram är konsekvent med denna förordning när det gäller bestämmelser som rör värdepapperisering; det huvudsakliga målet är att inrätta en väl fungerande inre marknad, i synnerhet genom att säkerställa lika konkurrensvillkor på den inre marknaden för alla institutionella investerare.
- (40) I fråga om ändringarna i förordning (EU) nr 648/2012 bör OTC-derivatkontrakt som ingås av specialföretag för värdepapperisering inte omfattas av clearingkravet, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Detta beror på att motparterna i OTC-derivatkontrakt som ingås med specialföretag för värdepapperisering är borgenärer med säkerhetsrätt enligt berörda värdepapperiseringsavtal, och lämpligt skydd mot motparts kreditrisk ingår som regel redan. När det gäller derivat som inte clearas centralt bör kravet på säkerhetsnivå väljas även med beaktande av de enskilda värdepapperiseringsavtalens struktur, samt de skyddsmekanismer som redan finns inbyggda i dessa.
- (41) Säkerställda obligationer och värdepapperiseringar kan i vissa fall vara utbytbara. För att förebygga risken för snedvridning eller arbitrage i valet mellan värdepapperisering och säkerställda obligationer – en risk som följer av att OTC-derivatkontrakt som ingås av specialföretag för säkerställda obligationer eller av specialföretag för värdepapperisering behandlas olika – bör förordning (EU) nr 648/2012 ändras i syfte att säkerställa att derivat som är kopplade till säkerställda obligationer och derivat som är kopplade till värdepapperiseringar behandlas på ett konsekvent sätt med avseende på clearingkravet och marginalsäkerhetskraven på OTC-derivat som inte clearas centralt.
- (42) I syfte att harmonisera tillsynsavgifterna, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ytterligare specificera vilka slags avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁶⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (43) För att precisera kravet på bibehållande av risk samt för att ytterligare förtydliga homogenitetskriteriet och vilka exponeringar som ska anses homogena inom ramen för kraven på enkelhet, samtidigt som det säkerställs att värdepapperisering av lån till små och medelstora företag inte påverkas negativt, bör kommissionen ges befogenhet att anta sådana tekniska standarder för tillsyn som utvecklats av EBA med hänsyn till villkoren för bibehållande av risk, mätning av bibehållandenivåer, vissa förbud som gäller bibehållna risker, bibehållande av risker på grupp nivå samt undantag för vissa transaktioner och specificeringen av homogenitetskriteriet och av vilka underliggande exponeringar som anses homogena. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör bedriva ett nära samarbete med de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (44) För att underlätta för investerare att få kontinuerlig, lätt tillgänglig och kostnadsfri tillgång till tillförlitlig information om värdepapperiseringar, liksom att närmare ange villkor för de behöriga myndigheternas skyldighet att samarbeta och utbyta information, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som framtagits av Esma när det gäller följande: jämförbara uppgifter om underliggande exponeringar och regelbunden rapportering till investerare, förteckningen över berättigade ändamål för vilka återvärdepapperisering är tillåten, de förfaranden som gör det möjligt för värdepapperiseringsregister att kontrollera att de inrapporterade uppgifterna är fullständiga och samstämmiga, ansökan om registrering och den förenklade ansökan om utvidgning av registrering, de detaljerade uppgifter om värdepapperiseringar som ska tillhandahållas av transparensksäl, de operativa

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

standarder som krävs för insamling, aggregering och jämförelse av uppgifter mellan olika värdepapperiseringsregister, de uppgifter till vilka utsedda myndigheter har tillgång och villkoren för direkt tillgång, den information som ska tillhandahållas vid en STS-anmälan, den information som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i ansökan om tillstånd för tredje part att utföra en kontroll samt den information som ska utbytas samt innehållet och omfattningen av underrättelseskyldigheten. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esmå bör bedriva ett nära samarbete med de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna.

- (45) För att underlätta förfarandet för investerare, originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering bör också befohgenhet ges till kommissionen att anta tekniska standarder för genomförande som framtagits av Esmå med avseende på följande: de mallar som ska användas när uppgifter görs tillgängliga för innehavare av en värdepapperiseringsposition, formatet på ansökan om registrering och ansökan om utvidgning av registreringen av värdepapperiseringsregister, mall för tillhandahållande av information, de mallar som ska användas för att tillhandahålla information till värdepapperiseringsregistret med beaktande av lösningar som har utarbetats av befintliga värdepapperiseringsuppgiftsinsamlare samt mallen för STS-anmålningar, som kommer att förse investerare och behöriga myndigheter med tillräcklig information för att bedöma om STS-kraven är uppfyllda. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esmå bör bedriva ett nära samarbete med de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (46) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa ett allmänt ramverk för värdepapperisering och att skapa ett särskilt ramverk för STS-värdepapperisering, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att värdepapperiseringsmarknaderna fungerar globalt och eftersom det är viktigt att säkerställa lika villkor på den inre marknaden för alla institutionella investerare och enheter som deltar i värdepapperisering, utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47) Denna förordning bör tillämpas på värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats den 1 januari 2019 eller senare.
- (48) I fråga om värdepapperiseringspositioner som är utestående den 1 januari 2019 bör originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering ha möjlighet att använda beteckningen "STS" under förutsättning att värdepapperiseringen i fråga uppfyller STS-kraven, för vissa krav vid tidpunkten för anmälan och för andra krav vid ursprungstidpunkten. Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering bör därför ha rätt att lämna in en STS-anmälan till Esmå enligt denna förordning. Senare ändringar av värdepapperiseringen bör godtas förutsatt att värdepapperiseringen fortfarande uppfyller samtliga tillämpliga STS-krav.
- (49) De krav avseende due diligence som tillämpas i enlighet med gällande unionsrätt före denna förordnings tillämpningsdatum bör fortsätta att tillämpas på värdepapperiseringar som emitterats den 1 januari 2011 eller senare, samt på värdepapperiseringar som emitterats före den 1 januari 2011 i fall då nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014. De bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 625/2014 ⁽¹⁾ som anger kraven på bibehållande av risk när det gäller kreditinstitut och värdepappersföretag i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽²⁾ bör fortsätta att vara tillämpliga fram till dess att de tekniska standarderna för tillsyn avseende bibehållande av risk antagna enligt denna förordning blir tillämpliga. För att säkra rättslig förutsebarhet bör kreditinstitut eller värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag och förvaltare av alternativa investeringsfonder – i fråga om värdepapperiseringspositioner som är utestående när denna förordnings tillämpningsdatum infaller – fortsätta att omfattas av artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013 och kapitlen I, II och III samt artikel 22 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014, artiklarna 254 och 255 i delegerad förordning (EU) 2015/35 respektive artikel 51 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 625/2014 av den 13 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med hjälp av tekniska tillsynsstandarder om de krav som investerande institut, medverkande institut, institut som är ursprungliga långivare och institut som är originatorer ska uppfylla när det gäller exponeringar mot överförda kreditrisker (EUT L 174, 13.6.2014, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

För att säkerställa att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering uppfyller sina skyldigheter i fråga om transparens fram till dess att de tekniska standarder för tillsyn som ska antas av kommissionen enligt denna förordning blir tillämpliga, bör de uppgifter som anges i bilagorna I–VIII i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/3⁽¹⁾ göras allmänt tillgängliga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett allmänt ramverk för värdepapperisering. Förordningen definierar begreppet värdepapperisering och fastställer krav avseende due diligence, bibehållande av risk och transparens för de parter som deltar i värdepapperisering, kriterier för kreditgivning, krav för försäljning av värdepapperiseringar till icke-professionella kunder, förbud mot återvärdepapperisering, krav på specialföretag för värdepapperisering samt villkor och förfaranden för värdepapperiseringsregister. Den inrättar även ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (nedan kallad *STS-värdepapperisering*).

2. Denna förordning är tillämplig på institutionella investerare, originatorer, medverkande institut, ursprungliga långivare och specialföretag för värdepapperisering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp av exponeringar delas upp i trancher, och som har samtliga följande egenskaper:
 - a) Betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar.
 - b) Prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår.
 - c) Transaktionen eller programmet skapar inte exponeringar som har alla de egenskaper som förtecknas i artikel 147.8 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. *specialföretag för värdepapperisering*: ett bolag, en trust eller en annan enhet, som inte är en originator eller ett medverkande institut, som inrättats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringar, vars verksamhet inte går utöver vad som är lämpligt för att uppnå detta mål och vars struktur är utformad för att avskilja dess förpliktelser från originatorns förpliktelser.
3. *originator*: en enhet som
 - a) själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären eller den potentiella gäldenären som ligger till grund för de exponeringar som värdepapperiseras, eller
 - b) förvärvar tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem.
4. *återvärdepapperisering*: värdepapperisering där minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.
5. *medverkande institut (sponsor)*: ett kreditinstitut, oavsett om det är beläget i unionen eller inte, enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU som inte är en originator, som
 - a) upprättar och förvaltar ett program för tillgångsbaserade certifikat eller annan värdepapperisering som förvärvar exponeringar från tredje part eller

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/3 av den 30 september 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för informationskrav för strukturerade finansiella instrument (EUT L 2, 6.1.2015, s. 57).

- b) upprättar ett program för tillgångsbaserade certifikat eller annan värdepappersisering som förvärvar exponeringar från tredje part och delegerar den löpande aktiva portföljförvaltning som omfattas av den värdepapperseringen till en enhet som är auktoriserad att bedriva sådan verksamhet i enlighet med direktiv 2009/65/EG, direktiv 2011/61/EU eller direktiv 2014/65/EU.
6. *tranch*: ett genom avtal fastställt segment av den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp av exponeringar, där en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i ett annat segment, utan beaktande av kreditriskskydd som tredje parter ger direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment.
7. *program för tillgångsbaserade certifikat* eller *ABCP-program*: ett värdepappersiseringsprogram där emitterade värdepapper främst består av tillgångsbaserade certifikat med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre.
8. *transaktion med tillgångsbaserade certifikat* eller *ABCP-transaktion*: en värdepappersisering inom ett ABCP-program.
9. *traditionell värdepappersisering*: värdepappersisering som innebär att det ekonomiska intresset i de exponeringar som värdepapperseras överförs genom att äganderätten till dessa exponeringar överförs från originatorn till ett specialföretag för värdepappersisering eller genom sekundärt deltagande av ett specialföretag för värdepappersisering, i fall där de emitterade värdepapperen inte medför någon betalningsförpliktelse för originatorn.
10. *syntetisk värdepappersisering*: en värdepappersisering vid vilken risköverföringen uppnås genom användning av kreditderivat eller garantier och de exponeringar som värdepapperseras förblir exponeringar för originatorn.
11. *investerare*: en fysisk eller juridisk person som innehar en värdepappersiseringsposition.
12. *institutionell investerare*: en investerare som är något av följande
- a) ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG,
- b) ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG,
- c) ett tjänstepensionsinstitut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341⁽¹⁾ i enlighet med artikel 2 i det direktivet, om inte en medlemsstat har valt att helt eller delvis underlåta att tillämpa detta direktiv på institutet i enlighet med artikel 5 i det direktivet; det kan även vara en kapitalförvaltare eller en auktoriserad enhet som utsetts av ett tjänstepensionsinstitut i enlighet med artikel 32 i direktiv (EU) 2016/2341,
- d) en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU som förvaltar och/eller marknadsför alternativa investeringsfonder i unionen,
- e) ett förvaltningsbolag för ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG,
- f) ett internt förvaltad fondföretag, som är ett investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG och som inte har utsett ett förvaltningsbolag som är auktoriserat enligt det direktivet för sin förvaltning,
- g) ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 vid tillämpning av den förordningen eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i den förordningen.
13. *serviceföretag*: en enhet som dagligen förvaltar en grupp förvärvade fordringar eller de underliggande kreditexponeringarna.
14. *likviditetsfacilitet*: en värdepappersiseringsposition som följer av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmar når investerarna i rätt tid.
15. *revolverande exponering*: en exponering där låntagares utestående skulder tillåts variera på grundval av deras beslut att låna och betala tillbaka, upp till en överenskommen gräns.
16. *revolverande värdepappersisering*: en värdepappersisering där själva värdepappersiseringsstrukturen varierar genom att exponeringar läggs till eller avlägsnas från gruppen av exponeringar, oberoende av huruvida exponeringarna rullar eller inte.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

17. *bestämmelse om förtida amortering*: en avtalsklausul i en värdepapperisering av revolverande exponeringar eller en revolverande värdepapperisering enligt vilken investerarnas värdepapperiseringspositioner ska lösas in före dessa positioners ursprungliga förfallodag, om vissa särskilt angivna händelser inträffar.
18. *tranch i första förlustläge*: den lägst rangordnade tranchen i en värdepapperisering som är den första tranch som bär förluster som uppstår på de värdepapperiserade exponeringarna och därigenom ger skydd åt tranchen i andra förlustläge och de eventuella trancher som är högre rangordnade.
19. *värdepapperiseringsposition*: exponering mot en värdepapperisering.
20. *ursprunglig långivare*: en enhet som, själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, ingick det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ger upphov till de exponeringar som värdepapperiseras.
21. *fullt ut stödda ABCP-program*: ABCP-program som det medverkande institutet stöder direkt och fullt ut genom att till specialföretaget eller specialföretagen för värdepapperisering tillhandahålla en eller flera likviditetsfaciliteter som täcker åtminstone allt det följande:
 - a) Alla likviditets- och kreditrisker för ABCP-programmet.
 - b) Alla väsentliga utspädningsrisker för de värdepapperiserade exponeringarna.
 - c) Alla andra ABCP-transaktionskostnader och kostnader på ABCP-programnivå som är nödvändiga för att garantera investeraren full utbetalning av varje belopp från ABCP.
22. *fullt ut stödda ABCP-transaktioner*: ABCP-transaktioner som stöds genom en likviditetsfacilitet, på transaktionsnivå eller på ABCP-programnivå, som täcker åtminstone allt av följande:
 - a) Alla likviditets- och kreditrisker för ABCP-transaktionen.
 - b) Alla väsentliga utspädningsrisker för de värdepapperiserade exponeringarna i ABCP-transaktionen.
 - c) Alla andra ABCP-transaktionskostnader och kostnader på ABCP-programnivå som är nödvändiga för att garantera investeraren full utbetalning av varje belopp från ABCP.
23. *värdepapperiseringsregister*: en juridisk person som centralt samlar in och registerför uppgifter om värdepapperiseringar.
Vid tillämpning av artikel 10 i denna förordning ska hänvisningarna till "transaktionsregister" i artiklarna 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012 anses som hänvisningar till "värdepapperiseringsregister".

Artikel 3

Försäljning av värdepapperiseringar till icke-professionella kunder

1. Säljaren av en värdepapperiseringsposition får inte sälja en sådan position till en icke-professionell kund enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU, såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Säljaren av värdepapperiseringspositionen har utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i direktiv 2014/65/EU.
 - b) Säljaren av värdepapperiseringspositionen har på grundval av ett sådant test som avses i led a förvässat sig om att värdepapperiseringspositionen är lämplig för den icke-professionella kunden.
 - c) Säljaren av värdepapperiseringspositionen underrättar genom en rapport omedelbart den icke-professionella kunden om lämplighetstestet resultat.
2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inte överstiger 500 000 EUR ska säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3, säkerställa att den icke-professionella kunden totalt inte investerar mer än 10 % av sin portfölj i värdepapperiseringspositioner och att det ursprungliga belopp som investeras i en eller flera värdepapperiseringspositioner är minst 10 000 EUR.
3. Den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i värdepapperiseringspositioner.
4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera alla finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Artikel 4

Krav på specialföretag för värdepapperisering

Specialföretag för värdepapperisering får inte vara etablerade i ett tredjeland för vilket något av följande gäller:

- a) Tredjelandet är upptaget i förteckningen över högriskjurisdiktioner och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner av FATF.
- b) Tredjelandet har inte undertecknat en överenskommelse med en medlemsstat för att säkerställa att det tredjelandet till fullo uppfyller standarderna i artikel 26 i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet eller i OECD:s modellavtal för informationsutbyte i skatteärenden och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal.

KAPITEL 2

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ALLA VÄRDEPAPPERISERINGAR

Artikel 5

Krav avseende due diligence för institutionella investerare

1. Institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare ska före innehav av en värdepapperiseringsposition kontrollera följande:

- a) Om den originator eller den ursprungliga långgivare som är etablerad i unionen inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, att originatorn eller den ursprungliga långgivaren beviljar alla krediter som ger upphov till de underliggande exponeringarna på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt har effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och förfaranden i enlighet med artikel 9.1 i den här förordningen.
- b) Om originatorn eller den ursprungliga långgivaren är etablerad i ett tredjeland, att originatorn eller den ursprungliga långgivaren beviljar alla krediter som ger upphov till de underliggande exponeringarna på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt har effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och processer för att säkerställa att kreditgivningens baseras på en grundlig bedömning av gäldenärens kreditvärdighet.
- c) Om den institutionella investeraren är etablerad i unionen, att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren fortlöpande bibehåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i enlighet med artikel 6 och att bibehållandet av risk meddelas den institutionella investeraren i enlighet med artikel 7.
- d) Om den institutionella investeraren är etablerad i ett tredjeland, att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren dels fortlöpande bibehåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som, under alla omständigheter, inte får vara mindre än 5 %, fastställt i enlighet med artikel 6, dels meddelar bibehållandet av risk till institutionella investerare.
- e) Att originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering i tillämpliga fall har gjort den information som krävs enligt artikel 7 tillgänglig så ofta och på det sätt som anges i den artikeln.

2. Genom undantag från punkt 1 ska, i fråga om fullt ut stödda ABCP-transaktioner, det krav som anges i punkt 1 a tillämpas på det medverkande institutet. I sådana fall ska det medverkande institutet kontrollera att den originator eller den ursprungliga långgivare som inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag beviljar alla krediter som ger upphov till de underliggande exponeringarna på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt har effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och förfaranden i enlighet med artikel 9.1.

3. Institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare ska före innehav av en värdepapperiseringsposition göra en due diligence-bedömning som ger dem möjlighet att bedöma riskerna i sammanhanget. Bedömningen ska omfatta åtminstone allt det följande:

- a) Riskegenskaperna hos den enskilda värdepapperiseringspositionen och de underliggande exponeringarna.
- b) Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på värdepapperiseringspositionens resultat, inbegripet avtalsmässiga prioriteringsordningar för betalningar och betalningsrelaterade utlösande faktorer, kreditförstärkningar, likviditetsförstärkningar, utlösande faktorer när det gäller marknadsvärde och transaktions specifika definitioner av fallissemang.

- c) Vad gäller värdepapperiseringar som omfattas av en STS-anmälan i enlighet med artikel 27, att de uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26, och i artikel 27. Institutionella investerare får i lämplig utsträckning förlita sig på STS-anmälan enligt artikel 27.1 och på den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering tillhandahållit om uppfyllandet av STS-kraven, dock utan att enbart eller automatiskt förlita sig på den anmälan eller informationen.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket a och b ska, i fråga om fullt ut stödda ABCP-program, institutionella investerare i de certifikat som emitterats inom sådana ABCP-program beakta ABCP-programmens egenskaper och det fullständiga likviditetsstödet.

4. Institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare och som innehar en värdepapperiseringsposition ska göra åtminstone följande:

- a) Fastställa lämpliga skriftliga förfaranden som står i proportion till värdepapperiseringspositionens riskprofil och, om relevant, till den institutionella investerarens handelslager och övriga verksamhet, i syfte att fortlöpande övervaka efterlevnaden av punkterna 1 och 3 och värdepapperiseringspositionens och de underliggande exponeringarnas resultat.

Om så är relevant med hänsyn till värdepapperiseringen och de underliggande exponeringarna ska dessa skriftliga förfaranden omfatta övervakning av exponeringsslag, procentandel lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfalldagen, fallissemangsfrekvens, frekvensen på förskottsbetalade lån, lån som omfattas av inkassoförfaranden, återvinningsgrad, återköp, låncändringar, betalningsuppskov, typ av säkerheter och besittningsrätt, frekvensfördelning av kreditpoäng eller andra mått för kreditvärdighet inom underliggande exponeringar, sektoriell och geografisk spridning och frekvensfördelning av belåningsgrader med intervallbredder som underlättar lämpliga känslighetsanalyser. Om de underliggande exponeringarna också är värdepapperiseringspositioner, såsom är tillåtet enligt artikel 8, ska institutionella investerare även övervaka de positionernas underliggande exponeringar.

- b) När det gäller andra värdepapperiseringar än fullt ut stödda ABCP-program, regelbundet utföra stresstester på kassaflödena och värdena på säkerheterna för de underliggande exponeringarna eller, om det inte finns tillräckliga uppgifter om kassaflöden och säkerheternas värde, stresstester på förlustantaganden, med hänsyn till art, storlek och komplexitet när det gäller risken i värdepapperiseringspositionen.
- c) När det gäller fullt ut stödda ABCP-program, regelbundet utföra stresstester av det medverkande institutets solvens och likviditet.
- d) Säkerställa intern rapportering till sitt ledningsorgan så att detta är medvetet om de väsentliga risker som följer av värdepapperiseringspositionen och så att dessa risker hanteras på ett lämpligt sätt.
- e) På begäran kunna visa för sina behöriga myndigheter att de har en heltäckande och grundlig förståelse av värdepapperiseringspositionen och dess underliggande exponeringar och att de har infört skriftliga riktlinjer och förfaranden för riskhanteringen av värdepapperiseringspositionen och för dokumentation av kontroller och due diligence i enlighet med punkterna 1 och 2 och av annan relevant information.
- f) När det gäller exponeringar mot fullt ut stödda ABCP-program, på begäran kunna visa för sina behöriga myndigheter att de har en heltäckande och grundlig förståelse av det medverkande institutets kreditkvalitet och av villkoren för den likviditetsfacilitet som tillhandahålls.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–4 i denna artikel får en institutionell investerare, om den har gett en annan institutionell investerare befogenhet att fatta beslut om investeringsförvaltning som kan innebära att den exponeras för en värdepapperisering, instruera den förvaltande parten att fullgöra dess åtaganden enligt denna artikel i fråga om alla exponeringar för en värdepapperisering som följer av dessa beslut. Medlemsstaterna ska säkerställa, med avseende på fall då en institutionell investerare i enlighet med denna punkt har fått instruktioner att fullgöra en annan institutionell investerarens åtaganden men underlåter att göra detta, att sanktioner i enlighet med artiklarna 32 och 33 får påföras den förvaltande parten och inte den institutionella investerare som exponeras för värdepapperiseringen.

Artikel 6

Bibehållande av risk

1. Originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren för en värdepapperisering ska fortlöpande bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen, vilket inte får understiga 5 %. Intresset ska mätas vid ursprungstidpunkten och bestämmas av det teoretiska värdet för poster utanför balansräkningen. Om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren inte sinsemellan kommit överens om vem av dem som ska

bibehålla det väsentliga ekonomiska intresset netto ska originatorn vara den som bibehåller det väsentliga ekonomiska intresset netto. Bibehållandekraven ska inte tillämpas mer än en gång för en given värdepapperisering. Det väsentliga ekonomiska intresset netto får inte delas upp på olika typer av bibehållare och inte omfattas av någon kreditrisk-reducering eller risksäkring.

Vid tillämpning av denna artikel ska en enhet inte anses vara en originator om enheten har inrättats eller bedriver verksamhet i det enda syftet att värdepapperisera exponeringar.

2. Originatorer får inte välja vilka tillgångar som ska överföras till specialföretaget för värdepapperisering i syfte att göra förluster på de tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering, beräknade under transaktionens löptid eller högst fyra år om transaktionens löptid är längre än fyra år, som är större än förlusterna under samma period för jämförbara tillgångar på originatorns balansräkning. Om den behöriga myndigheten finner bevis som antyder att det förbudet har överträtts ska den undersöka resultatet för tillgångar som har överförts till specialföretaget för värdepapperisering och jämförbara tillgångar på originatorns balansräkning. Om resultatet för de överförda tillgångarna till följd av originatorns avsikt är väsentligt lägre än resultatet för de jämförbara tillgångarna på originatorns balansräkning, ska den behöriga myndigheten påföra en sanktion enligt artiklarna 32 och 33.

3. Endast följande metoder ska anses innebära bibehållande av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto på minst 5 % i den mening som avses i punkt 1:

- a) Bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförts till investerare.
- b) Vid revolverande värdepapperiseringar eller värdepapperisering av revolverande exponeringar, bibehållande av originatorns intresse på minst 5 % av det nominella värdet för var och en av de värdepapperiserade exponeringarna.
- c) Bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar som motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, om dessa icke-värdepapperiserade exponeringar annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella transaktionen, förutsatt att antalet potentiellt värdepapperiserade exponeringar inte understiger 100 vid ursprungstidpunkten.
- d) Bibehållande av tranchen i första-förlustläge och, om detta bibehållande inte når upp till 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, vid behov andra trancher med samma eller högre riskprofil än de som överförts eller sålts till investerare och som inte har kortare löptid än de som överförts eller sålts till investerare, så att bibehållandet totalt motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.
- e) Bibehållande av en exponering i första-förlustläge som motsvarar minst 5 % av varje värdepapperiserad exponering i värdepapperiseringen.

4. När ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i unionen i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽¹⁾, ett moderinstitut eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i unionen eller ett av dess dotterbolag i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013, i egenskap av originator eller medverkande institut, värdepapperiserar exponeringar från ett eller flera kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut som omfattas av gruppberedad tillsyn, kan kraven i punkt 1 uppfyllas på grundval av den konsoliderade situationen för det i unionen etablerade närstående moderinstitutet, finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

Första stycket är endast tillämpligt om de kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansiella institut som skapade de värdepapperiserade exponeringarna uppfyller kraven i artikel 79 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾ och i god tid tillhandahåller den information som behövs för att uppfylla de krav som anges i artikel 5 i den här förordningen till originatorn eller det medverkande institutet och till det i unionen etablerade unionsbaserade moderinstitutet, finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Punkt 1 ska inte tillämpas när de värdepapperiserade exponeringarna är exponeringar mot, eller helt, ovillkorligt och återkalleligt garanterade av

- a) nationella regeringar eller centralbanker,
- b) delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter och offentliga organ i medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 575/2013,
- c) institut som har tilldelats riskvikten 50 % eller mindre enligt del tre avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013,
- d) nationella utvecklingsbanker eller utvecklingsinstitutioner i den mening som avses i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017⁽¹⁾, eller
- e) multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117 i förordning (EU) nr 575/2013.

6. Punkt 1 ska inte tillämpas på transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index, där de underliggande referensenheter är identiska med de enheter som ingår i ett index av enheter med stor omsättning eller är andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner.

7. EBA ska i nära samarbete med Esmas och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾ utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att mer i detalj specificera kravet på bibehållande av risk, särskilt med avseende på följande:

- a) Villkoren för bibehållande av risk enligt punkt 3, bl.a. uppfyllande av bibehållandekravet genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande.
- b) Mätningen av den bibehållandenivå som avses i punkt 1.
- c) Förbudet mot risksäkring eller försäljning av det bibehållna intresset.
- d) Villkoren för bibehållande på gruppnivå i enlighet med punkt 4.
- e) Villkoren för att undanta transaktioner som grundar sig på ett sådant klart, transparent och allmänt tillgängligt index som avses i punkt 6.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 7

Transparenskrav för originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering

1. Originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska, i enlighet med punkt 2 i denna artikel, göra åtminstone följande uppgifter tillgängliga för innehavare av värdepapperiseringspositioner, för de behöriga myndigheter som avses i artikel 29 i denna förordning och, på begäran, för potentiella investerare:

- a) Kvartalsvisa uppgifter om de underliggande exponeringarna eller, för tillgångsbaserade certifikat (ABCP), månatliga uppgifter om de underliggande fordringarna eller kreditfordringarna.
- b) All underliggande dokumentation som är nödvändig för att förstå transaktionen, i tillämpliga fall inbegripet, men inte begränsat till, följande dokument:
 - i) Det slutliga emissionsdokumentet eller prospektet tillsammans med dokumenten rörande transaktionens avslutande, med undantag av juridiska utlåtanden.
 - ii) Vid traditionell värdepapperisering: försäljningsavtalet för tillgången, överlåtelse-, novations- eller överföringsavtal och alla relevanta förklaringar angående tillgången.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- iii) Derivatkontrakt och garantiavtal samt alla relevanta dokument om arrangemang för säkerheter där den exponering som värdepapperiseras förblir en exponering för originatorn.
- iv) Avtal om förvaltning av lånebetalning, back-up för förvaltning av lånebetalning, administration och likviditetsförvaltning.
- v) Trusturkund, säkerhetsavtal, agentavtal, avtal med kontoförande bank, avtal om investeringsgaranti, införlivade villkor eller masterfondramverk eller masterdefinitionsavtal, eller sådan juridisk dokumentation med motsvarande rättsverkan.
- vi) Alla relevanta avtal mellan borgenärer, dokument med avseende på derivatinstrument, avtal om förlagslån, låneavtal för nyetableringar och avtal om likviditetsfaciliteter.
- Denna underliggande dokumentation ska inbegripa en detaljerad beskrivning av värdepapperiseringens prioritetsordning för betalningar.
- c) Om ett prospekt inte har utformats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG⁽¹⁾: en sammanfattning av transaktionen eller en översikt över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper, som i förekommande fall ska innehålla följande:
- i) Närmare uppgifter om transaktionens struktur, inbegripet strukturdiagram som innehåller en översikt av transaktionen, kassaflödena och ägarstrukturen.
- ii) Närmare uppgifter om exponeringens egenskaper, kassaflöden, prioritetsordning vid förluster, kreditförstärkning och funktioner för likviditetsstöd.
- iii) Närmare uppgifter om rösträtter för innehavare av en värdepapperiseringsposition och deras förbindelser med andra borgenärer med säkerhetsrätt.
- iv) En förteckning över alla utlösande faktorer och händelser som det hänvisas till i de dokument som tillhandahålls i enlighet med led b som kan få en väsentlig inverkan på värdepapperiseringspositionens resultat.
- d) När det gäller STS-värdepapperiseringar: den STS-anmälan som avses i artikel 27.
- e) Kvartalsvis rapportering till investerare eller, för tillgångsbaserade certifikat (ABCP), månatlig rapportering till investerare som innehåller följande:
- i) Alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten och resultatutvecklingen för de underliggande exponeringarna.
- ii) Uppgifter om händelser som utlöser ändringar i prioriteringsordningen för betalningar eller utbyte av en motpart, och, när det gäller värdepapperisering som inte är en ABCP-transaktion, uppgifter om de kassaflöden som genereras av de underliggande exponeringarna och av värdepapperiseringens skulder.
- iii) Information om den bibehållna risken, inbegripet information om vilken av de metoder som anges i artikel 6.3 som har tillämpats, i enlighet med artikel 6.
- f) All insiderinformation som avser värdepapperiseringen som originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering är skyldiga att offentliggöra i enlighet med artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁽²⁾ om insiderhandel och marknadsmanipulation.
- g) I de fall led f inte är tillämpligt: alla viktiga händelser, såsom
- i) ett väsentligt åsidosättande av de förpliktelser som anges i de dokument som gjorts tillgängliga i enlighet med led b, inbegripet korrigerande åtgärder, undantag eller godkännanden som därefter gjorts med avseende på åsidosättandet i fråga,
- ii) en ändring av de strukturella drag som kan ha en väsentlig inverkan på värdepapperiseringens resultat,
- iii) en ändring av riskegenskaperna hos värdepapperiseringen eller hos de underliggande exponeringarna som kan ha en väsentlig inverkan på värdepapperiseringens resultat,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

iv) i fråga om STS-värdepapperiseringar, att värdepapperiseringen upphör att uppfylla STS-kraven eller att de behöriga myndigheterna vidtagit avhjälpande eller administrativa åtgärder,

v) varje väsentlig ändring av transaktionsdokument.

Den information som beskrivs i första stycket b, c och d ska göras tillgänglig före prissättningen.

Den information som beskrivs i första stycket a och e ska göras tillgänglig samtidigt varje kvartal, senast en månad efter förfalldagen för räntebetalningen eller, när det gäller ABCP-transaktioner, senast en månad efter utgången av den period som rapporten omfattar.

För tillgångsbaserade certifikat ska den information som beskrivs i första stycket a, c ii och e i göras tillgänglig i form av en sammanställning för innehavare av värdepapperiseringspositioner och, på begäran, för potentiella investerare. Uppgifter om lånenivå ska göras tillgängliga för medverkande institut och, på begäran, för behöriga myndigheter.

Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 596/2014 ska den information som anges i första stycket f och g göras tillgänglig utan dröjsmål.

Vid fullgörande av denna punkt ska originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering följa nationell rätt och unionsrätt om konfidentiell behandling av information och behandling av personuppgifter för att undvika potentiella överträdelse av sådan rätt och eventuell skyldighet att behandla uppgifter om kunder, ursprungliga långivare eller gäldenärer konfidentiellt, såvida inte sådana konfidentiella uppgifter är anonymiserade eller aggregerade.

Originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering får, när det gäller den information som avses i första stycket b, tillhandahålla en sammanfattning av den berörda dokumentationen.

De behöriga myndigheter som avses i artikel 29 ska kunna begära ut de konfidentiella uppgifter de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska sinsemellan utse den enhet som ska uppfylla informationskraven enligt punkt 1 första stycket a, b, d, e, f och g.

Den enhet som har utsetts i enlighet med första stycket ska göra informationen för en värdepapperiseringstransaktion tillgänglig genom ett värdepapperiseringsregister.

De skyldigheter som avses i andra och fjärde styckena ska inte tillämpas på värdepapperiseringar för vilka inget prospekt behöver utformas i enlighet med direktiv 2003/71/EG.

Om inget värdepapperiseringsregister har registrerats i enlighet med artikel 10 ska den enhet som utsetts till att uppfylla de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln göra informationen tillgänglig via en webbplats som

- a) har ett välfungerande system för kontroll av datakvaliteten,
- b) är underställd lämpliga förvaltningsstandarder och är föremål för underhåll och drift av en lämplig organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och att webbplatsen fungerar väl,
- c) omfattas av lämpliga system, kontroller och förfaranden som identifierar alla relevanta källor till operativ risk,
- d) har system som säkerställer dataskydd och integritetsskydd för den information som mottagits och snabb registrering av informationen, och
- e) gör det möjligt att bevara informationen under minst fem år efter värdepapperiseringens förfalldag.

Den enhet som ansvarar för rapportering av informationen och det värdepapperiseringsregister där informationen görs tillgänglig ska anges i dokumentationen för värdepapperiseringen.

3. Esma ska i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska tillhandahålla för att uppfylla sina förpliktelse enligt punkt 1 första stycket a och e med beaktande av nyttan med uppgifterna för innehavaren av värdepapperiseringspositionen, huruvida värdepapperiseringspositionen är kortfristig och, när det gäller en ABCP-transaktion, huruvida den stöds fullt ut av ett medverkande institut.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen i fråga om den information som ska anges i enlighet med punkt 3 ska Esma i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det format i vilket informationen ska lämnas genom standardiserade mallar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Förbud mot återvärdepapperisering

1. De underliggande exponeringar som används i en värdepapperisering får inte inbegripa värdepapperiseringspositioner.

Genom avvikelser från detta ska första stycket inte tillämpas på

- a) värdepapperisering av värdepapper som emitterades före den 1 januari 2019, och
- b) värdepapperisering som ska användas för berättigade ändamål enligt punkt 3, vars värdepapper emitterades den 1 januari 2019 eller senare.

2. En behörig myndighet som utsetts enligt artikel 29.2, 29.3 eller 29.4, beroende på vad som är tillämpligt, får bevilja en enhet som står under dess tillsyn tillstånd att inbegripa värdepapperiseringspositioner som underliggande exponeringar i en värdepapperisering om den behöriga myndigheten bedömer att användningen av en återvärdepapperisering sker för berättigade ändamål enligt punkt 3 i den här artikeln.

Om en sådan enhet under tillsyn är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, ska den behöriga myndighet som avses i första stycket i denna punkt samråda med resolutionsmyndigheten och varje annan myndighet som är relevant för den enheten innan den beviljar tillstånd att inkludera värdepapperiseringspositioner som underliggande exponeringar i en värdepapperisering. Ett sådant samråd får inte pågå längre än 60 dagar från och med den dag då den behöriga myndigheten underrättar resolutionsmyndigheten, och varje annan myndighet som är relevant för den enheten, om behovet av samråd.

Om samrådet resulterar i ett beslut om att bevilja tillstånd för användning av värdepapperiseringspositioner som underliggande exponeringar i en värdepapperisering, ska den behöriga myndigheten underrätta Esma om detta.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska följande anses vara berättigade ändamål:

- a) Underlättande av likvidation av ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut.
- b) Säkerställande av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags eller ett finansiellt instituts lönsamhet vid fortsatt drift i syfte att undvika likvidation av detta.
- c) Om de underliggande exponeringarna är nödlidande, skydd av investerarnas intressen.

4. Fullt ut stödda ABCP-program ska inte anses vara återvärdepapperiseringar vid tillämpning av denna artikel, förutsatt att ingen av ABCP-transaktionerna inom det programmet är en återvärdepapperisering och att kreditförstärkningen inte innebär att ett andra skikt med trancher införs på programnivå.

5. I syfte att avspegla marknadsutvecklingen för andra återvärdepapperiseringar som genomförs för berättigade ändamål, och med beaktande av de övergripande mål som den finansiella stabiliteten och skyddet av investerarnas intressen utgör, får Esma i nära samarbete med EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att komplettera förteckningen över berättigade ändamål i punkt 3.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9

Kriterier för kreditgivning

1. Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare ska tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning på exponeringar som ska värdepapperiseras som på icke-värdepapperiserade exponeringar. I detta syfte ska samma tydligt fastställda förfaranden för att godkänna och i förekommande fall ändra, förnya och återfinansiera krediter tillämpas. Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare ska ha effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och förfaranden för att säkerställa att kreditgivning baseras på en grundlig bedömning av gäldenärens kreditvärdighet med vederbörlig hänsyn till faktorer som är relevanta för att kontrollera gäldenärens utsikter att uppfylla sina skyldigheter enligt kreditavtalet.
2. Om värdepapperiseringars underliggande exponeringar är bostadslån tagna efter det att direktiv 2014/17/EU trädde i kraft ska gruppen av dessa lån inte innefatta lån som marknadsförs och tecknas på premissen att lånesökanden eller, i tillämpliga fall, intermediärerna fått kännedom om att de uppgifter som lånesökanden lämnat eventuellt inte kontrolleras av långgivaren.
3. Om en originator förvärvar en tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem ska denna originator kontrollera att den enhet som direkt eller indirekt ingick i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller de potentiella förpliktelser som ska värdepapperiseras uppfyller kraven enligt punkt 1.
4. Punkt 3 ska inte tillämpas om
 - a) det ursprungliga avtalet, som gav upphov till gäldenärens eller den potentiella gäldenärens förpliktelser eller potentiella förpliktelser, ingicks innan direktiv 2014/17/EU trädde i kraft, och
 - b) den originator som förvärvar en tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem uppfyller de skyldigheter som institut som är originatorer var skyldiga att uppfylla enligt artikel 21.2 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014 före den 1 januari 2019.

KAPITEL 3

VILLKOR OCH FÖRFARANDEN FÖR REGISTRERING AV ETT VÄRDEPAPPERISERINGSREGISTER

Artikel 10

Registrering av ett värdepapperiseringsregister

1. För tillämpning av artikel 5 ska ett värdepapperiseringsregister registreras hos Esma på de villkor och enligt de förfaranden som anges i den här artikeln.
2. För att få registreras enligt den här artikeln ska ett värdepapperiseringsregister vara en i unionen etablerad juridisk person, tillämpa förfaranden för kontroll av att den information som gjorts tillgänglig för det enligt artikel 7.1 i denna förordning är fullständig och samstämmig samt uppfylla de krav som anges i artiklarna 78, 79, 80.1–80.3, 80.5 och 80.6 i förordning (EU) nr 648/2012. Vid tillämpning av den här artikeln ska hänvisningar i artiklarna 78 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012 till artikel 9 i den förordningen anses som hänvisningar till artikel 5 i den här förordningen.
3. Registrering av ett värdepapperiseringsregister ska ha verkan inom hela unionen.
4. Ett registrerat värdepapperiseringsregister ska alltid uppfylla registreringsvillkoren. Ett värdepapperiseringsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje väsentlig ändring i förhållande till registreringsvillkoren.
5. Ett värdepapperiseringsregister ska till Esma överlämna något av följande:
 - a) En ansökan om registrering.
 - b) En ansökan om utvidgning av en registrering vid tillämpning av artikel 7 i denna förordning, om det är fråga om transaktionsregister som redan har registrerats enligt kapitel 1 i avdelning VI i förordning (EU) nr 648/2012 eller kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

6. Esma ska bedöma om ansökan är fullständig inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma ange en tidsfrist inom vilken värdepapperiseringsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig ska myndigheten underrätta värdepapperiseringsregistret om detta.

7. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om allt det följande:

- a) De förfaranden som avses i punkt 2 i denna artikel och som värdepapperiseringsregister ska tillämpa i syfte att kontrollera om den information som gjorts tillgänglig för dem enligt artikel 7.1 är fullständig och samstämmig.
- b) Den ansökan om registrering som avses i punkt 5 a.
- c) En sådan förenklad ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 5 b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om formatet för de båda följande:

- a) Den ansökan om registrering som avses i punkt 5 a.
- b) Den ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 5 b.

Med avseende på första stycket b ska Esma ta fram ett förenklat format för att undvika överlappande förfaranden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11

Underrättelse och samråd med behöriga myndigheter före registrering eller utvidgning av en registrering

1. Om ett värdepapperiseringsregister ansöker om registrering eller om en utvidgning av en registrering som transaktionsregister och är en enhet som auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet i den medlemsstat där enheten är etablerad, ska Esma utan onödigt dröjsmål underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen eller utvidgningen av registreringen av värdepapperiseringsregistret.

2. Esma och den relevanta behöriga myndigheten ska utbyta all information som krävs för registreringen eller utvidgningen av en registrering av värdepapperiseringsregistret samt för övervakning av huruvida enheten uppfyller villkoren för registrering eller auktorisation i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 12

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 10.6 ska Esma granska ansökan om registrering eller utvidgning av registreringen med utgångspunkt i huruvida värdepapperiseringsregistret uppfyller kraven i detta kapitel och anta ett fullständigt motiverat beslut om att godkänna eller avslå registreringen eller utvidgningen av registreringen.

2. Esmas beslut enligt punkt 1 ska få verkan den femte arbetsdagen efter det att beslutet antagits.

Artikel 13

Underrättelse om Esmas beslut om registrering eller utvidgning av en registrering

1. När Esma antar ett beslut enligt artikel 12 eller återkallar registreringen enligt artikel 15.1 ska myndigheten inom fem arbetsdagar underrätta värdepapperiseringsregistret om sitt beslut med en fullständig motivering.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 11.1 om sitt beslut.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om alla beslut som fattats i enlighet med punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över värdepapperiseringsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter det att ett beslut har antagits enligt punkt 1.

Artikel 14

Esmas befogenheter

1. De befogenheter som tilldelas Esma i enlighet med artiklarna 61–68, 73 och 74 i förordning (EU) nr 648/2012, jämförda med bilagorna I och II till den förordningen, ska även utövas med avseende på den här förordningen. Hänvisningar till artikel 81.1 och 81.2 i förordning (EU) nr 648/2012 i bilaga I till den förordningen ska anses som hänvisningar till artikel 17.1 i den här förordningen.

2. De befogenheter som i enlighet med artiklarna 61–63 i förordning (EU) nr 648/2012 tilldelats Esma, dess tjänstemän eller andra av Esma bemyndigade personer får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 15

Återkallelse av registreringen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Esma återkalla registreringen av ett värdepapperiseringsregister om värdepapperiseringsregistret

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna,
- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder, eller
- c) inte längre uppfyller de villkor som låg till grund för registreringen.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den relevanta behöriga myndighet som avses i artikel 11.1 om ett beslut att återkalla registreringen av ett värdepapperiseringsregister.

3. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat där ett värdepapperiseringsregister tillhandahåller tjänster och bedriver verksamhet anser att ett av villkoren i punkt 1 är uppfyllt får den begära att Esma ska granska om villkoren för att återkalla registreringen av det berörda värdepapperiseringsregistret är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla registreringen av det berörda värdepapperiseringsregistret ska Esma lämna en utförlig motivering för beslutet.

4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 i denna artikel ska vara den myndighet som utsetts enligt artikel 29 i denna förordning.

Artikel 16

Tillsynsavgifter

1. Esma ska av värdepapperiseringsregistren ta ut avgifter i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 2 i denna artikel.

Avgifterna ska stå i proportion till det berörda värdepapperiseringsregistrets omsättning och helt täcka Esmas nödvändiga utgifter för registrering och tillsyn av värdepapperiseringsregister och för ersättning av alla kostnader som de behöriga myndigheterna åsamkas som ett resultat av en delegering av uppgifter enligt artikel 14.1 i denna förordning. I den mån artikel 14.1 i denna förordning hänvisar till artikel 74 i förordning (EU) nr 648/2012 ska hänvisningar till artikel 72.3 i den förordningen anses som hänvisningar till punkt 2 i den här artikeln.

Om ett transaktionsregister redan har registrerats enligt kapitel 1 i avdelning VI i förordning (EU) nr 648/2012 eller kapitel III i förordning (EU) 2015/2365 ska de avgifter som avses i första stycket i denna punkt endast anpassas för att avspeglar ytterligare nödvändiga utgifter och kostnader för registrering och tillsyn av värdepapperiseringsregister enligt den här förordningen.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 47 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera avgifternas art, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 17

Tillgång till uppgifter i ett värdepapperiseringsregister

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2 ska ett värdepapperiseringsregister samla in och bevara detaljerade uppgifter om värdepapperiseringar. Det ska kostnadsfritt ge samtliga följande enheter direkt och omedelbar tillgång till uppgifterna så att de kan fullgöra sitt ansvar och sina uppgifter och skyldigheter:

- a) Esma.
- b) EBA.
- c) Eiopa.
- d) ESRB.
- e) Berörda medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS), inbegripet Europeiska centralbanken (ECB) när banken utför sina uppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen enligt förordning (EU) nr 1024/2013.
- f) Berörda myndigheter vars respektive tillsynsskyldigheter och tillsynsuppdrag inbegriper transaktioner, marknader, aktörer och tillgångar som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
- g) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾.
- h) Den gemensamma resolutionsnämnd som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽²⁾.
- i) De myndigheter som avses i artikel 29.
- j) Investerare och potentiella investerare.

2. Esma ska i nära samarbete med EBA och Eiopa, och med beaktande av vad de enheter som avses i punkt 1 behöver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med fastställande av

- a) de detaljerade uppgifter om värdepapperiseringar som avses i punkt 1 och som originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering ska tillhandahålla för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 7.1,
- b) de operativa standarder som krävs för att möjliggöra snabb, strukturerad och uttömmande
 - i) uppgiftsinsamling som görs av värdepapperiseringsregister, och
 - ii) aggregering och jämförelse av uppgifter mellan olika värdepapperiseringsregister,
- c) vilka uppgifter de enheter som avses i punkt 1 ska ha tillgång till med beaktande av deras uppdrag och specifika behov,
- d) enligt vilka villkor de enheter som avses i punkt 1 ska ha direkt och omedelbar tillgång till uppgifter i värdepapperiseringsregister.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 2 ska Esma, i nära samarbete med EBA och Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om de standardiserade mallar genom vilka originatorn, det medverkande institutet eller det särskilda företaget för värdepapperisering ska tillhandahålla informationen till värdepapperiseringsregistret, med beaktande av de lösningar som utarbetats av befintliga värdepapperiseringsuppgiftsinsamlare.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 4

ENKEL, TRANSPARENT OCH STANDARDISERAD VÄRDEPAPPERISERING

Artikel 18

Användning av beteckningen "enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering"

Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering får använda beteckningen "STS" eller "enkel, transparent och standardiserad" eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till dessa termer för sin värdepapperisering endast

- a) om värdepapperiseringen uppfyller alla krav i avsnitt 1 eller avsnitt 2 i detta kapitel och Esma har underrättats enligt artikel 27.1, och
- b) om värdepapperiseringen är upptagen på den förteckning som avses i artikel 27.5.

Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering som medverkar i en värdepapperisering som anses vara STS ska vara etablerade i unionen.

AVSNITT 1

Krav för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering som inte är ABCP

Artikel 19

Enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering

1. Värdepapperiseringar, med undantag för ABCP-program och ABCP-transaktioner, som uppfyller kraven i artiklarna 20, 21 och 22 ska anses vara STS.
2. Senast den 18 oktober 2018 ska EBA i nära samarbete med Esma och Eiopa, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, anta riktlinjer och rekommendationer om en harmoniserad tolkning och tillämpning av de krav som anges i artiklarna 20, 21 och 22.

Artikel 20

Krav rörande enkelhet

1. Rätten till de underliggande exponeringarna ska förvävas av specialföretaget för värdepapperisering genom en s.k. äkta värdepapperisering (*true sale*) eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan på ett sätt som är verkställbart mot säljaren eller någon annan tredje part. Överföringen av rätten till specialföretaget för värdepapperisering får inte omfattas av stränga clawbackbestämmelser i det fall säljaren skulle bli insolvent.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande utgöra stränga clawbackbestämmelser:
 - a) Bestämmelser enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av säljarens likvidator enbart på grund av att den skedde inom en viss period före säljarens insolvensförklaring.
 - b) Bestämmelser enligt vilka ett specialföretag för värdepapperisering endast kan förhindra ett sådant ogiltigförklarande som avses i led a om det kan bevisa att det inte var medvetet om säljarens insolvens vid tidpunkten för försäljningen.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska clawbackbestämmelser i nationell insolvensrätt enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av likvidatorn eller en domstol vid bedrägliga överföringar, otillbörlig nackdel för borgenärer eller överföringar som är avsedda att på ett otillbörligt sätt gynna vissa borgenärer framför andra inte utgöra stränga clawbackbestämmelser.

4. I de fall där säljaren inte är den ursprungliga långivaren ska den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan av de underliggande exponeringarna till den säljaren, oavsett om denna äkta värdepapperisering eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan sker direkt eller med ett eller flera mellansteg, uppfylla de krav som anges i punkterna 1–3.

5. Om överföringen av de underliggande exponeringarna sker genom en överlåtelse och fullgörs först efter det att transaktionen avslutats ska de faktorer som utlöser ett sådant fullgörande inbegripa åtminstone följande händelser:

a) Säljarens kreditvärdighet har allvarligt försämrats.

b) Säljaren har blivit insolvent.

c) Säljarens åsidosättande av avtalsförpliktelser, inbegripet säljarens fallissemang, har inte avhjälpes.

6. Säljaren ska göra utfästelser och lämna garantier om att värdepapperiseringens underliggande exponeringar såvitt känt av denne inte är belastade eller på annat sätt är i ett tillstånd som skulle kunna inverka negativt på möjligheterna att verkställa den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan.

7. De underliggande exponeringar som överförs från eller överläts av säljaren till specialföretaget för värdepapperisering ska uppfylla på förhand fastställda, tydliga och dokumenterade godtagbarhetskriterier som inte medger en diskretionär aktiv portföljförvaltning av dessa exponeringar. Vid tillämpning av denna punkt ska substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser och garantier inte betraktas som aktiv portföljförvaltning. Exponeringar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering efter det att transaktionen avslutats ska uppfylla de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna.

8. Värdepapperiseringen ska baseras på en grupp av underliggande exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, med beaktande av kännetecknen för tillgångstypens kassaflöden, inbegripet kännetecknen med avseende på avtal, kreditrisk och förskottsbetalning. En grupp av underliggande exponeringar får inte bestå av fler än en tillgångstyp. De underliggande exponeringarna ska innehålla förpliktelser som är avtalsmässigt bindande och verkställbara, med full regressrätt mot gäldenärerna och, i tillämpliga fall, garantigivarna.

De underliggande exponeringarna ska ha fastställda periodiska betalningsflöden, för vilka avbetalningsbeloppen kan komma att variera, som hänförs till hyra, kapitalbelopp eller räntebetalningar eller till någon annan rätt till inkomst från tillgångar som utgör säkerhet för sådana betalningar. De underliggande exponeringarna får även generera inkomster från försäljning av finansierade eller leasead tillgångar.

De underliggande exponeringarna får inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av företagsobligationer som inte är noterade på en handelsplats.

9. De underliggande exponeringarna får inte omfatta någon värdepapperiseringsposition.

10. De underliggande exponeringarna ska ha sitt ursprung i originatorns eller den ursprungliga långivarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som originatorn eller den ursprungliga långivaren vid ursprungstidpunkten tillämpade på liknande exponeringar som inte blir föremål för värdepapperisering. De kreditgivningsprinciper enligt vilka de underliggande exponeringarna initieras samt alla väsentliga ändringar av tidigare kreditgivningsprinciper ska utan onödigt dröjsmål redovisas fullt ut för potentiella investerare.

När det gäller värdepapperiseringar vars underliggande exponeringar är bostadslån ska gruppen av lån inte innefatta lån som marknadsförs och tecknats på premisen att lånesökanden, eller i tillämpliga fall intermediärerna, fått kännedom om att de lämnade uppgifterna eventuellt inte kontrolleras av långivaren.

Bedömningen av låntagarens kreditvärdighet ska uppfylla kraven i artikel 8 i direktiv 2008/48/EG eller i artikel 18.1–18.4, 18.5 a och 18.6 i direktiv 2014/17/EU eller, där så är tillämpligt, likvärdiga krav i tredjeländer.

Originatorn eller den ursprungliga långivaren ska ha sakkunskaper när det gäller att initiera exponeringar som till sin art liknar de exponeringar som värdepapperiseras.

11. De underliggande exponeringarna ska efter att de valts ut överföras till specialföretaget för värdepapperisering utan onödigt dröjsmål och får vid den tidpunkt då de väljs ut inte omfatta fallerande exponeringar i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långivaren,

- a) har förklarats insolvent eller har fordringsägare som av en domstol beviljats slutgiltig verkställighetsrätt som inte kan överklagas eller skadestånd till följd av en utebliven betalning inom tre år före ursprungstidpunkten eller som under de tre år som föregår dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering har genomgått en process för omstrukturering av skuld avseende dennes nödlidande exponeringar, med undantag för de fall där
 - i) en omstrukturerad underliggande exponering inte har gett upphov till nya utestående fordringar sedan dagen för omstruktureringen, som ska ha ägt rum minst ett år före dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering, och
 - ii) den information som tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering i enlighet med artikel 7.1 första stycket a och e i uttryckligen anger andelen omstrukturerade underliggande exponeringar, tidpunkten för och närmare uppgifter om omstruktureringen samt exponeringarnas resultat sedan dagen för omstruktureringen.
- b) vid ursprungstidpunkten i förekommande fall fanns i ett kreditregister över personer med negativ kredithistorik som är tillgängligt för allmänheten eller, vid avsaknad av ett sådant kreditregister som är tillgängligt för allmänheten, ett annat kreditregister som är tillgängligt för originatorn eller den ursprungliga långivaren, eller
- c) har en kreditvärdering eller ett kreditomdöme som tyder på att risken för att avtalsenliga betalningar inte kommer att betalas är betydligt högre än för jämförbara exponeringar, som inte är värdepapperiserade, som originatorn har.

12. Gäldenärerna ska vid tidpunkten för överföringen av exponeringarna ha gjort minst en betalning, utom om det rör sig om revolverande värdepapperisering som baseras på exponeringar som ska betalas som ett engångsbelopp eller som har en löptid på mindre än ett år, inklusive, utan begränsning, månadsbetalningar på revolverande krediter.

13. Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner får inte ha strukturerats för att främst vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande exponeringarna. Detta ska inte hindra att sådana tillgångar därefter förlängs eller refinansieras.

Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner vars underliggande exponeringar säkras genom tillgångar vars värde garanteras eller reduceras i full utsträckning genom att säljaren av de tillgångar som säkrar de underliggande exponeringarna eller en annan tredje part har en återköpskyldighet, ska inte anses vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för dessa underliggande exponeringar.

14. EBA ska i nära samarbete med Esma och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka underliggande exponeringar enligt punkt 8 som anses vara homogena.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 21

Krav rörande standardisering

1. Originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren ska uppfylla det krav på bibehållande av risk som fastställs i artikel 6.
2. De ränte- och valutarisker som härrör från värdepapperiseringen ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Specialföretaget för värdepapperisering får inte ingå derivatkontrakt utom för att säkra ränte- eller valutarisker och ska säkerställa att gruppen av underliggande exponeringar inte omfattar derivat. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.
3. Eventuella referensräntebetalningar för värdepapperiseringens tillgångar och skulder ska grunda sig på normalt sett tillämplade marknadsräntor eller normalt sett tillämplade sektorsräntor som speglar finansieringskostnaderna och inte på komplicerade formler eller derivat.

4. Om ett beslut om verkställighet eller påskyndad betalning har meddelats ska följande gälla:
- Inga kontantbelopp får kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering utöver vad som krävs för att säkerställa att specialföretaget för värdepapperisering kan bedriva sin verksamhet och att investerare under ordnade former återbetalas i enlighet med kontraktsvillkoren för värdepapperiseringen, om inte exceptionella omständigheter gör att ett belopp måste kvarhållas för att, i investerarnas bästa intresse, utnyttjas för utgifter som syftar till att undvika en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet.
 - Inkomster som kan hänföras till kapitalbeloppet av de underliggande exponeringarna ska överföras till investerarna via sekventiell amortering av värdepapperiseringspositionerna, i enlighet med värdepapperiseringspositionernas prioritet.
 - Återbetalningen av värdepapperiseringspositionerna får inte kastas om vad gäller deras prioritet.
 - Inga bestämmelser får föreskriva automatisk likvidation av de underliggande exponeringarna till marknadsvärde.
5. Transaktioner som har en icke-sekventiell prioritetsordning för betalningar ska inbegripa utlösande faktorer koppade till resultaten för de underliggande exponeringarna som resulterar i att prioritetsordningen för betalningar återgår till sekventiella betalningar enligt prioritetsordning. Sådana resultatrelaterade utlösande faktorer ska åtminstone inbegripa försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå under ett på förhand fastställt tröskelvärde.
6. Transaktionsdokumentationen ska innehålla lämpliga bestämmelser om förtida amortering eller faktorer som utlöser ett avslutande av den rullande perioden om värdepapperiseringen är en revolverande värdepapperisering, vilka ska omfatta åtminstone följande:
- En försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå motsvarande eller under ett på förhand fastställt tröskelvärde.
 - Förekomsten av en insolvensrelaterad händelse med avseende på originatorn eller serviceföretaget.
 - Värdet av de underliggande exponeringar som innehas av specialföretaget för värdepapperisering sjunker under ett på förhand fastställt tröskelvärde (händelse som utlöser förtida amortering).
 - Det har inte kunnat genereras tillräckligt med nya underliggande exponeringar som uppfyller den på förhand fastställda kreditkvaliteten (faktor som utlöser ett avslutande av den rullande perioden).
7. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange följande:
- Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för serviceföretaget och, i förekommande fall, trustförvaltaren, samt andra tillhandahållare av sidotjänster.
 - De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av exponeringarna inte upphör om serviceföretaget fallerar eller blir insolvent, t.ex. en avtalsbestämmelse som gör det möjligt att byta ut serviceföretaget i sådana fall.
 - Bestämmelser som säkerställer att derivatmotparter, tillhandahållare av likviditet och kontoförande bank byts ut vid fallissemang, insolvens och i tillämpliga fall vissa andra angivna händelser.
8. Serviceföretaget ska ha sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna och ska ha väldokumenterade och adekvata riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering avseende förvaltning av exponeringar.
9. Transaktionsdokumentationen ska klart och entydigt ange definitioner, korrigerande åtgärder och andra åtgärder vid misskötsel och fallissemang från gäldenärens sida, omstrukturering av skuld, skuldeftergift, anstånd, betalningsuppskov, förluster, skuldavskrivning, återvinning och andra korrigerande åtgärder avseende tillgångsförvaltning. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange prioritetsordningar för betalningar, händelser som utlöser ändringar i sådana prioritetsordningar för betalningar samt skyldigheten att rapportera sådana händelser. Varje ändring av prioritetsordningen för betalningar som avsevärt kommer att påverka återbetalningen av värdepapperiseringspositionen negativt ska utan onödigt dröjsmål rapporteras till investerarna.
10. Transaktionsdokumentationen ska innehålla tydliga bestämmelser som gör det lättare att snabbt lösa konflikter mellan olika kategorier av investerare, rösträtter ska vara klart fastställda och fördelade mellan obligationsinnehavare, och det ska finnas en tydlig beskrivning av de skyldigheter som trustförvaltaren och andra enheter med förvaltaruppdrag har gentemot investerarna.

Artikel 22

Krav rörande transparens

1. Originatorn och det medverkande institutet ska före prissättningen ge potentiella investerare tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om historiken vad gäller fallissemang och förluster, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som ska värdepapperiseras, och källorna till dessa uppgifter samt på vilken grund exponeringarna bedömts vara likartade. Dessa uppgifter ska täcka en period på minst fem år.
2. Före emissionen av de värdepapper som värdepapperiseringen ger upphov till ska en lämplig och oberoende part göra en extern kontroll av ett urval av de underliggande exponeringarna, vilket även inbegriper en kontroll av att de uppgifter som lämnats för de underliggande exponeringarna är korrekta.
3. Originatorn eller det medverkande institutet ska före prissättningen av värdepapperiseringen för potentiella investerare göra en kassaflödesmodell för skulder tillgänglig som exakt representerar avtalsförhållandet mellan de underliggande exponeringarna och betalningarna mellan originatorn, det medverkande institutet, investerarna, andra tredje parter och specialföretaget för värdepapperisering, och ska efter prissättningen fortlöpande göra denna modell tillgänglig för investerarna och för potentiella investerare på begäran.
4. När det gäller värdepapperiseringar där de underliggande exponeringarna är bostadslån, billån eller billeasing ska originatorn och det medverkande institutet offentliggöra tillgänglig information om miljöprestandan för de tillgångar som finansieras genom sådana bostadslån, sådana billån eller sådan billeasing, som en del av den information som redovisas enligt artikel 7.1 första stycket a.
5. Originatorn och det medverkande institutet ska vara ansvariga för att artikel 7 efterlevs. Den information som krävs enligt artikel 7.1 första stycket a ska på begäran göras tillgänglig för potentiella investerare före prissättningen. Den information som krävs enligt artikel 7.1 första stycket b-d ska göras tillgänglig före prissättningen, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form. Den slutgiltiga dokumentationen ska göras tillgänglig för investerarna senast 15 dagar efter transaktionens avslutande.

AVSNITT 2

Krav för enkel, transparent och standardiserad ABCP-värdepapperisering

Artikel 23

Enkel, transparent och standardiserad ABCP-värdepapperisering

1. En ABCP-transaktion ska anses vara STS om den uppfyller de krav på transaktionsnivå som anges i artikel 24.
2. Ett ABCP-program ska anses vara STS om det uppfyller de krav som anges i artikel 26 och det medverkande institutet för ABCP-programmet uppfyller de krav som anges i artikel 25.

Med "säljare" avses vid tillämpning av detta avsnitt "originator" eller "ursprunglig långivare".

3. Senast den 18 oktober 2018 ska EBA i nära samarbete med Esmå och Eiopa, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, anta riktlinjer och rekommendationer om en harmoniserad tolkning och tillämpning av de krav som fastställs i artiklarna 24 och 26 i den här förordningen.

Artikel 24

Krav på transaktionsnivå

1. Rätten till de underliggande exponeringarna ska förvärfvas av specialföretaget för värdepapperisering genom en s.k. äkta värdepapperisering (*true sale*) eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan på ett sätt som är verkställbart mot säljaren eller någon annan tredje part. Överföringen av rätten till specialföretaget för värdepapperisering får inte omfattas av stränga clawbackbestämmelser i det fall säljaren skulle bli insolvent.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande utgöra stränga clawbackbestämmelser:
 - a) Bestämmelser enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av säljarens likvidator enbart på grund av att den skedde inom en viss period före säljarens insolvensförklaring.

- b) Bestämmelser enligt vilka specialföretaget för värdepapperisering endast kan förhindra ett sådant ogiltigförklarande som avses i led a om det kan bevisa att det inte var medvetet om säljarens insolvens vid tidpunkten för försäljningen.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska clawbackbestämmelser i nationell insolvensrätt, enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av likvidatorn eller en domstol på grund av bedrägliga överföringar, otillbörlig nackdel för borgenärer eller överföringar som är avsedda att på ett otillbörligt sätt gynna vissa borgenärer framför andra, inte utgöra stränga clawbackbestämmelser.
4. I de fall där säljaren inte är den ursprungliga långivaren ska den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan av de underliggande exponeringarna till säljaren, oavsett om denna äkta värdepapperisering eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan sker direkt eller med ett eller flera mellansteg, uppfylla de krav som anges i punkterna 1–3.
5. Om överföringen av de underliggande exponeringarna sker genom en överlåtelse och fullgörs först efter det att transaktionen avslutats ska de faktorer som utlöser ett sådant fullgörande inbegripa åtminstone följande händelser:
- Säljarens kreditvärdighet har allvarligt försämrats.
 - Säljaren har blivit insolvent.
 - Säljarens åsidosättande av avtalsförpliktelser, inbegripet säljarens fallissemang, har inte avhjälpats.
6. Säljaren ska göra utfästelser och lämna garantier om att värdepapperiseringen underliggande exponeringar såvitt känt av denne inte är belastade eller på annat sätt är i ett tillstånd som skulle kunna inverka negativt på möjligheterna att verkställa den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan.
7. De underliggande exponeringar som överförs från eller överläts av säljaren till specialföretaget för värdepapperisering ska uppfylla på förhand fastställda, tydliga och dokumenterade godtagbarhetskriterier som inte medger en diskretionär aktiv portföljförvaltning av dessa exponeringar. Vid tillämpning av denna punkt ska substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser och garantier inte betraktas som aktiv portföljförvaltning. Exponeringar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering efter det att transaktionen avslutats ska uppfylla de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna.
8. De underliggande exponeringarna får inte omfatta någon värdepapperiseringsposition.
9. De underliggande exponeringarna ska efter att de valts ut överföras till specialföretaget för värdepapperisering utan onödigt dröjsmål och får vid den tidpunkt då de väljs ut inte omfatta fallerande exponeringar i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långivaren,
- har förklarats insolvent eller har fordringsägare som av en domstol beviljats slutgiltig verkställighetsrätt som inte kan överklagas eller skadestånd till följd av en utebliven betalning inom tre år före ursprungstidpunkten eller som under de tre år som föregår dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering har genomgått en process för omstrukturering av skuld avseende dennes nödlidande exponeringar, med undantag för de fall där
 - en omstrukturerad underliggande exponering inte har gett upphov till nya utestående fordringar sedan dagen för omstruktureringen, som ska ha ägt rum minst ett år före dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering, och
 - den information som tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering i enlighet med artikel 7.1 första stycket a och e i uttryckligen anger andelen omstrukturerade underliggande exponeringar, tidpunkten för och närmare uppgifter om omstruktureringen samt exponeringarnas resultat sedan dagen för omstruktureringen,
 - vid ursprungstidpunkten i förekommande fall fanns i ett kreditregister över personer med negativ kredithistorik som är tillgängligt för allmänheten eller, vid avsaknad av ett sådant kreditregister som är tillgängligt för allmänheten, ett annat kreditregister som är tillgängligt för originatorn eller den ursprungliga långivaren, eller
 - har en kreditvärdering eller ett kreditomdöme som tyder på att risken för att avtalsenliga betalningar inte kommer att betalas är betydligt högre än för jämförbara exponeringar, som inte är värdepapperiserade, som originatorn har.

10. Gäldenärerna ska vid tidpunkten för överföringen av exponeringarna ha gjort minst en betalning, utom om det rör sig om revolverande värdepapperiseringar som baseras på exponeringar som ska betalas som ett engångsbelopp eller som har en löptid på mindre än ett år, inklusive, utan begränsning, månadsbetalningar på revolverande krediter.

11. Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner får inte ha strukturerats för att främst vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande exponeringarna. Detta ska inte hindra att sådana tillgångar därefter förlängs eller refinansieras.

Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner vars underliggande exponeringar säkras genom tillgångar vars värde garanteras eller reduceras i full utsträckning genom att säljaren av de tillgångar som säkrar de underliggande exponeringarna eller en annan tredje part har en återköpskyldighet, ska inte anses vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för dessa underliggande exponeringar.

12. De ränte- och valutarisker som härrör från värdepapperiseringen ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Specialföretaget för värdepapperisering får inte ingå derivatkontrakt utom för att täcka ränte- eller valutarisker och ska säkerställa att gruppen av underliggande exponeringar inte omfattar derivat. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.

13. Transaktionsdokumentationen ska klart och entydigt ange definitioner, korrigerande åtgärder och andra åtgärder vid misskötsel och fallissemang från gäldenärens sida, omstrukturering av skuld, skuldeftergift, anstånd, betalningsuppskov, förluster, skuldavskrivning, återvinning och andra korrigerande åtgärder avseende tillgångsförvaltning. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange prioriteringsordningar för betalningar, händelser som utlöser ändringar i sådana prioriteringsordningar för betalningar samt skyldigheten att rapportera sådana händelser. Varje ändring av prioriteringsordningen för betalningar som avsevärt kommer att påverka återbetalningen av värdepapperiseringspositionen negativt ska utan onödigt dröjsmål rapporteras till investerarna.

14. Originatorn och det medverkande institutet ska före prissättningen ge potentiella investerare tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om historiken vad gäller fallissemang och förluster, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som ska värdepapperiseras, och källorna till dessa uppgifter samt på vilken grund exponeringarna bedömts vara likartade. I de fall där det medverkande institutet inte har tillgång till sådana uppgifter ska det av säljaren få tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om tidigare resultat, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som ska värdepapperiseras. Alla sådana uppgifter ska täcka en period på minst fem år, med undantag för uppgifter om kundfordringar och andra kortfristiga fordringar, för vilka historiken ska omfatta minst tre år.

15. ABCP-transaktioner ska baseras på en grupp av underliggande exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, med beaktande av kännetecknen för olika tillgångstypers kassaflöden, inbegripet kännetecknen med avseende på avtal, kreditrisk och förskottsbetalning. En grupp av underliggande exponeringar får inte bestå av fler än en tillgångstyp.

Gruppen av underliggande exponeringar ska ha en återstående vägd genomsnittlig livslängd på högst ett år och ingen av de underliggande exponeringarna får ha en återstående löptid på mer än tre år.

Genom undantag från andra stycket ska grupper av billån, billeasing och transaktioner avseende leasing av utrustning ha en återstående vägd genomsnittlig livslängd på högst tre och ett halvt år och ingen av de underliggande exponeringarna får ha en återstående löptid på mer än sex år.

De underliggande exponeringarna får inte omfatta lån som har bostadslån eller lån på kommersiella fastigheter som säkerhet eller bostadslån som garanteras fullt ut enligt artikel 129.1 första stycket e i förordning (EU) nr 575/2013. De underliggande exponeringarna ska innehålla avtalsmässigt bindande och verkställbara förpliktelser med full regressrätt mot gäldenären med fastställda betalningsflöden som hänförs till hyra, kapitalbelopp och räntebetalningar eller till någon annan rätt till inkomst från tillgångar som berättigar till sådana betalningar. De underliggande exponeringarna får även generera inkomster från försäljning av finansierade eller leaseade tillgångar. De underliggande exponeringarna får inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av företagsobligationer som inte är noterade på en handelsplats.

16. Eventuella referensräntebetalningar för ABCP-transaktionens tillgångar och skulder ska grunda sig på normalt sett tillämplade marknadsräntor eller normalt sett tillämplade sektorsräntor som speglar finansieringskostnaderna, och inte på komplicerade formler eller derivat. Referensräntebetalningar för ABCP-transaktionens skulder får grunda sig på räntor som speglar finansieringskostnaderna för ABCP-program.

17. Efter säljarens fallissemang eller en händelse som aktiverar en påskyndad betalning gäller följande:

- a) Inga kontantbelopp får kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering utöver vad som krävs för att säkerställa att specialföretaget för värdepapperisering kan bedriva sin verksamhet eller att investerare under ordnade former återbetalas i enlighet med kontraktsvillkoren för värdepapperiseringen om inte exceptionella omständigheter gör att ett belopp måste kvarhållas för att, i investerarnas bästa intresse, utnyttjas för utgifter som syftar till att undvika en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet.
- b) Inkomster som kan hänföras till kapitalbeloppet av de underliggande exponeringarna ska överföras till investerare som innehar en värdepapperiseringsposition via sekventiella betalningar av värdepapperiseringspositionerna, i enlighet med värdepapperiseringspositionernas prioritet.
- c) Inga bestämmelser får föreskriva automatisk likvidation av de underliggande exponeringarna till marknadsvärde.

18. De underliggande exponeringarna ska ha sitt ursprung i säljarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som säljaren tillämpar vid ursprungstidpunkten för liknande exponeringar som inte blir föremål för värdepapperisering. De kreditgivningsprinciper enligt vilka de underliggande exponeringarna initieras och alla väsentliga ändringar av tidigare kreditgivningsprinciper ska utan onödigt dröjsmål redovisas fullt ut för det medverkande institutet och andra parter som är direkt exponerade mot ABCP-transaktionen. Säljaren ska ha sakkunskaper när det gäller att initiera exponeringar av liknande typ som de som värdepapperiseras.

19. Om en ABCP-transaktion är en revolverande värdepapperisering ska transaktionsdokumentationen innehålla faktorer som utlöser ett avslutande av den rullande perioden, vilka ska omfatta åtminstone följande:

- a) En försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå motsvarande eller under ett på förhand fastställt tröskelvärde.
- b) Förekomsten av en insolvensrelaterad händelse med avseende på säljaren eller serviceföretaget.

20. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange följande:

- a) Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för det medverkande institutet, serviceföretaget och, i förekommande fall, trustförvaltaren och andra tillhandahållare av sidotjänster.
- b) De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av exponeringarna inte upphör om serviceföretaget fallerar eller blir insolvent.
- c) Bestämmelser som säkerställer att derivatmotparter och kontoförande bank byts ut vid fallissemang, insolvens och i tillämpliga fall vissa andra angivna händelser.
- d) Hur det medverkande institutet uppfyller kraven i artikel 25.3.

21. EBA ska i nära samarbete med Esma och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka underliggande exponeringar enligt punkt 15 som anses vara homogena.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 25

Medverkande institut för ett ABCP-program

1. Det medverkande institutet för ABCP-programmet ska vara ett kreditinstitut som är föremål för tillsyn enligt direktiv 2013/36/EU.
2. Det medverkande institutet för ett ABCP-program ska vara en tillhandahållare av likviditetsfaciliteter och ska stödja alla värdepapperiseringspositioner på ABCP-programnivå genom att täcka alla likviditets- och kreditrisker och alla väsentliga utspädningsrisker för de värdepapperiserade exponeringarna samt alla andra transaktionskostnader och kostnader på programnivå som är nödvändiga för att garantera investeraren full utbetalning av varje belopp från det tillgångsbaserade certifikatet med sådant stöd. Det medverkande institutet ska lämna en beskrivning av stödet på transaktionsnivå till investerarna, inklusive en beskrivning av de likviditetsfaciliteter som tillhandahållits.
3. Innan kreditinstitutet kan medverka i ett ABCP-program som är STS ska det visa för sin behöriga myndighet att dess roll enligt punkt 2 inte äventyrar dess solvens och likviditet, inte ens i extrema stressituationer på marknaden.

Det krav som avses i första stycket i denna punkt ska anses vara uppfyllt om den behöriga myndigheten på grundval av den översyn och utvärdering som avses i artikel 97.3 i direktiv 2013/36/EU har fastställt att de styrformer, strategier, processer och rutiner som kreditinstitutet har infört och den kapitalbas och likviditet det förfogar över är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av de risker det är exponerat för.

4. Det medverkande institutet ska utföra egen due diligence och ska kontrollera efterlevnaden av kraven i artikel 5.1 och 5.3 i denna förordning, enligt vad som är tillämpligt. Det ska också kontrollera att säljaren har förmåga att förvalta lånebetalning och förfaranden för indrivning som uppfyller kraven i artikel 265.2 h-p i förordning (EU) nr 575/2013 eller likvärdiga krav i tredjeländer.

5. Säljaren – på transaktionsnivå – eller det medverkande institutet – på ABCP-programnivå – ska uppfylla kravet på bibehållande av risk i artikel 6.

6. Det medverkande institutet ska vara ansvarigt för att artikel 7 efterlevs på ABCP-programnivå och för att följande uppgifter görs tillgängliga före prissättningen för potentiella investerare på deras begäran:

- a) De samlade uppgifter som krävs i enlighet med artikel 7.1 första stycket a.
 - b) De uppgifter som krävs i enlighet med artikel 7.1 första stycket b–e, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form.
7. Om det medverkande institutet inte förnyar finansieringsåtagandet för likviditetsfaciliteten innan det löper ut ska likviditetsfaciliteten utnyttjas och värdepapper som förfaller ska återbetalas.

Artikel 26

Krav på programnivå

1. Alla ABCP-transaktioner inom ett ABCP-program ska uppfylla kraven i artikel 24.1–24.8 och 24.12–24.20.

Högst 5 % av det sammanlagda beloppet för ABCP-transaktionernas underliggande exponeringar som finansieras genom ABCP-programmet får tillfälligt vara oförenligt med kraven i artikel 24.9, 24.10 och 24.11 utan att det påverkar ABCP-programmets STS-status.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt ska en lämplig och oberoende part regelbundet göra en extern kontroll av huruvida ett urval av de underliggande exponeringarna uppfyller kraven.

2. Den återstående vägda genomsnittliga livslängden för de underliggande exponeringarna för ett ABCP-program ska vara högst två år.
3. ABCP-programmet ska stödjas fullt ut av ett medverkande institut i enlighet med artikel 25.2.
4. ABCP-programmet får inte innehålla någon återvärdepapperisering och kreditförstärkning får inte införa något andra skikt med trancher på programnivå.
5. De värdepapper som emitteras inom ett ABCP-program får inte omfatta köpoptioner, förlängningsklausuler eller andra klausuler som påverkar värdepapprets sista förfallodag om det står säljaren, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering fritt att utnyttja sådana optioner eller klausuler.
6. De ränte- och valutarisker som finns på ABCP-programnivå ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Specialföretaget för värdepapperisering får inte ingå derivatkontrakt utom för att säkra ränte- eller valutarisker och ska säkerställa att gruppen av underliggande exponeringar inte omfattar derivat. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.
7. Dokumentationen om ABCP-programmet ska tydligt ange följande:
 - a) De skyldigheter som trustförvaltaren och andra enheter med förvaltaruppdrag, i förekommande fall, har gentemot investerarna.
 - b) Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för det medverkande institutet, som ska ha sakkunskaper när det gäller kreditgivning, för trustförvaltaren, i förekommande fall, och för andra tillhandahållare av sidotjänster.
 - c) De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av exponeringarna inte upphör om serviceföretaget fallerar eller blir insolvent.

- d) Bestämmelserna om att derivatmotparter och kontoförande bank på ABCP-programnivå byts ut vid fallissemang, insolvens och vissa andra angivna händelser om likviditetsfaciliteten inte täcker dessa händelser.
- e) Att avhjälpande åtgärder ska vidtas om vissa angivna händelser inträffar eller om det medverkande institutet fallerar eller blir insolvent, för att på lämpligt sätt antingen säkra finansieringsåtagandet eller ersätta tillhandahållaren av likviditetsfaciliteten.
- f) Att likviditetsfaciliteten ska utnyttjas och värdepapper som förfaller ska återbetalas om det medverkande institutet inte förnyar finansieringsåtagandet för likviditetsfaciliteten innan det löper ut.
8. Serviceföretaget ska ha sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna och ska ha väldokumenterade riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering avseende förvaltning av exponeringar.

AVSNITT 3

STS-anmälan

Artikel 27

Krav på STS-anmälan

1. Originatorn och det medverkande institutet ska gemensamt underrätta Esmas med hjälp av den mall som avses i punkt 7 i denna artikel om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26 (STS-anmälan). När det gäller ett ABCP-program ska endast det medverkande institutet ansvara för anmälan av programmet och, inom det programmet, för att ABCP-transaktionerna uppfyller kraven i artikel 24.

STS-anmälan ska innehålla en redogörelse från originatorn och det medverkande institutet för hur vart och ett av STS-kriterierna enligt artiklarna 20–22 eller 24–26 har uppfyllts.

Esmas ska enligt punkt 5 offentliggöra STS-anmälan på sin officiella webbplats. En värdepapperiserings originator och medverkande institut ska underrätta sina behöriga myndigheter om STS-anmälan och sinsemellan utse den enhet som ska vara första kontaktpunkt för investerare och behöriga myndigheter.

2. Originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering får anlita en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 för att kontrollera om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26. Anlitandet av en tredje part ska dock inte under några omständigheter påverka det ansvar som åvilar originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering med avseende på sina rättsliga förpliktelser enligt denna förordning. Anlitandet av en tredje part ska inte påverka institutionella investerares förpliktelser enligt artikel 5.

Om originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering anlitar en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 för att bedöma huruvida en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26, ska STS-anmälan innehålla en förklaring om att uppfyllandet av STS-kriterierna har intygats av den tredje part som beviljats tillstånd. Anmälan ska innehålla namnet på den tredje part som beviljats tillstånd, dess etableringsort samt namnet på den behöriga myndighet som beviljade den tillstånd.

3. I det fall originatorn eller den ursprungliga långgivaren inte är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, som är etablerat i unionen, ska anmälan enligt punkt 1 i den här artikeln åtföljas av

- a) en bekräftelse från originatorn eller den ursprungliga långgivaren på att kreditgivningen sker på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt på att originatorn eller den ursprungliga långgivaren har effektiva system för att tillämpa dessa förfaranden i enlighet med artikel 9 i denna förordning, och
- b) en förklaring från originatorn eller den ursprungliga långgivaren om huruvida den kreditgivning som avses i led a är föremål för tillsyn.
4. Originatorn och det medverkande institutet ska omedelbart underrätta Esmas och informera sin behöriga myndighet om en värdepapperisering inte längre uppfyller kraven antingen i artiklarna 19–22 eller 23–26.

5. Esma ska på sin officiella webbplats föra en förteckning över alla värdepapperiseringar avseende vilka originatorerna och de medverkande instituten har anmält till Esma att kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26 är uppfyllda. Esma ska omedelbart lägga till varje värdepapperisering som anmälts på detta sätt i förteckningen och ska uppdatera förteckningen om värdepapperiseringarna inte längre är att anse som STS-värdepapperiseringar till följd av ett beslut från de behöriga myndigheterna eller en anmälan från originatorn eller det medverkande institutet. Om den behöriga myndigheten har påfört administrativa sanktioner i enlighet med artikel 32 ska den omedelbart underrätta Esma om detta. Esma ska omedelbart ange i förteckningen att en behörig myndighet har påfört administrativa sanktioner med avseende på den berörda värdepapperiseringen.

6. Esma ska i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering är skyldiga att tillhandahålla för att uppfylla sina förpliktelser enligt punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning ska Esma i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att upprätta mallar som ska användas för att tillhandahålla den information som avses i punkt 6.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 28

Tredje parts kontroll av att STS-kriterierna är uppfyllda

1. En tredje part som avses i artikel 27.2 ska beviljas tillstånd av den behöriga myndigheten för att bedöma om värdepapperiseringar uppfyller de STS-kriterier som anges i artiklarna 19–22 eller 23–26. Den behöriga myndigheten ska bevilja tillstånd om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den tredje parten tar endast ut icke-diskriminerande och kostnadsbaserade avgifter av de originatorer, medverkande institut eller specialföretag för värdepapperisering som medverkar i de värdepapperiseringar som den tredje parten bedömer, utan att differentiera avgifterna beroende på, eller i korrelation till, resultaten av bedömningen.
- b) Den tredje parten är varken en reglerad enhet enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2002/87/EG eller ett kreditvärderingsinstitut enligt definitionen i artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1060/2009, och utförandet av den tredje partens andra verksamheter undergräver inte oberoendet eller integriteten i dess bedömning.
- c) Den tredje parten får inte tillhandahålla någon typ av rådgivnings- eller revisionstjänster eller likvärdiga tjänster för originatorer, medverkande institut eller specialföretag för värdepapperisering som medverkar i värdepapperiseringar som den tredje parten bedömer.
- d) Ledamöterna i den tredje partens ledningsorgan har yrkeskvalifikationer, kunskaper och erfarenhet som är lämpliga för den tredje partens uppgift och de har gott anseende och integritet.
- e) Den tredje partens ledningsorgan består till minst en tredjedel av oberoende direktörer, vilka dock ska vara minst två.
- f) Den tredje parten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kontrollen av STS-kriterierna inte påverkas av befintliga eller potentiella intressekonflikter eller affärsförbindelser som inbegriper den tredje parten, dess aktieägare eller ledamöter, chefer, anställda eller någon annan fysisk person vars tjänster den tredje parten disponerar över eller kontrollerar. I detta syfte ska den tredje parten fastställa, upprätthålla, genomföra och dokumentera ett effektivt internt kontrollsystem som styr genomförandet av riktlinjer och förfaranden för att identifiera och förebygga potentiella intressekonflikter. Kartlagda potentiella eller befintliga intressekonflikter ska undanröjas eller mildras och redovisas utan dröjsmål. Den tredje parten ska fastställa, upprätthålla, genomföra och dokumentera lämpliga förfaranden och processer för att säkerställa en oberoende bedömning av om STS-kriterierna är uppfyllda. Den tredje parten ska regelbundet övervaka och se över riktlinjerna och förfarandena i syfte att utvärdera deras effektivitet och bedöma om det är nödvändigt att uppdatera dem.
- g) Den tredje parten kan visa att den har infört lämpliga operativa skyddsåtgärder och interna rutiner som gör det möjligt för den att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda.

Den behöriga myndigheten ska återkalla tillståndet om den anser att den tredje parten på ett väsentligt sätt inte uppfyller första stycket.

2. En tredje part som beviljats tillstånd i enlighet med punkt 1 ska utan dröjsmål underrätta sin behöriga myndighet om eventuella väsentliga ändringar av den information som tillhandahållits enligt den punkten, eller om eventuella andra ändringar som rimligen kan anses påverka den behöriga myndighetens bedömning.

3. Den behöriga myndigheten får ta ut kostnadsbaserade avgifter av en sådan tredje part som avses i punkt 1 för att täcka nödvändiga utgifter i samband med bedömning av ansökningar om tillstånd och den senare övervakningen av att de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information som ska tillhandahållas av behöriga myndigheterna i ansökan om tillstånd för en tredje part i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 5

TILLSYN

Artikel 29

Utseende av behöriga myndigheter

1. Efterlevnaden av de förpliktelser som anges i artikel 5 i denna förordning ska vara föremål för tillsyn av följande behöriga myndigheter i enlighet med de befogenheter som de beviljas genom de relevanta rättsakterna:

- a) För försäkrings- och återförsäkringsföretag: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 13.10 i direktiv 2009/138/EG.
- b) För förvaltare av alternativa investeringsfonder: den behöriga ansvariga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 44 i direktiv 2011/61/EU.
- c) För fondföretag och förvaltningsbolag för fondföretag: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 97 i direktiv 2009/65/EG.
- d) För tjänstepensionsinstitut: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 6 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG⁽¹⁾.
- e) För kreditinstitut eller värdepappersföretag: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 4 i direktiv 2013/36/EU, inbegripet ECB med avseende på de särskilda uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013.

2. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av medverkande institut i enlighet med artikel 4 i direktiv 2013/36/EU, inbegripet ECB med avseende på de särskilda uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013, ska utöva tillsyn över de medverkande institutens efterlevnad av de förpliktelser som fastställs i artiklarna 6, 7, 8 och 9 i den här förordningen.

3. I det fall originatorer, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering är enheter som är föremål för tillsyn i enlighet med direktiven 2003/41/EG, 2009/138/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1024/2013 ska de berörda behöriga myndigheter som utsetts enligt dessa akter, inbegripet ECB med avseende på särskilda uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013, utöva tillsyn över efterlevnaden av de förpliktelser som fastställs i artiklarna 6, 7, 8 och 9 i denna förordning.

4. För originatorer, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering som är etablerade i unionen och som inte omfattas av de unionslagstiftningsakter som avses i punkt 3 ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter för att utöva tillsyn över efterlevnaden av skyldigheterna enligt artiklarna 6, 7, 8 och 9. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2019 meddela kommissionen och Esma vilka behöriga myndigheter som utsetts enligt denna punkt. Den skyldigheten gäller inte sådana enheter som endast säljer exponeringar inom ramen för ett ABCP-program eller annan värdepapperiseringstransaktion eller värdepapperiseringsprogram och inte aktivt initierar exponeringar främst i syfte att regelbundet värdepapperisera dem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

5. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter för att utöva tillsyn över att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 18–27 och över att tredje parter uppfyller kraven i artikel 28. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esma om vilka behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med denna punkt senast den 18 januari 2019.

6. Punkt 5 i denna artikel ska inte tillämpas i fråga om sådana enheter som endast säljer exponeringar inom ramen för ett ABCP-program eller annan värdepapperiseringstransaktion eller värdepapperiseringsprogram och inte aktivt initierar exponeringar främst i syfte att regelbundet värdepapperisera dem. I ett sådant fall ska originatorn eller det medverkande institutet kontrollera att dessa enheter uppfyller de relevanta skyldigheterna i artiklarna 18–27.

7. Esma ska säkerställa konsekvent tillämpning och efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 18–27 i denna förordning i enlighet med de uppgifter och befogenheter som fastställs i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska övervaka unionens värdepapperiseringsmarknad i enlighet med artikel 39 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹⁾ och vid behov tillämpa sina befogenheter att tillfälligt ingripa i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) nr 600/2014.

8. Esma ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över de behöriga myndigheter som avses i denna artikel.

Artikel 30

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 29.1–29.5 har de tillsyns-, utrednings- och sanktionsbefogenheter som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Den behöriga myndigheten ska regelbundet se över de styrformer, processer och rutiner som originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och ursprungliga långgivare har genomfört för att efterleva denna förordning.

Den översyn som avses i första stycket ska omfatta:

- a) De processer och rutiner som syftar till att fortlöpande på ett korrekt sätt mäta och bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto, insamlingen och offentliggörandet i god tid av den information som ska tillgängliggöras i enlighet med artikel 7 samt kriterierna för kreditgivning i enlighet med artikel 9.
- b) För STS-värdepapperiseringar som inte är värdepapperiseringar inom ramen för ett ABCP-program, de processer och rutiner som syftar till att säkerställa efterlevnad av artiklarna 20.7–20.12, 21.7 och 22.
- c) För STS-värdepapperiseringar som är värdepapperiseringar inom ramen för ett ABCP-program, processer och rutiner som i fråga om ABCP-transaktioner syftar till att säkerställa att kraven i artikel 24 uppfylls och, i fråga om ABCP-programmen, att kraven i artikel 26.7 och 26.8 uppfylls.

3. De behöriga myndigheterna ska kräva att risker som härrör från värdepapperiseringstransaktioner, inbegripet anseenderisk, bedöms och åtgärdas genom lämpliga strategier och förfaranden som upprättats av originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och ursprungliga långgivare.

4. Den behöriga myndigheten ska i tillämpliga fall, som en del av sin tillsyn inom värdepapperiseringsområdet, övervaka de specifika effekter som deltagandet på värdepapperiseringsmarknaden har på stabiliteten för det finansiella institut som verkar som ursprunglig långgivare, originator, medverkande institut eller investerare och därvid, utan att det hindrar strängare sektoriell reglering, beakta

- a) kapitalbuffertarnas storlek,
- b) likviditetsbuffertarnas storlek, och
- c) investerarnas likviditetsrisk på grund av en löptidsobalans mellan deras finansiering och deras investeringar.

I fall då den behöriga myndigheten identifierar en väsentlig risk för ett finansiellt instituts finansiella stabilitet eller för hela det finansiella systemet ska myndigheten, oberoende av sina skyldigheter enligt artikel 36, vidta åtgärder för att minska dessa risker och rapportera sina iakttagelser till den utsedda behöriga myndigheten för makrotillsynsinstrument enligt förordning (EU) nr 575/2013 och till ESRB.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

5. Den behöriga myndigheten ska övervaka möjliga kringgåenden av de skyldigheter som fastställs i artikel 6.2 och säkerställa att sanktioner tillämpas i enlighet med artiklarna 32 och 33.

Artikel 31

Makrotillsyn av värdepapperiseringsmarknaden

1. ESRB ska inom gränserna för sitt uppdrag ansvara för makrotillsyn av unionens värdepapperiseringsmarknad.
2. För att undvika perioder av utbredd finansiellt nödläge ska ESRB löpande övervaka utvecklingen på värdepapperiseringsmarknaderna i syfte att bidra till att förhindra eller begränsa systemriskerna för den finansiella stabiliteten i unionen till följd av utvecklingen inom det finansiella systemet och med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen. I syfte att lyfta fram risker för den finansiella stabiliteten ska ESRB – när ESRB anser det nödvändigt eller åtminstone vart tredje år – i samarbete med EBA offentliggöra en rapport om hur den finansiella stabiliteten påverkas av värdepapperiseringsmarknaden. Om väsentliga risker upptäcks ska ESRB, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010, till kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna utfärda varningar och vid behov rekommendationer om korrigerande åtgärder med anledning av dessa risker, inklusive om huruvida det är lämpligt att ändra nivåerna för bibehållande av risk eller att vidta andra makrotillsynsåtgärder. Kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010 underrätta ESRB, Europaparlamentet och rådet om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen och lämna godtagbara skäl för passivitet inom tre månader från den dag då rekommendationen översändes till mottagarna.

Artikel 32

Administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att föreskriva och tillämpa straffrättsliga påföljder enligt artikel 34, ska medlemsstaterna fastställa regler om lämpliga administrativa sanktioner vid oaktsamma eller uppsåtliga överträdelser och avhjälpande åtgärder som är tillämpliga åtminstone på situationer där
 - a) en originator, ett medverkande institut eller en ursprunglig långivare inte uppfyller de krav som anges i artikel 6,
 - b) en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för värdepapperisering inte uppfyller de krav som anges i artikel 7,
 - c) en originator, ett medverkande institut eller en ursprunglig långivare inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 9,
 - d) en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för värdepapperisering inte uppfyller de krav som anges i artikel 18,
 - e) en värdepapperisering betecknas som en STS-värdepapperisering och en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för denna värdepapperisering inte uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26,
 - f) en originator eller ett medverkande institut lämnar en vilseledande anmälan enligt artikel 27.1,
 - g) en originator eller ett medverkande institut inte uppfyller kraven i artikel 27.4, eller
 - h) en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 inte har underrättat om väsentliga ändringar av den information som tillhandahållits i enlighet med artikel 28.1, eller om eventuella andra ändringar som rimligen kan anses påverka den behöriga myndighetens bedömning.

Medlemsstaterna ska också säkerställa att administrativa sanktioner och/eller avhjälpande åtgärder genomförs på ett verkningsfullt sätt.

Dessa sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska ge behöriga myndigheter befogenhet att tillämpa åtminstone följande sanktioner och åtgärder vid sådana överträdelser som avses i punkt 1:

- a) En offentlig förklaring som anger vilken fysisk eller juridisk person som gjort sig skyldig till överträdelsen samt överträdelsens art i enlighet med artikel 37.
- b) Ett beslut innehållande krav på att den fysiska eller juridiska personen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa detta.
- c) Ett tillfälligt förbud för en medlem i ledningsorganet för originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering, eller någon annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen, att utöva ledningsfunktioner i dessa företag.

- d) När det gäller sådana överträdelser som avses i punkt 1 första stycket e eller f i denna artikel, ett tillfälligt förbud som hindrar originatorn och det medverkande institutet från att enligt artikel 27.1 anmäla att en värdepapperisering uppfyller de krav som anges i artiklarna 19–22 eller 23–26.
- e) För en fysisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 januari 2018.
- f) För en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 januari 2018 eller högst 10 % av den juridiska personens totala årliga nettoomsättning enligt de senast tillgängliga räkenskaper som godkänts av ledningsorganet; om den juridiska personen är ett moderbolag eller ett dotterbolag till det moderbolag som ska upprätta en koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁾, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevanta lagstiftningsakter om redovisning i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.
- g) Maximala administrativa sanktionsavgifter till ett belopp motsvarande minst två gånger den vinst som härrör från överträdelsen, om en sådan vinst kan fastställas, även om detta belopp överstiger de maximala beloppen i leden e och f.
- h) När det gäller en sådan överträdelse som avses i punkt 1 första stycket h i denna artikel, tillfällig återkallelse av det tillstånd som avses i artikel 28 för den tredje part som fått tillstånd att bedöma om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26.
3. Om de bestämmelser som avses i punkt 1 tillämpas på en juridisk person ska medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna befogenhet att tillämpa de administrativa sanktioner och avhjäljande åtgärder som avses i punkt 2, på de villkor som anges i nationell rätt, på medlemmarna i ledningsorganet och andra personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla beslut genom vilka de administrativa sanktioner eller avhjäljande åtgärder som avses i punkt 2 påförs är motiverade på lämpligt sätt och kan överklagas.

Artikel 33

Utövande av befogenheten att tillämpa administrativa sanktioner och avhjäljande åtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter att tillämpa de administrativa sanktioner och avhjäljande åtgärder som avses i artikel 32 i enlighet med sina nationella rättsliga ramar, beroende på vad som är lämpligt
- direkt,
 - i samarbete med andra myndigheter,
 - på eget ansvar genom delegering till andra myndigheter,
 - genom ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. De behöriga myndigheterna ska, när de fastställer typ och nivå för en administrativ sanktion eller avhjäljande åtgärd som tillämpas enligt artikel 32, ta hänsyn till huruvida överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet och alla övriga relevanta omständigheter, i lämpliga fall inbegripet följande:
- Överträdelsens väsentlighet, allvar och varaktighet.
 - Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
 - Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella styrka.
 - Storleken på den vinst som den ansvariga fysiska eller juridiska personen gjort eller den förlust som undvikits, i den mån de kan fastställas.
 - De förluster för tredje parter som överträdelsen orsakat, i den mån de kan fastställas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- f) Graden av den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.
- g) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens tidigare överträdelser.

Artikel 34

Straffrättsliga påföljder

1. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder för överträdelser som omfattas av straffrättsliga påföljder i deras nationella rätt.
2. Om medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i denna artikel har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser som avses i artikel 32.1, ska de säkerställa att lämpliga åtgärder vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att upprätthålla kontakter med rättsliga myndigheter, åklagarmyndigheter eller straffrättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller förfaranden som inletts för de överträdelser som avses i artikel 32.1, och tillhandahålla andra behöriga myndigheter samt Esma, EBA och Eiopa samma information så att de kan fullgöra sin skyldighet att samarbeta vid tillämpning av denna förordning.

Artikel 35

Underrättelseskyldigheter

Medlemsstaterna ska senast den 18 januari 2019 underrätta kommissionen, Esma, EBA och Eiopa om de lagar och andra författningar som genomför detta kapitel, inbegripet alla relevanta straffrättsliga bestämmelser. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen, Esma, EBA och Eiopa om eventuella ändringar av dessa.

Artikel 36

Samarbete mellan behöriga myndigheter och de europeiska tillsynsmyndigheterna

1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 29 och Esma, EBA och Eiopa ska samarbeta nära med varandra och utbyta information för att utföra sina uppgifter enligt artiklarna 30–34.
2. De behöriga myndigheterna ska nära samordna sin tillsyn i syfte att identifiera och avhjälpa överträdelser av denna förordning, utarbeta och främja bästa praxis, underlätta samarbete, främja konsekvens i tolkningen och vid eventuell oenighet genomföra bedömningar över jurisdiktionsgränserna.
3. En särskild värdepapperiseringskommitté ska inrättas inom ramen för den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, inom vilken de behöriga myndigheterna ska bedriva ett nära samarbete för att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 30–34.
4. Om en behörig myndighet anser att ett eller flera krav enligt artiklarna 6–27 har åsidosatts eller har anledning att tro detta, ska den på ett tillräckligt detaljerat sätt underrätta den behöriga myndigheten för den eller de enheter som misstänks för sådana överträdelser om sina iakttagelser. De berörda behöriga myndigheterna ska nära samordna sin tillsynsverksamhet för att säkerställa konsekventa beslut.
5. Särskilt om en överträdelse som avses i punkt 4 i denna artikel rör en felaktig eller vilseledande anmälan enligt artikel 27.1, ska den behöriga myndighet som konstaterat överträdelsen utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten för den enhet som har utsetts till första kontaktpunkt enligt artikel 27.1 om sina iakttagelser. Den behöriga myndigheten för den enhet som har utsetts till första kontaktpunkt enligt artikel 27.1 ska i sin tur underrätta Esma, EBA och Eiopa och ska följa förfarandet som anges i punkt 6 i den här artikeln.
6. När den behöriga myndigheten för den enhet som misstänks för överträdelsen har mottagit de uppgifter som avses i punkt 4 ska den inom 15 arbetsdagar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att åtgärda den konstaterade överträdelsen och underrätta övriga berörda behöriga myndigheter, särskilt de myndigheter som är behöriga för originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering och de myndigheter som är behöriga för innehavaren av värdepapperiseringspositionen, om dessa är kända. Om en behörig myndighet har invändningar mot en annan behörig myndighet med avseende på förfarandet eller innehållet i dess åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder ska den utan onödigt dröjsmål underrätta alla andra berörda behöriga myndigheter om sina invändningar. Om ingen överenskommelse har nåtts inom tre månader från den dag då alla berörda behöriga myndigheter underrättades ska ärendet hänskjutas till Esma i enlighet med artikel 19 och, i tillämpliga fall, artikel 20 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den förlikningsperiod som avses i artikel 19.2 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska vara en månad.

Om de berörda behöriga myndigheterna inte lyckas nå en överenskommelse under det förlikningsskede som avses i första stycket ska Esma inom en månad fatta ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Under det förfarande som anges i den här artikeln ska en värdepapperisering som förekommer på den förteckning som förs av Esma enligt artikel 27 i den här förordningen fortsätta att betraktas som en STS-värdepapperisering enligt kapitel 4 i den här förordningen och ska kvarstå på förteckningen.

Om de berörda behöriga myndigheterna är eniga om att överträdelsen avser att någon har brutit i efterlevnaden av artikel 18 i god tro får de besluta att ge originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering upp till tre månader för att åtgärda den konstaterade överträdelsen räknat från den dag då den behöriga myndigheten underrättade originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering om överträdelser. Under denna period ska en värdepapperisering som förekommer på den förteckning som förs av Esma enligt artikel 27 fortsätta att betraktas som en STS-värdepapperisering enligt kapitel 4 och ska kvarstå på förteckningen.

Om en eller flera berörda behöriga myndigheter anser att överträdelsen inte på lämpligt sätt har åtgärdats inom den tidsperiod som anges i tredje stycket ska första stycket tillämpas.

7. Tre år från och med denna förordnings tillämpningsdatum ska Esma göra en inbördes utvärdering i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 om genomförandet av de kriterier som anges i artiklarna 19–26 i den här förordningen.

8. Esma ska, i nära samarbete med EBA och Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den allmänna samarbetskyldigheten och den information som ska utbytas enligt punkt 1 och anmälningskyldigheterna enligt punkterna 4 och 5.

Esma ska, i nära samarbete med EBA och Eiopa, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 37

Offentliggörande av administrativa sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål på sina officiella webbplatser offentliggör åtminstone alla beslut om att påföra en administrativ sanktion vilken inte kan överklagas och vilken påförts för överträdelse av artikel 6, 7, 9 eller 27.1, efter det att sanktionens adressat har underrättats om beslutet.

2. Det offentliggörande som avses i punkt 1 ska omfatta information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är ansvariga och vilka sanktioner som påförts.

3. Om den behöriga myndigheten i det enskilda fallet anser att ett offentliggörande av en juridisk persons identitet eller en fysisk persons identitet och personuppgifter är oproportionellt, eller om den behöriga myndigheten anser att offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående brottsutredning, eller om offentliggörandet i den mån det går att fastställa skulle åsamka den berörda personen oproportionell skada, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna

a) skjuter upp offentliggörandet av beslutet om påförande av den administrativa sanktionen tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det,

b) offentliggör beslutet om påförande av den administrativa sanktionen på anonym grund, i enlighet med nationell rätt, eller

c) över huvud taget inte offentliggör beslutet om påförande av den administrativa sanktionen, om de alternativt anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa

i) att finansmarknadernas stabilitet inte skulle äventyras, eller

ii) att offentliggörandet av sådana beslut är proportionellt med avseende på åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

4. Vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion på anonym grund får offentliggörandet av de berörda uppgifterna skjutas upp. Om en behörig myndighet offentliggör ett beslut om påförande av en administrativ sanktion som får överklagas till behöriga rättsliga myndigheter ska de behöriga myndigheterna också omedelbart på sin officiella webbplats lägga till denna information och all information om resultatet av ett sådant överklagande. Eventuella rättsliga avgöranden som ogiltigförklarar ett beslut om påförande av en administrativ sanktion ska också offentliggöras.

5. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som avses i punkterna 1–4 bevaras på deras officiella webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet får endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i enlighet med tillämpliga regler om dataskydd.

6. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om alla administrativa sanktioner som påförts, inbegripet eventuella överklaganden av dem och deras resultat.

7. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som meddelats till Esma. Databasen ska vara tillgänglig endast för Esma, EBA, Eiopa och de behöriga myndigheterna och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnats av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 6.

KAPITEL 6

ÄNDRINGAR

Artikel 38

Ändring av direktiv 2009/65/EG

Artikel 50a i direktiv 2009/65/EG ska ersättas med följande:

"Artikel 50a

Om förvaltningsbolag för fondföretag eller internt förvaltade fondföretag exponeras för en värdepapperisering som inte längre uppfyller de krav som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*) ska de, i det berörda fondföretagets investerares intresse, agera och vidta korrigeringsåtgärder, när så är lämpligt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35)."

Artikel 39

Ändring av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 135 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a i detta direktiv för att komplettera detta direktiv genom att fastställa under vilka omständigheter ett proportionellt ytterligare kapitalkrav får åläggas vid överträdelse av de krav som anges i artikel 5 eller 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*), utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.3 i detta direktiv.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller punkt 2 i denna artikel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoderna för att beräkna ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav enligt den punkten.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35)."

2. Artikel 308b.11 ska utgå.

Artikel 40

Ändring av förordning (EG) nr 1060/2009

Förordning (EG) nr 1060/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I skälen 22 och 41, i artikel 8c samt i bilaga I avsnitt D del II punkt 1, ska "strukturerat finansiellt instrument" respektive "strukturerade finansiella instrument" ersättas med "värdepapperiseringsinstrument".
2. I skälen 34 och 40, i artiklarna 8.4, 8c, 10.3 och 39.4, liksom i bilaga I avsnitt A punkt 2 femte stycket, bilaga I avsnitt B punkt 5, bilaga I avsnitt D del II titeln och punkt 2, bilaga III del I punkterna 8, 24 och 45, och bilaga III del III punkt 8, ska "strukturerade finansiella instrument" ersättas med "värdepapperiseringsinstrument".
3. I artikel 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"I denna förordning fastställs också skyldigheter för i unionen etablerade emittenter och anknutna tredje parter när det gäller värdepapperiseringsinstrument."
4. I artikel 3.1 ska led 1 ersättas med följande:

"1) värdepapperiseringsinstrument: ett finansiellt instrument eller andra tillgångar som skapats genom en värdepapperiseringstransaktion eller ett värdepapperiseringsprogram enligt artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen)."
5. Artikel 8b ska utgå.
6. I artikel 4.3 b, artikel 5.6 andra stycket b och artikel 25a ska hänvisningen till artikel 8b utgå.

Artikel 41

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Artikel 17 i direktiv 2011/61/EU ska ersättas med följande:

"Artikel 17

Om AIF-förvaltare exponeras för en värdepapperisering som inte längre uppfyller de krav som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*) ska de, i de berörda AIF-fondernas investerares intresse, agera och vidta korrigeringsåtgärder, när så är lämpligt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35)."

Artikel 42

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

"30. säkerställd obligation: en obligation som uppfyller kraven i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013.

31. enhet för säkerställda obligationer: emittent av säkerställda obligationer eller pool för säkring av en säkerställd obligation."
2. I artikel 4 ska följande punkter läggas till:

"5. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på OTC-derivatkontrakt som har ingåtts av enheter för säkerställda obligationer i samband med en säkerställd obligation, eller av ett specialföretag för värdepapperisering i samband med en värdepapperisering, i den mening som avses i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*), förutsatt att

a) när det gäller specialföretag för värdepapperisering, specialföretaget för värdepapperisering endast utfärdar värdepapperiseringar som uppfyller kraven i artikel 18 och i artiklarna 19–22 eller 23–26 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen),

- b) OTC-derivatkontraktet endast används för att risksäkra ränte- eller valutaobalanser inom den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen, och
- c) arrangemangen inom den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen på ett lämpligt sätt reducerar motpartsrisken när det gäller de OTC-derivatkontrakt som ingåtts av enheten för säkerställda obligationer eller specialföretaget för värdepapperisering i samband med den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen.
6. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel, och med beaktande av behovet att undvika regelarbitrage, ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kriterierna för att fastställa vilka arrangemang inom säkerställda obligationer eller värdepapperiseringar som på lämpligt sätt reducerar motpartsrisken, i den mening som avses i punkt 5.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionens ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017. s. 35)."

3. Artikel 11.15 ska ersättas med följande:

"15. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta förslag till gemensamma tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som krävs för att uppfylla kraven i punkt 3.
- b) De förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas enligt punkterna 6–10.
- c) De tillämpliga kriterier som avses i punkterna 5–10, inbegripet framför allt vad som ska betraktas som ett praktiskt eller rättsligt hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Nivån på och typen av säkerhet som krävs när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts av enheter för säkerställda obligationer i samband med en säkerställd obligation, eller av ett specialföretag för värdepapperisering i samband med en värdepapperisering i den mening som avses i denna förordning, och som uppfyller villkoren i artikel 4.5 i denna förordning och kraven i artikel 18 och i artiklarna 19–22 eller 23–26 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen), ska fastställas med beaktande av eventuella hinder för utväxling av säkerheter när det gäller befintliga arrangemang för säkerheter inom den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Beroende på motpartens rättsliga form ges kommissionen befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10 - 14 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010."

Artikel 43

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på alla värdepapperiseringar där värdepapper emitterats den 1 januari 2019 eller senare, med förbehåll för punkterna 7 och 8.
2. I fråga om värdepapperiseringar där värdepapper emitterats före den 1 januari 2019 får originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering använda beteckningen "STS" eller "enkel, transparent och standardiserad" eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till denna beteckning endast om kraven enligt artikel 18 och villkoren enligt punkt 3 i den här artikeln är uppfyllda.
3. Värdepapperiseringar där värdepapper emitterats före den 1 januari 2019, förutom värdepapperiseringspositioner som avser en ABCP-transaktion eller ett ABCP-program, ska anses vara "STS", förutsatt att
- a) de vid tidpunkten för emissionen av dessa värdepapper uppfyllde kraven i artikel 20.1–20.5, 20.7–20.9 och 20.11–20.13 samt i artikel 21.1 och 21.3, och

- b) de vid tidpunkten för anmälan enligt artikel 27.1 uppfyller kraven i artikel 20.6 och 20.10, artikel 21.2 och 21.4–21.10 samt i artikel 22.1–22.5.
4. Vid tillämpning av punkt 3 b ska följande gälla:
- a) I artikel 22.2 ska "före emissionen" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".
- b) I artikel 22.3 ska "före prissättningen av värdepapperiseringen" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".
- c) I artikel 22.5
- i) ska "före prissättningen" i andra meningen läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".
- ii) ska "före prissättningen, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".
- iii) ska kravet i fjärde meningen inte vara tillämpligt.
- iv) ska hänvisningar till efterlevnaden av artikel 7 tolkas som att artikel 7 är tillämplig på dessa värdepapperiseringar, utan hinder av artikel 43.1.
5. I fråga om värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats den 1 januari 2011 eller senare men före den 1 januari 2019, och i fråga om värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats före den 1 januari 2011 och där nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014, ska de krav avseende due diligence som anges i förordning (EU) nr 575/2013, delegerad förordning (EU) 2015/35 respektive delegerad förordning (EU) nr 231/2013 fortsätta att tillämpas i den version som var tillämplig den 31 december 2018.
6. I fråga om värdepapperiseringar där värdepapper emitterats före den 1 januari 2019 ska kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionerna i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG, återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU fortsätta att tillämpa artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013, kapitlen I, II och III och artikel 22 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014, artiklarna 254 och 255 i delegerad förordning (EU) 2015/35 och artikel 51 i delegerad förordning (EU) nr 231/2013, i den lydelse som var tillämplig den 31 december 2018.
7. Till dess att de tekniska standarder för tillsyn som ska antas av kommissionen enligt artikel 6.7 i denna förordning är tillämpliga, ska originatorer, medverkande institut eller den ursprungliga långivaren, i samband med de skyldigheter som anges i artikel 6 i denna förordning, tillämpa kapitlen I, II och III och artikel 22 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014 på värdepapperiseringar där värdepapperen är emitterade den 1 januari 2019 eller senare.
8. Till dess att de tekniska standarder för tillsyn som ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 7.3 i denna förordning är tillämpliga, ska originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering, i samband med de skyldigheter som anges i artikel 7.1 första stycket a och e i denna förordning, tillgängliggöra de uppgifter som avses i bilagorna I - VIII till delegerad förordning (EU) 2015/3 i enlighet med artikel 7.2 i den här förordningen.
9. Vid tillämpning av denna artikel ska, i fråga om värdepapperiseringar som inte involverar emission av värdepapper, hänvisningar till "värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats" läsas som "värdepapperiseringar där de ursprungliga värdepapperiseringspositionerna skapats", förutsatt att denna förordning är tillämplig på alla värdepapperiseringar som skapar nya värdepapperiseringspositioner den 1 januari 2019 eller senare.

Artikel 44

Rapporter

Senast den 1 januari 2021 och därefter vart tredje år ska den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna offentliggöra en rapport om

- a) genomförandet av de STS-krav som anges i artiklarna 18–27,

- b) en bedömning av de åtgärder som de behöriga myndigheterna har vidtagit, av väsentliga risker och nya sårbarheter som kan ha uppstått och av marknadsaktörernas åtgärder för att ytterligare standardisera värdepapperiseringsdokumentationen,
- c) tillämpningen av de krav avseende due diligence som anges i artikel 5 och de transparenskrav som anges i artikel 7 och graden av transparens på unionens värdepapperiseringsmarknad, inbegripet huruvida de transparenskrav som anges i artikel 7 innebär att de behöriga myndigheterna får en tillräcklig överblick över marknaden för att kunna utföra sina respektive uppdrag,
- d) de krav som anges i artikel 6, inbegripet marknadsaktörernas fullgörande av dessa krav och villkoren för bibehållande av risk enligt artikel 6.3.

Artikel 45

Syntetiska värdepapperiseringar

1. Senast den 2 juli 2019 ska EBA i nära samarbete med Esmå och Eiopa offentliggöra en rapport om möjligheten att inrätta ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad syntetisk värdepapperisering, begränsad till syntetisk värdepapperisering i balansräkningen.
2. Senast den 2 januari 2020 ska kommissionen, på grundval av den rapport från EBA som avses i punkt 1, lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering, begränsad till syntetisk värdepapperisering i balansräkningen, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

Artikel 46

Översyn

Senast den 1 januari 2022 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur denna förordning fungerar, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Rapporten ska särskilt beakta resultaten av de rapporter som avses i artikel 44 och den ska utvärdera följande:

- a) Effekterna av denna förordning, inbegripet införandet av beteckningen STS-värdepapperisering, på hur unionens värdepapperiseringsmarknad fungerar, värdepapperiseringens bidrag till real ekonomin, särskilt på små och medelstora företags möjligheter att få kredit och på investeringar, samt det inbördes sambandet mellan finansiella institut och finanssektorns stabilitet.
- b) Skillnaderna i användningen av de villkor som avses i artikel 6.3, på grundval av de uppgifter som rapporterats i överensstämmelse med artikel 7.1 första stycket e iii. Om resultaten visar att användningen av de villkor som avses i artikel 6.3 a, b, c och e leder till ökade systemrisker ska lämplig prövning övervägas.
- c) Huruvida det sedan denna förordning började tillämpas har skett en oproportionerlig ökning av antalet transaktioner enligt artikel 7.2 tredje stycket, och huruvida marknadsaktörerna har strukturerat transaktioner på ett sätt som syftar till att kringgå den i artikel 7 angivna skyldigheten att göra information tillgänglig genom värdepapperiseringsregister.
- d) Huruvida det finns ett behov av att utvidga informationskraven enligt artikel 7 till att omfatta de transaktioner som avses i artikel 7.2 tredje stycket liksom investerarnas ställning.
- e) Huruvida det på området för STS-värdepapperisering skulle kunna införas en likvärdighetsordning för originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering från tredjeländer, med beaktande av den internationella utvecklingen på området värdepapperisering, särskilt initiativ som avser enkel, transparent och jämförbar värdepapperisering.
- f) Genomförandet av de krav som anges i artikel 22.4 och huruvida de behövs utvidgas till att omfatta värdepapperisering där de underliggande exponeringarna inte är bostadslån, billån eller billeasing, i syfte att integrera offentliggörande av miljömässiga, sociala och förvaltningsmässiga frågor.
- g) Lämpligheten i det system för tredje parts kontroll som anges i artiklarna 27 och 28, och huruvida den tillståndsrätt för tredje part som anges i artikel 28 främjar tillräcklig konkurrens bland tredje parter och beaktar huruvida tillsynsramarna behöver ändras så att den finansiella stabiliteten säkerställs.

- h) Huruvida det finns behov av att komplettera det ramverk för värdepapperisering som fastställs genom denna förordning genom att upprätta ett system med ett begränsat antal licensierade banker som fungerar som specialföretag för värdepapperisering och har ensamrätt att förvärva exponeringar från originatorer och till investerare sälja fordringar som har täckning av de förvärvade exponeringarna.

Artikel 47

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 17 januari 2018.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 48

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

Lagförslag i promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Överklagande

4 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 28.1 andra stycket i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering

Prop. 2018/19:7
Bilaga 3

Efter remiss har yttranden kommit in från Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Förvaltningsrätten i Stockholm, Riksgäldskontoret, Sparbankernas Riksförbund och Sveriges riksbank.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Företagarna, Regelrådet, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska pensionsstiftelsers förening (SPFA), Svenskt Näringsliv och Tjänstepensionsförbundet.

**Utdrag ur
Europaparlamentets och rådets direktiv
2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av
direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och
förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr
1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med
avseende på befogenheterna för Europeiska
tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings-
och tjänstepensionsmyndigheten) och
Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska
värdepappers- och marknadsmyndigheten)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50, 53, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

[...]

- (32) I syfte att undvika procykliska investeringsbeteenden bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar för att mildra effekterna av mycket stora räntedifferenser för obligationer. En sådan volatilitetsjustering bör bygga på referensportföljer för de företagens relevanta valutor och, vid behov för att säkra representativitet, på referensportföljer för de nationella försäkringsmarknaderna. För att trygga fullgod transparens försäkrings- och återförsäkringsföretag

offentligt redogöra för hur volatilitetsjusteringen påverkat deras finansiella position.

Prop. 2018/19:7
Bilaga 4

- (33) Med hänsyn till vikten av diskontering vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna bör direktiv 2009/138/EG säkerställa enhetliga villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretagens val av diskonteringsräntor. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa relevanta riskfria räntesatser för relevanta durationer för att använda vid beräkningen av bästa skattning och de grundläggande räntedifferenserna för beräkningen av matchningsjusteringen och volatilitetsjusteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Dessa genomförandeakter bör ta hänsyn till den tekniska information som fås från och offentliggörs av Eiopa. Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av de genomförandeakterna.
- (34) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall hänförliga till riskfria räntesatser för relevanta durationer, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (37) Spreaden för den referensportfölj som avses i detta direktiv bör fastställas på ett transparent sätt genom utnyttjande av relevanta index när så är möjligt.
- (38) I syfte att säkra en transparent tillämpning av volatilitetsjusteringen, matchningsjusteringen och de övergångsåtgärder för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar som fastställs i detta direktiv, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra effekterna av att inte tillämpa dessa åtgärder på sina finansiella positioner, inbegripet effekter på beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna, solvenskapitalkravet, minimikapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, primärkapitalet och beloppet för medräkningsbara kapitalbasmedel som kan täcka minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.
- (39) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning kunna ge sina nationella tillsynsmyndigheter befogenheter att tillåta, och under exceptionella omständigheter avvisa, utnyttjandet av volatilitetsjusteringen.

[...]

[...]

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

[...]

23. Följande artiklar ska införas:

[...]

Artikel 77d

Volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Medlemsstaterna får kräva att tillsynsmyndigheterna ger ett förhandsgodkännande för försäkrings- och återförsäkringsföretags tillämpning av en volatilitetsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av den bästa skattning som avses i artikel 77.2.

2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på räntedifferensen mellan den räntesats som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan.

Referensportföljen för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i den valutan och i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

3. Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutaspreaden.

Den riskkorrigerade valutaspreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

4. För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av

65 procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsspreaden och två gånger den riskkorrigerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsspreaden är högre än 100 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsspreaden beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutaspreaden för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

5. Volatilitetsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för dessa förpliktelser inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

6. Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

Artikel 77e

Tekniska uppgifter som tillhandahålls av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Eiopa ska för varje relevant valuta fastställa och offentliggöra följande tekniska uppgifter minst en gång per kvartal:

- a) Riskfria räntesatser för relevanta durationer för att beräkna bästa skattning som avses i artikel 77.2, utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering.
- b) För varje relevant duration, kreditkvalitet och tillgångsklass, en grundläggande räntedifferens för beräkning av den matchningsjustering som avses i artikel 77c.1 b.
- c) För varje relevant nationell försäkringsmarknad, en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77d.1.

2. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkrings-tekniska avsättningar och kapitalbasmedel får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka det för varje relevant valuta anges de tekniska uppgifter som avses i punkt 1. I de genomförandeakterna ska den informationen utnyttjas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 301.2.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om tillgängligheten av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 301.3.

3. När de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 antas av kommissionen i enlighet med punkt 2 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttja dessa tekniska uppgifter för att beräkna bästa skattning i enlighet med artikel 77, matchningsjusteringen i enlighet med artikel 77c och volatilitetsjusteringen i enlighet med artikel 77d.

När det gäller valutor och nationella marknader där den justering som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på riskfria räntesatser för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning.

[...]

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1.1 och 2.1, 2.3, 2.6–2.11, 2.13, 2.14, 2.17–2.23, 2.32, 2.34, 2.36, 2.38–2.44, 2.46–2.54, 2.56–2.59, 2.65–2.70, 2.72, 2.75, 2.76, 2.80, 2.81, 2.84, 2.85 och 2.86. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa åtgärder.

2. De ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den 1 januari 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artiklarna 2.25, 2.43 och 2.82 ska tillämpas från och med den 31 mars 2015.

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

Förslag till ändring i försäkringsrörelselagen i promemorian Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av det andra tjänstepensionsdirektivet

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

9 §²

Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

En volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur får endast användas för valutor och marknader som anges i föreskrifter som meddelas av Europeiska kommissionen genom en genomförandeakt.

Denna lag träder i kraft den 13 januari 2019.

¹ Jfr. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II).

² Senaste lydelse 2015:700.

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av det andra tjänstepensionsdirektivet

Prop. 2018/19:7
Bilaga 6

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsgivarverket, Finansinspektionen, Företagarna, Försäkringsbolaget PRI Pensionsgaranti, Försäkringsjuridiska föreningen, Internrevisorernas förening, Konsumentverket, Länsstyrelsen i Stockholms län, Näringslivets regelråd (NNR), Pensionsmyndigheten, Regelrådet, Svensk Försäkring, Svenska pensionsstiftelsers förening (SPFA), Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO) och Tjänstemännens centralorganisation (TCO).

Därutöver har yttranden inkommit från Förhandlings- och samverkansrådet (PTK) och Pensionskonsult Anders Palm AB.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Bolagsverket, Domstolsverket, Finansbolagens förening, Finansförbundet, Fondbolagens förening, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Kammarrätten i Göteborg, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Kronofogdemyndigheten, Landsorganisationen i Sverige (LO), Riksdagens ombudsmän, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, Statens tjänstepensionsverk, Stockholms universitet (juridiska fakulteten), Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Journalistförbundet, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Sveriges riksbank, Tjänstepensionsförbundet, Trafikverket, TU-Medier i Sverige och Utgivarna.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Överklagande

4 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 28.1 andra stycket i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Prop. 2018/19:7
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

9 §²

Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av Solvens II-direktivet och denna gäller för försäkringsföretaget, får företaget för volatilitetsjusteringen endast använda de tekniska uppgifter som anges i den rättsakten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

² Senaste lydelse 2015:700.

Lagrådets yttrande avseende lagrådsremissen Prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering och volatilitetsjustering för försäkringsföretag

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2018-09-21

Närvarande: F.d. justitieråden Gustaf Sandström och Ella Nyström samt justitierådet Dag Mattsson

Prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering och volatilitetsjustering för försäkringsföretag

Enligt en lagrådsremiss den 6 september 2018 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering,
2. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Johan Hedberg samt rättssakkunniga Anna Meyrowitsch och Alexander Dahlqvist.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering

4 §

Enligt paragrafen får Finansinspektionens beslut enligt lagen överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Det är oklart vilka beslut som avses. Paragrafen gäller bara beslut enligt lagen; vid beslut enligt EU-förordningen tillämpas 41 § förvaltningslagen.

Lagen innehåller i 3 § en bestämmelse som ger Finansinspektionen rätt att ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU-förordningen. Paragrafen reglerar däremot inte innehållet i ett avgiftsbeslut i ett enskilt fall (jfr förordningen [2001:911] om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen).

I övrigt finns i 5 § en bestämmelse om möjlighet att bestämma att ett beslut om återkallelse ska gälla omedelbart. Som framgår av det följande anser Lagrådet att det här ligger närmast till hands att tillämpa regleringen i förvaltningslagen.

Enligt paragrafen får Finansinspektionen bestämma att ett beslut om återkallelse av tillstånd enligt artikel 28.1 i förordningen ska gälla omedelbart.

Mot bakgrund av den bedömning av verkställighetsfrågan som förutsätts enligt 35 § förvaltningslagen är det inte självklart hur paragrafen ska uppfattas med avseende på det nämnda beslutet och på andra överklagbara beslut och inte heller vilken betydelse det har att avvikande bestämmelser i lag eller förordning enligt 4 § förvaltningslagen har företräde framför den lagen. Det kan hänvisas till vad Lagrådet anfört i yttranden över lagrådsremisserna om Ny lag om tobak och liknande produkter och om Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden.

Läst efter sin bokstav torde den nu aktuella paragrafen inte uttrycka något som inte redan följer av 35 § förvaltningslagen. Behovet och lämpligheten av paragrafen kan därför ifrågasättas. Lagrådet förordar närmast att paragrafen slopas.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 oktober 2018

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Wallström, Baylan, Hallengren, Bucht, Hultqvist, Hellmark Knutsson, Bolund, Damberg, Strandhäll, Fridolin, Eriksson, Linde, Skog, Ekström, Eneroth

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Prövning av ärenden enligt EU:s förordning om värdepapperisering och volatilitetsjustering för försäkringsföretag